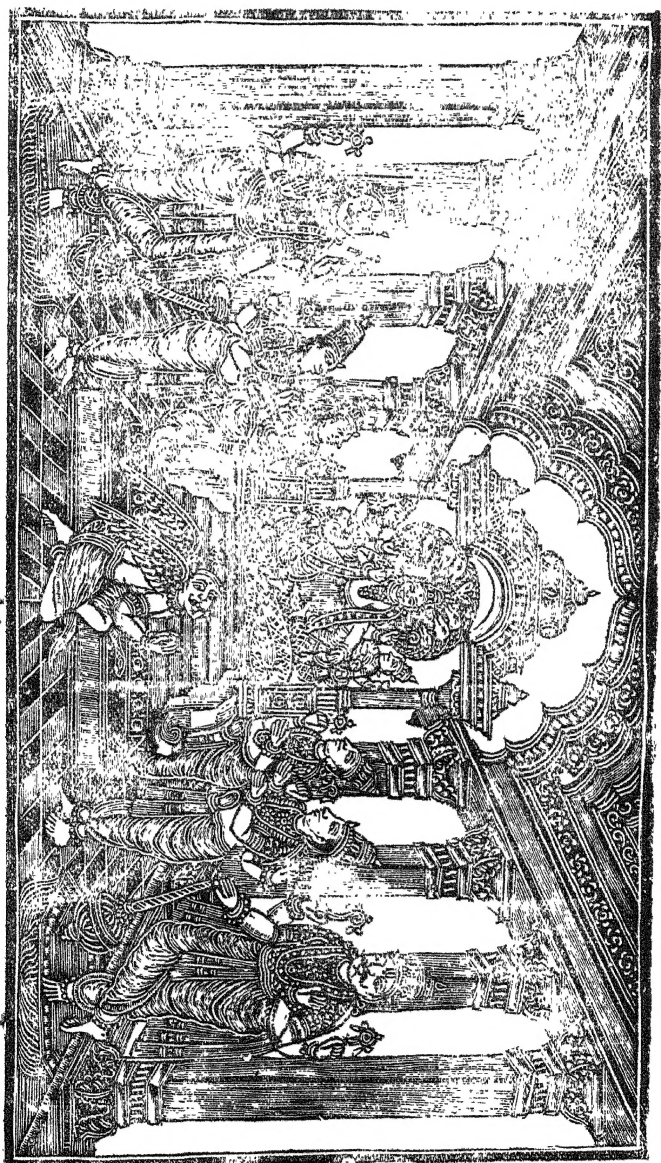

* இந்தக்குறிப்பு நிறுத்தி சேவிக்கவேண்டு மிடங்களைக் காட்டும்.

§ இந்தக்குறிப்பு இரட்டித்துச் சேவிக்கும் பாசுரங்களைக் காட்டும்.

பர்மபத நாதன்

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதே ராமாதுஜாயாம்

அவதாரிகை

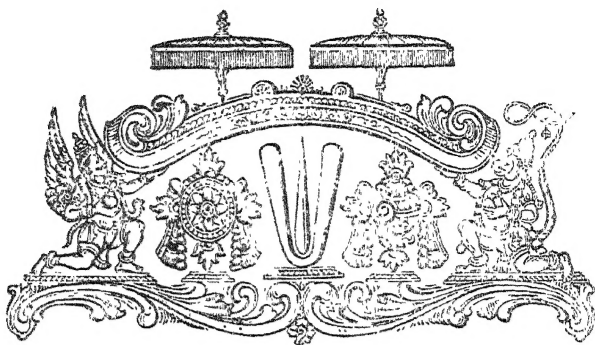
ஆழ்வார்கள் அவதரித்ததற்குக் காரணம்

ஸ்ரீமஃபதியான ஸர்வேஸ்வரன், வேதங்களாலும், வேதாந்தங்களாலும், ரிஷிகளாலும், ஆழ்வார்களாலும், கொண்டாடப்பட்ட அதிசயத்தையடைய பரமபதத்தில், நீண்ட மதிள்களையும் கோபுரங்களையுமுடைய திருப்பநடை வீட்டில், மணிமாட மானிகைகளால் சூழப்பட்ட செம்பொன்செய் கோயிலிலே, ஆபிரம் மாணிக்கக் கால்கள் நிறுத்தப்பட்டு ரத்தமயமான திருமாமணி மண்டபத்தின் நடுவே விளங்குகின்ற சிங்காஸரத்தின்மேலே, உடனமர் காதல்மகளிர் திருமகள் மன்மகள் ஆயர் மடமகள் ஆகிய ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடே கூட உபய விபூதிக்கும் நிர்வாஹனாய்க் கொண்டு எழுந்தருளி யிருந்து, தானும் பிரதிசய ஆநந்தபுகழையும், அநந்த+ருட விஷ்வக்ஸேனர் முதலான நிர்யஸூரிகளையும், சிவ்ருத்த ஸம்ஸாரருமாய் நிக்ரோபாதி லப்த கைங்கர்யருமான முத்தரையும் ஆநந்திப்பித்துக் கொண்டு போரா நிற்கச்செய்தே; “இவர்களைப் போல ஸம்ஸாரிகளும் நம்மை அதுபவித்து, அவ்வதுபவத்தா லுண்டான பிரதிசய ஆநந்தரூபமத் கைங்கர்யமாகிற மஹா ஸம்பத்தைப் பெற்று வாழுகைக்கு யோக்பதை உண்டாயிருக்க இத்தை யிழந்திருப்பதே” என்று அங்குத்தை அதுபவங்களொன்றும் உண்டதருக்காட்டாதே அவன் தனியரைப்போலே மிகவும் நொந்து, இவர்கள் கரணகளேபரங்களின்றியே இறகொடிந்த பக்ஷியைப்போலே யிருக்கிறபடியைக் கண்டு, பராதயாளுவாய்க் கொண்டு ஸகலாத்மாக்களுக்கும் கரணகளேபரப்ரதானம் பண்ணியருள; இவர்களும் ஸர்வேஸ்வரன் தன் திருவடிகளைக் கிட்டி ஆப்ராயிக்கைக்காகக் கொடுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு அவன் நினைவன்படி செய்யாதே, ஸமிதை தறிக்கக் கொடுத்த கத்தியைக் கொண்டு பசுவின் வாலைத் தறிப்பாரைப் போலவும், களையெடுக்கத் கொடுத்த கோலைக்கொண்டு கண்ணைக் கிளரிக் கொள்வாரைப்போலவும், ஆறு நீந்தக்கொடுத்த தெப்பத்தைக் கொண்டு கரையேறுதே நீர்வாய்க்காலே யொழுகிக் கடலில் புகுவாரைப் போலவும், இச்சரீரத்தை ஸப்தாதி விஷயப்ராவண்யத்துக்கு உறுப்பாக்கி பிறவியென்னும் கடலில் புக்கு அநர்த்தப்படுகிறபடியைக் கண்டு நல்வழிகண்டு

அவதாரிகை

எடக்கைக்குடலாக, தன் க்ருபையாலே, ஸாஸ்த்ர ப்ரதானம் பண்ணி யருள, அந்த ஸாஸ்த்ரங்களை அப்யஸிக்கைக்கு அநேக யோக்பதை வேண்டியும் நெடுங்காலம் அப்யஸித்தாலன்றி ஸாதிக்கக்கூடாமலும் இருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, சுலபமான திருவஷ்டாங்கப் ப்ரம்ஹவித்யைத் தானே வெளிப்படுத்தினவிடத்திலும், அதின்படி செய்யாதே, எல்லாப் பாபங்களுக்கும் ஹேதுவாய் தன் ஸ்வாத்நர்ய ரூபமான ஆத்மாபஹாரத்தைப்பண்ணி அநாதிகர்ம வாஸனா தூஷி த்ராயிருக்கின்றபடியைக் கண்டு சீட்டுக்கு இசையாதாரைச் சேனையைத் திரட்டி வெல்லும் ராஜாக்களைப் போலே, ஸர்வேஸ்வரன் 'நாமே போய் இவர்களை வாரிப் பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வர வேணும்' என்று, ராமக்ருஷ்ணையவதாரமாக அவதரித்து, ஸாஸ்த் ரீயமர்யாதிகளைத் தான் அநுஷ்டித்தும் அநுஷ்டிப்பித்தும் பட்டாதன பட்டுத் திருத்தப்பார்த்த விடத்திலும், ஆஸூர ப்ரக்ருதிகளாய்த் தன்னை வந்து கிட்டாதே எதிரிட்டு அதமமான கதிகளில் விழுந்த படியைப் பார்த்து, "விஜாதியரான நமக்கு இது சரியமன்று, இணக் குப் பார்வையிட்டு ம்ருகம் பிடிப்பாரைப்போலே மநுஷ்யச ஜாதிய ரான ஆழ்வார்களைக்கொண்டே கார்யக் கொள்ளவேணும்" என்று அறுதியிட்டு ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்தப வைஜயந்தி வனமாலையையும், ஸ்ரீ பூமி நீளையையும் ஸ்ரீ பஞ்சாயுத ஆழ்வார்களையும், அநந்த கருட விஷ்வக்சேன ப்ரப்ருதிகளையும் பார்த்து, "நீங்கள் போய் லீலா விபூதியில் நானாவர்ணங்களிலும் அவதரித்து எல்லா ஆத்மாக்களையும் உத்தரிப்பியுங்கள்" என்று நியமித்தருள, அவர்களும், தாம்ச பர்ணி, காவேரி முதலான நதிகளின் சமீபங்களான தமிழ்ந் தேசங் களில், தாழ்ந்தாரை உயர்த்துகைக்காக நானாவர்ணங்களில் வந்தவ தரிக்க; சர்வேஸ்வரனும் ஆழ்வார்களுக்கு மயர்வற மதிரல மருளி, அவர்கள்முகேந, சர்வாதிகாரமான த்ராவீட வேதரூப திவ்ய ப்ரபந் தங்களை ப்ரகாசிப்பித்தருளினான்.

வேறொன்றில் கண் வைவாநேக பகவத் குணங்களிலேயே ஆழற் காற் பட்டிருந்தமையால், இவர்களுக்கு 'ஆழ்வார்கள்' என்று பேராயிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத்த ராமாநுஜாய நமஃ

ஆழ்வார் திருவாய்மொழி சமணம். தேவிகன் திருவடிகளே சமணம்.

த னி ய ன் க ள்

தேவிகன் தனியன்.

(பாஹ்மபந்தான்வதந்தாசீடர் அருளிச்செய்தது.)

ராராநாஜ டியாவாசும் ஜோநவெராழி ஊரிஷணு ।

ஸ்ரீஜெஷ்டநாயாய-ம் வநெ வெஷானெஸிகு ॥

ராமாநுஜதயாபாத்தம் ஜ்ஞாநவைராயபூஷணம்

ஸ்ரீமத்தேஷ்டநாயாயம் வந்தேவெஷானெஸிகு ॥

குருபரம்பரையின் தனியன்

(கூத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது)

அகீநாய ஸாராம்நா நாயாயாந யுஜிபாடி ।

கல்தாயாய-வய-னோ வனெமாருவா-வராடி ॥

ஸந்தீகாதஸமாம்பாம் நாதயாமுந மத்யமாம்

அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்.

எம்பெருமானார் தனியன்

(கூத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது)

யொநிதூரிஷுத வஷாம்புஜ யுமூரூஷு

வூரொஹத ஸூலிதராணி துணாபஜெந ॥

தனியன்கள்

கூழூரொலம்வதொ ஸுடிபெகலிநொ
ராபோநுஜஸு வரணா ஸாணம் பூவடி||

யோநி கயமச்யுபபகம்புஜயுக்மநுகம
வ்யாஹேதஸ்தகிதராணிந்ருணயமேநே
அஸ்மத் குரோர்பகவதேதாஸ்யதபைஸிந்நேநா
மாமாநுஜஸ்யசரணௌஸாணம்புபதயே.

நம்மாழ்வார் தனியன்

(ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச் செய்தது)

போதாவிதா யுவதப ஸுநபாவிஹிதி
ஸவஃபபெவநியபெந லேநபாநாடி
சுடிஸுநம் கௌவதெவஃ கௌவிராஸி
ஸ்ரீதேவாஸிபுமஹம் பூணலாஸி லேநபா||

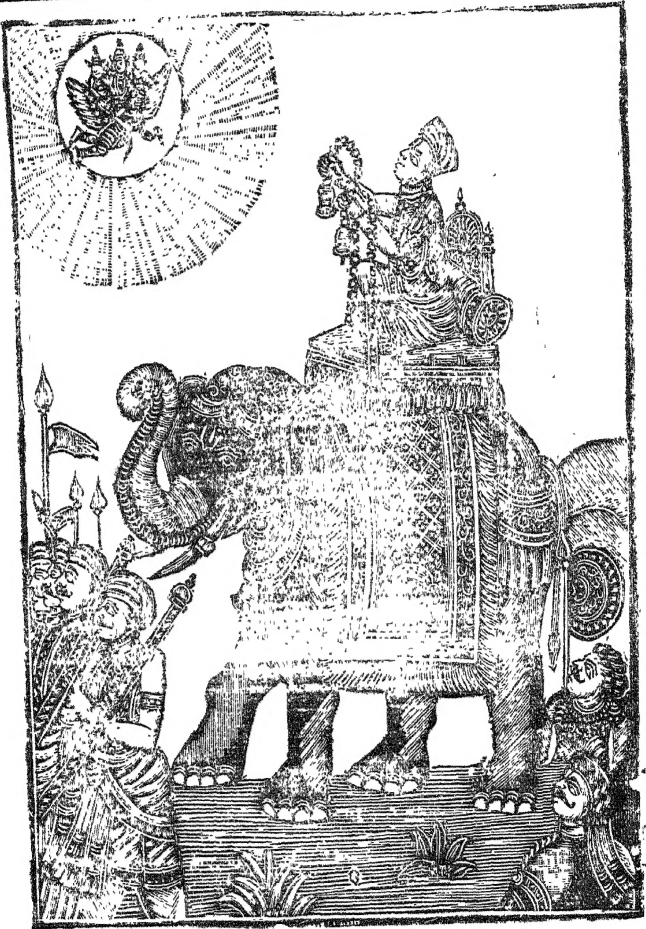
மாதாபிதாபுவதபஸ்தநயாவிபூகிஸ்
ஸர்வம்பதேவநியமேநமதந்வயாநாம்
ஆத்யஸ்யநேகுலபதேதர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமதததகநியுகளம்பரணமாமிமூர்தநா.

ஆழ்வார்கள் தனியன்

(ஸ்ரீ பராசரபட்டர் அருளிச் செய்தது)

ஹிதம் ஸ்ரீ ஸரஸு லேஹாஹயஹநாடி
ஸ்ரீஹிஸாரகௌஸெவரபொயிவாஹாநி
ஹிதாஸிபெணுவரகௌபதேந்நிஸ்யாய
ஸ்ரீதேவாஸிபுமஹம் பூணதொவ்விநிதி||

பூதம்ஸர்சமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலஸேகரயோகிவாஹாந்
பக்தாங்கிரிஸேணுபரகாலயதீந்த்ரமிஸ்தாந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுநிம்பரணதேதாஸமிநித்யம்.

பெரியாழ்வார்

திருப்பல்லாண்டு

பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த

வேதாந்தஸாரமாகும்

திருப்பல்லாண்டு

தனியன்

(நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது)

மாரூமீவநீநயீது ஶ்ரீஹ வெஷாநஸெஷாநு
நராவதி வரிகிஷ்டம் ஸூகூலாடாதுகாஸி ||
ஸூஸூர ஶிரவஃஷ்ரம் ராமநாயஸு ஸாக்ஷாக்ஷ
விஜகூலதிலகஸ்தம் விஷ்ணுவிதந்நாரி ||

குருமுகமந்தீத்ய ப்ராஹ்வேதாநஸெஷாந்
நரபதிபரிக்குப்தம் ஸூல்கமாதாதுகாமஃ
ஸ்வஸூரமமரவந்த்யம் ரங்கநாதஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகந்தம் விஷ்ணுசிந்தம் நமாம்.

(பட்டர் அருளிச்செய்தது)

நேரிசை வெண்பா

மின்னார் தடமதிள்குழ வில்லிபுத்தா ரென்றெருநகல் *
சொன்னார் கழற்கமலம் குடினோம் *—முன்னாள்
கிழியறுத்தா னென்றுரைத்தோம் * கீழ்மையினிற் சேரும்
வழியறுத்தோம்! நெஞ்சமே! வந்து.

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்று *
ஈண்டிய சங்க மெடுத்தாத *—வேண்டிய
வேதங்க ளோதி விரைந்து கிழியறுத்தான் *
பாதங்கள் யாழுடைய பற்று.

வெண்செந்துறை

நாட்டைராகம்-அடதாளம்.

§ பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு *
பலகோடி நூறுயிரமும் *
மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா! * உன்
சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு.

அறுசீர்க்கழி நெடிவாசிரிய விருத்தம்

§ அடியோமோடும்மின்னோடும் பிரிகின்றி ஆயிரம்பல்லாண்டு *
வடிவாய்வினவலமாப்பினில் வாழ்கின்மறங்கையும்பல்லாண்டு *
வடிவார்சோதிவலத்துறையும் கடராழிபும்பல்லாண்டு *
படைபோர்புக்குழுமங்கும் அப்பாஞ்சசன்னியமும்பல்லாண்டே. 2

வாழாட்பட்டுகின்றீருள்ளீரேல்லாந்து மண்ணும்மணமும்கொண்மின்
கூழாட்பட்டுகின்றீர்களை எங்கள்சூழுவினில்புருகலொட்டோம் *
ஏழாட்காலும்பழிப்பிலோமநாங்கள் இரக்கநாள்வாழ் * இலங்கை
பாழாளாகப்படைபொருதானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. 3

ஏடுகிலத்திலிடுவதன்முன்னம்வந்து எங்கள்சூழாம்புகுந்து *
கூடுமனமுடையீர்கள் வரம்பொழி வந்ததால்லைக்கூடுமினோ *
நாடுநகரமும்நன்கறிய நமோநாராயணயெவன்று *
பாடுமனமுடைப்பத்தருள்வீர்! வந்துபல்லாண்டுகூறுமினே. 4

அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகி அசாரிராக்கநரை *
இண்டக்குலத்தையெடுத்துக்களைந்த இருமுகேசன்தனக்கு *
தொண்டக்குலத்திலுள்ளீர்! வந்தடிதொழுது ஆயிரநாமம்சொல்லி *
பண்டைக்குலத்தைத்தவிர்த்து பல்லாண்டுபல்லாயிரத்தாண்டென்மினே.

எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைதந்தைமூத்தப்பன் ஏழ்மடிகால்தொடங்கி *
வந்துவழிவழியாட்செய்கின்றோம் * திருவேணந்திருவிழவில்
அந்தியம்போதிலரியுருவாகி அரிபையழித்தவனை *

§ பந்தனைதீரப்பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டென்றுபாடுதுமே. 6

தீயிற்பொலிகின்றசெஞ்சுடாழி திகழ்திருச்சக்கரத்தின்
கோயிற்பொறியாலேயொற்றுண்டின்று குடிசுடியாட்செய்கின்றோம் *
மாயப்பொருபடைவாணனை ஆயிரந்தோளும்பொழிசூருதி
பாய * சுழற்றியஆழிவல்லானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே. 7

நெய்யிடைநல்லேதார்சோறும் நியதமும்அத்தாணிச்சேவகமும் *
கையடைக்காயும்கழுத்துக்குப்பூடுண்டு காதுக்குக்குண்டலமும்
மெய்யிடைநல்லேதார்சார்தமும்தந்து என்னைவெள்ளாபிராக்கவல்ல
பையுடைநாகப்பகைக்கொடியானுக்குப் பல்லாண்டுகூறுவனே. 8

உடுத்துக்களைந்தநின்பீதகவாடையுடுத்துக்கலத்தனுண்டு *
தொடுத்ததுழாய்மலர்சூடிக்களைந்தன சூடுமித்தொண்டர்களோம் *

§ பந்தனை - அனுக்கம்; பிள்ளைகட்கு வரும் வியாதி.

விடுத்தகைக்கருமம் திருத்திக் திருவிண்ணத்திருவிழவில்*
படுத்தபைநராசணைப் பள்ளிகொண்டா லுக்குப் பல்லாண்டுகூறுதுமே.

எந்நாளெம்பெருமான் உன் தனக்கடியோடு மென்றெழுந்துப் பட்ட
அந்நாளே* அடியோங்கொடிக்குடில் விடுபெற்றுய்ந்ததுகாண்*
செந்நாள்தோற்றித் திருமதுமையுள்சிறைருனித்து* ஐந்தலைய
பைநராசத்தலைப்பாய்த்தவனே! உண்ணப்பல்லாண்டுகூறுதுமே. (1)

ஓ அல்லவழக்கொன்றுமில்லா அணிசேகரட்டையர்சான்* அபிமானதுங்
செல்வனைப்போலத்திருமாலே! நானும்உனக்குப்பழவடியென்* [கன்
நல்வகையால்நமோநாராயணுவென்று நாமம்பலபாசி*
பல்வகையாலும்பவித்திரனை! உண்ணப்பல்லாண்டுகூறுவனே. 11

ஓ பல்லாண்டென்றுபவித்திரனைப் பரமேட்டைய* சார்ந்தமென்னும்
வில்லாண்டான்சுண்ணை வில்லிபுத்தூர்விட்டுசித்தன்விரும்பியசொல்*
நல்லாண்டென்றுநனைந்துரைப்பார் நமோநாராயணுவென்று*
பல்லாண்டிம்பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தெந்துவர்பல்லாண்டே. 12

அடிவரவு:—பல் அடி வாழ் ஏந் அண்டம் எந்தை. தீ நெய்
உடுத்து எந்நாள் அல்வழக்கு பல்லாண்டு வண்ணம்.

[ஆதிகூறுதும், அநந்தாம் கூறுமின், அண்டம்என்மின்,எந்தை
பாடுதும், தீ உடுத்து எந்நாள் கூறுதும்,நெய்யும்அல்லும்கூறுவனே.]

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்த

வேதாந்தஸாசமாகும்

திருப்பள்ளி யெழுச்சி

தனியன்கள்

(திருமாயைண்டான் அருளிச்செய்தது.)

தடுவெரிசுவா வரவாஸுடேவம்

ராமெஸயம் ராஜவடிஹ்ணீயம்

பூரவொயகீம் யொக்யுத ஸுதித்திராமாம்

ஊகாம்பி ரெணும் ஹவனஜீவெ ||

தமேவமத்வாபரவாஸுதேவம்

ரங்கேஸயம் ராஜவதர்ஹணீயம்-

ப்ராபோதகீம்யோக்ருதஸூக்திமாலம்

பக்தாங்கிரீரெணும் பகவந்தமீதே.

(திருவரங்கப்பெருமாளையர் அருளிச்செய்தது.)

நேரிசை வெண்பா.

மண்டங் குடியென்பர் மாமறையார் மன்னியசீர் *

தொண்டரடிப்பொடி தொன்னகரம் *—வண்டு

திணர்த்தவயல் தென்னரங்கத் தம்மாளை * பள்ளி

யுணர்த்தும் பிரானுதித்த ஐர்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பூபாளராகம்-அடதாளம்.

ஓ கதிரவன்குணதிகைச் சிகரம்வந்தணைந்தான்

கணையிருளகன்றது காலையம்பொழுதாய் *

மதுவிருந்தொழுகின மாமலரெல்லாம்

வானவரசர்கள் வந்துவந்திண்டி *

எதிர்திகைநிறைந்தனர் இவரோடும்புகுந்த

இருங்கனிற்றீட்டமும் பிடியொடுமுரசும் *

அதிர்தலில் அலைகடல் போன்றுளதுளங்கும்

அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

கொழுநீர் கொடிமுட்டியின் கொழுமலரணைப்
கூர்ந்தது குணதிசைப் பரந்தெய்வோ *
எழுந்தன மலரணைப் பள்ளிகொண்டன்னம்
என்பணிநனைந்த தமிழஞ்சிறகுதறி *
விழுங்கியமுதலையின் பிலம்புரைப் பழ்வாய்
வெள்ளையிறுத அதன் விடந்தினுக்கனுங்கி *
அழுங்கியவாணையி னருந்துயர்க்கடுத
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

சுடரொளிபரந்தன சூழ்திசையெல்லாம்
துன்னியதாரகை மின்னொளிசுருங்கி *
படரொளிபசுத்தனன் பனிமதிஇவனோ
பாயிருளகன்றது பைம்பொழிற்கழகின் *
மடலிடைக்கீறி வண்பாளைகள்நாற
வைகறைகூர்ந்தது மாருதம்இவனோ *
அடரொளிதிசுழ்தரு திகிரியந்தடக்கை
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

மேட்டிளமீதிகள் தலைநீட்டும்ஆயர்கள்
வேயங்குழலோசையும் விடைமணிக் குரலும் *
சுட்டியவிசைகிசை பரந்தனவயலுள்
இரிந்தனசுரும்பினம், இலங்கையர்குலத்தை *
வாட்டியவரிசிலை வானவிரேறே !
மாமுனிவேள்வியைக் காத்து * அவபிரதம்
ஆட்டியவடுகிற லயோத்திரெயம்மரசே !
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

புலம்பினபுட்களும் பூம்பொழில்களின்வாய்
போயிற்றுக்கங்குல் புகுந்ததுபுலரி *
கலந்ததுகுணதிசைக் கணைகடலரவம்
களிவண்டுமிழற்றிய கலம்பகம்புனைந்த *
அலங்கலந்தோடையல்கொண்டு அடியிணைபணிவான்
அமரர்குளபுகுந்தன ராதலில்அமமா ! *
இலங்கையர்கோன்வழி பாடுசெய்கோயில்
எம்பெருமான் ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

இரவியர்மணிநெடுந் தேரொடும்இவரோ
இறையவர்பதினொரு விடையரும்இவரோ *
மருதியமயிலினன் அறுமுகன்இவனோ
மருதரும்வசுக்களும் வந்துவந்திணடி *
புரவியோடாடலும் பாடலும்தேரும்
குமாதண்டம்புகுந் திண்டியவெள்ளம் *

அருவரையனையகிள் கோயில் முன்னிவரோ
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

6

அந்தரத்தமர்தன் கூட்டங் கள் இவையோ
அருந்தவமுனிவரும் மருந்தும் இவரோ *
இந்திரனையுட தாலும்வா துதிவிலை
எம்பெருமான் ! உன்கோயிலின் வாசல் *
சுந்தரர்கெருக்ககிள் சுந்தரநாக
இயக்கரும்மயங்கினர் திருவடித் தொழுவான் *
அந்தரம்பாரிட மில்லைமறியவோ
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

7

வம்பவிழ்வானவர் வாயுறைவழங்க
மாந்திகபிலைஒண் கண்ணாடிமுதலா *
எம்பெருமான் ! படிமக்கலம்காண்டற்கு
ஏற்பனைவரபின ிகாண்டநன் முனிவர் *
கும்புருநாதர் புகுந்தனர் இவரோ
தோன்றினன் இரவியும் துலங்கொளிபரப்பி *
அம்பரதலத்தினின்று அகல்கின்றது இருள்போய்
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

8

ஏதமில் தண்ணுமை எய்தும்மதனி
யாழ்துழல்முழவமோடு இலக்சி நகரமுமி *
கீதங்கள் பாடினர் கீந்நரர்கெருடர்கள்
கந்தருவரவர் கங்குலுளெல்லாம் *
மாதவர்வானவர் சரணர் இயக்கர்
சித்தரும்மயங்கினர் திருவடித் தொழுவான் *
ஆதலில் அவர்சூர ளோலக்கமருள
அரங்கத்தம்மா ! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

9

கடிமலர்ச்சமலங்கள் மலர்ந்தன இவையோ
கதிரவன்னைகடல் முனைத்தான் இவனோ *
துடியிடையார்க்கி குழல்பிழிந்துதறித்
துகிலுடுத்தேறினர் சூழ்புனலாகா ! *
தொடையோத்தனுவமும் கூடையம்பொலிந்து
தோன்றியதோள்தொண்ட ரடிப்பொடியென்னும்
அடியனை * அளியனென் மருளிடன்னடியார்க்கு
ஆட்படுத்தாய் பள்ளியெழுந்தருளாயே.

10

அடிவரவு:—கதிர் கொழு சுடர் 'மேட்டு புலம்பின இரவி
அந்தரம் வம்பவிழ் ஏதம் கடி ஆமலன்.

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவடிகளை சரணம்.

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச்செய்த

உபநிஷத்ஸாரமாகும்

திருப்பாவை

தனியன்கள்

(ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச்செய்தது)

நீனாதுஹஸ்தநகிரிதடி ஸுப்தமுத்பாத்தயக்ருஷ்ணம்
பாரார்த்தயம்ஸ்வம்ஸ்ருதி ஸதஸிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தி-
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜிநிகளிதம்யாபலாதக்ருத்யபுங்க்தே
கோதாதஸ்யைநமஇதமிதம் பூயவாஸ்துபூய:॥

நீனாதுஹஸ்தநகிரிதடி ஸுப்தமுத்பாத்தயக்ருஷ்ணம்
பாரார்த்தயம்ஸ்வம்ஸ்ருதி ஸதஸிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தி-
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜிநிகளிதம்யாபலாதக்ருத்யபுங்க்தே
கோதாதஸ்யைநமஇதமிதம் பூயவாஸ்துபூய:॥

(உய்யக்கொண்டார் அருளிச்செய்தது)

நேரிசை வெண்பா

அன்ன வயல்புதுவை யாண்டாள் * அரங்கற்குப்
பன்னு திருப்பாவைப் பல்பதியம் *—இன்னிசையால்
பாடிக் கொடுத்தாள் நற்பாமாலை * பூமாலை
சூடிக் கொடுத்தானைச் சொல்லு.

சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியே ! தொல்பாவை
பாடி யருளவல்ல பல்வளையாய்! *—நாடிக்
வேங்கடவற்கு என்னைவிதி என்ற இம்மாற்றம் *
நாம்கடவா வண்ணமே நல்கு.

ஸ்ரீ ஆண்டாள்

எட்டடி நாதர் ரொருவிதற்குக் கொச்சகக் கலிப்பா.

பிலஹிராகம்-அடதாளம்.

ஐ மார்சுழித்திங்கள் மதிநிறைந்தநன்னாளால் *
நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ, நேரிழையீர் ! *
சீர்மல்கும்ஆய்பாடிச் செல்வச்சிறுமீர்காள் !
கூர்வேற்கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்குமான் *
ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதையிளஞ்சிங்கம் *
கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல்முகத்தான் *
நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான் *
பாரோர்புகழ்ப் படிந்தேலோரெம்பாவாய்.

பந்துவராளிராகம்-ஆதிதாளம்.

வையத்துவாழ்வீர்காள் ! நாமும்நம்பாவைக்கு *
செய்யும்கிரிசைகள் கேளீரோ * பாற்கடலுள்
பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி *
நெய்யுண்ணோம்பாலுண்ணோம் நாட்காலேநீராடி *
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டுநாம்முடியோம் *
செய்யாதனசெய்யோம் தீக்குறளைசென்றோதோம் *
ஐடமும்பிச்செய்யும் ஆந்தனையும்கைகாட்டி
உய்யுமாறெண்ணி உகந்தேலோரெம்பாவாய்.

பந்துவராளிராகம்-திரிபுடைதாளம்.

ஐ ஒங்கியுலகளந்த உத்தமன்பேர்பாடி *
நாங்கள்நம்பாவைக்குச் சாற்றிநீராடினால் *
திங்கின்றிநாடெல்லாம் திங்கள்மும்மாரிபெய்து *
ஒங்குபெருஞ்செந்நெலாடு கயலுகள் *
பூக்குவளைப்போதில் பொறிவண்டுகண்படுப்ப *
தேங்காதேபுக்கிருந்து சீர்த்தமுலைபற்றி
வாங்க * குடந்திறைக்கும் வள்ளல்பெரும்பசுக்கள் *
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலோரெம்பாவாய்.

காம்போதிராகம்-ஆதிதாளம்.

ஆழிமழைக்கண்ணா ! ஒன்றுநீகைகரவேல் *
ஆழியுள்புக்கு முகந்துகொடுஆர்த்தேறி *
ஊழிமுதல்வ னுருவம்போல் மெய்கறுத்து *
பாழியந்தோளுடைப் பற்பநாபன்கையில் * .

ஆழிபோல்மின்னி வலம்புரிபோல்கின்றதீர்து *
தாழாதேசார்க்க முதைத்தச்சாமழைபோல் *
வாழஉலகினில்பெய்திடாய் * நாங்களும்
மார்கழிநீராத மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

4

தோடிதாகம்-ஒருபகதாளம்.

மாயனை மன்னுவடமதுரைமைந்தனை *
தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவனை *
ஆயர்குலத்தினில்தோன்றும் அணிவிளக்கை *
தாயைக்குடல்விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனை *
தூயோமாய்வந்துநாம் தூமலர்தூவித்தொழுது
வாயினுல்பாடி மனத்தினுல்கித்திக்க *
போய்பிழையும் புகுதருவான்நின்றனவும் *
தியினில் தூசாகும் செப்பே லோரெம்பாவாய்.

5

பூபாளராகம்-ஆதிதாளம்.

புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன்கோயிலில் *
வெள்ளைவிளிசங்கின் பேராவம்கேட்டிலையோ *
பிள்ளாய்! எழுந்திராய் பெய்முலைநஞ்சண்டு
கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக்காலோச்சி *
வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்தவித்தினை *
உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களுடையோகிகளும் *
மெள்ளஎழுந்து அரியென்றபேராவம் *
உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

6

பூபாளராகம்-ஒருபகதாளம்.

கிசுகிசென்றெங்கும் ஆனைச்சாத்தன் * கலந்து
பேசினபேச்சாவம் கேட்டிலையோ பீயப்பெண்ணை! *
காசம்பிறப்பும் கலகலப்பக்கைபேர்த்து *
வாசநறுங்குழலாய்ச்சியர் * மத்தினுல்
ஒசைபடுத்த தயிராவம்கேட்டிலையோ *
நாயகப்பெண்பிள்ளாய்! நாராயணன்மூர்த்தி
கேசவனைப்பாடவும்நீ கேட்டேகிடத்தியோ *
தேசமுடையாய்! திறவேலோரெம்பாவாய்.

7

பூபாளராகம்-அடதாளம்.

கீழ்வானம்வெள்ளென்று எருமைசிறுவீடு *
மேய்வான் பாரந்தனகாண் மிக்குள்ளபிள்ளைகளும் *

போவான்போகின்றாரைப் போகாமல்காத்து * உன்னைக்
கூவுவான்வந்துநின்றோம் * கோதுகலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப்பறைகொண்டு *
மாவாய்பிளந்தானை மல்லரைமாட்டிய *
தேவாதிதேவனைச் சென்றுநாம்சேவித்தால் *
ஆவாவென்றாராய்ந் தருளேலோரெம்பாவாய்.

8

மோ ஹனராகம்-ஆதிதாளம்.

தூமணிமாடத்துச் சுற்றும்விளக்கெரிய *
† தூபம்கமழத் துயிலிணைமேல்கண்வளரும் *
மாமான்மகளே! மணிக்கதவம்தாள் திறவாய் *
மாமீர்! அவளையெழுப்பீரோ? * உன்மகள்தான்
ஊமையோ அன்றிச் செவிடோ அனந்தலோ *
ஏமப்பெருந்துயில் மந்திரப்பட்டாளோ *
மாமாயன்மாதவன் வைகுந்தனைன்றென்று *
நாமம்பலவும் நவின்மேலோரெம்பாவாய்.

9

அசாவேரி ராகம்-ஆதிதாளம்.

நோற்றுச்சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்! *
மாற்றமும் தாராரோ வாசல்திறவாகார் *
நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன் * நம்மால்
போற்றப்பறைதரும்புண்ணியனில் * பண்டுஒருநாள்
கூற்றத்தின்வாய்விழ்ந்த சும்பகரணனும் *
தோற்றுபுண்ணிக் கே பெருந்துயில்தான் தந்தானே *
ஆற்றஆனந்த லுடையாய்! அருங்கலமே! *
தேற்றமாய்வுந்து திறவேலோரெம்பாவாய்.

10

ஸஹானு ராகம்-திரிபுடைதாளம்.

கற்றுக்கறவைக் கணங்கன்பலகறத்து *
செற்றாந்திறலழியச் சென்றுசெருச்செய்யும் *
குற்றமொன்றில்லாத கோவலர்தம்பொற்கொடியே!
புற்றரவல்குல் புளமயிலே! போதராய் *
சுற்றத்துத்தோழிமா ரெல்லாரும்வந்து * நின்
முற்றம்புகுந்து முகில்வண்ணன்பேர்பாட *
சுற்றுகேபேசாதே செல்வப்பெண்டாட்டி! * நீ
எற்றுக்குஉறங்கும் பொருளேலோரெம்பாவாய்.

11

† 'தூமம்' என்பதும் பாட்டம்.

கேதாரகௌராகம்-ஆதிதாளம்.

கனைத்திளங்கற்றெருமை கன்றுக்கிரங்கி *
 நினைத்துமுலைவழியே நின்றபால்சோர *
 நனைத்தில்லம்சேறுக்கும் நற்செல்வன் தங்காய் ! *
 பணித்தலைவீழ நின்வாசற்கடைபற்றி *
 சினத்தினால் தென்னிலங்கைக்கோமாண்ச்செற்ற *
 மனதுக்கினியாணப் பாடவும்நீவாய்திறவாய் *
 இனித்தானெழுந்திராய் ஈதென்னேபருமக்கம் ? *
 அனைத்தில்லத்தாரும் அறிந்தேலோரெம்பாவாய்.

12

அடாணாராகம்-ரூபகதாளம்.

புள்ளின்வாய்கீண்டாணப் பொல்லாஅரக்கனை *
 கிள்ளிக்கொந்தாணக் கீர்த்திமைபாடிப்போய் *
 பிள்ளைகொல்லாரும் பாவைக்களம்புக்கார் *
 வெள்ளியெழுந்து வியாழமுறங்கிற்று *
 புள்ளும்சிலம்பினகாண் போதரிக்கண்ணினாய் ! *
 குள்ளக்குளிரக் குடைந்துநீராடாதே *
 பள்ளிக்கிடத்தியோ பாவாய் ! நீநன்னாளால் *
 கள்ளம்தவிர்ந்து கலந்தேலோரெம்பாவாய்.

13

லாரங்கராகம்-ஆதிதாளம்.

உங்கள்புழைக்கடைத் தோட்டத்துவானியுள் *
 செங்கழுநீர்வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய்கூம்பினகாண் *
 செங்கல்பொடிக்கறை வெண்பல்தவத்தவர் *
 தங்கள்திருக்கோயில் சங்கிநிவான்போதந்தார் *
 எங்களைமுன்னம் எழுப்புவான்வாய்பேசும் *
 நங்காய் ! எழுந்திராய் நானாதாய் ! நாவுடையாய் *
 சங்கொடுசக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன் *
 பங்கயக்கண்ணனைப் பாடேலோரெம்பாவாய்.

14

சௌராஷ்டிரராகம்-அடதாளம்.

எல்லே ! இளங்களியே ! இன்னம்உறங்குதியோ ? *
 சில்லென்றழையென்மின் நங்கைமீர் ! போதருகின்றேன் * §
 வல்லைஉன்கட்டுரைகள் பண்டேஉன்வாயறிதும் *
 வல்லீர்கள்நீங்களை நானினதானாயிடுக *

§ 'போதர்கின்றேன்.' என்பதும் பாடம்.

ஒல்லேநீபோதாய் உனக்கென்னவேறுடைமை § *
 எல்லாரும்போந்தாரோ போந்தார்போந்தெண்ணிக்கொள் *
 வல்லாணைகொன்றானை மாற்றாரைமாற்றழிக்க *
 வல்லாணை * மாயனைப் பாடேலோரெம்பாவாய்.

15

யமுனாகலியாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

§ நாயகனுய்தின்ற நந்தகோபனுடைய
 கோயில்காப்பானே ! * கொடித்தோன்றும்தோரண
 வாசல்காப்பானே ! * மணிக்கதவம்தாள் திறவாய் *
 ஆயர்சிறுமியரோமுக்கு * அறைபறை
 மாயன்மணிவண்ணன் நென்னலேவாய்நெந்தான் *
 தூயோமாய்வந்தோம் துயிலெழப்பாடுவான் *
 வாயால்முன்னம்முன்னம் மாற்றோதேஅம்மா ! * நீ
 நேசநிலைக்கதவம் நீக்கேலோரெம்பாவாய்.

16

யமுனாகலியாணிராகம்-ரூபகதாளம்.

அம்பரமேதண்ணீரே சோறேஅறஞ்செய்யும் *
 எம்பெருமான் ! நந்தகோபாலா ! எழுந்திராய் *
 கொம்பனுர்க்கெல்லாம் கொழுந்தேகுலவிளக்கே ! *
 எம்பெருமாட்டி ! யசோதாய் ! அறிவுறாய் *
 அம்பரமுடறுத் தோங்கிலைகளந்த *
 உம்பர்கோமானே ! உறங்காதுஎழுந்திராய் *
 செம்பொற்கழலடிச் செல்வா ! பலதேவா ! *
 உம்பியும்நீயும் உறங்கேலோரெம்பாவாய்.

17

சாவேரிராகம்-ஆதிதாளம்.

§ உந்துமதகளிற்றன் ஓடாததோள்வலியன் *
 நந்தகோபாலன் மருமகனே ! நப்பின்னாய் ! *
 கந்தம்கமழும்குழலீ ! கடைதிறவாய் *
 வந்துஎங்கும்கோழி அழைத்தனகாண் * மாதவிப்
 பந்தல்மேல் பல்கால்குயிலினங்கள்கூவினகாண் *
 பந்தார்விரலி ! உன்மைத்துனன்பேர்பாட *
 செந்தாமரைக்கையால் சீரார்வனையொலிப்ப *
 வந்துதிறவாய் மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

18

ஸ்ரீராகம்-ஆதிதாளம்.

குத்துவிளக்கெரியக் கோட்டுக்கால்கட்டில்மேல் *
மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தின்மேலேறி *
கொத்தலர்சூங்குமூல் நப்பின்னைகொங்கைமேல் *
வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய் *
மைத்தடங்கண்ணினாய்! நீ உன்மணாளனை *
எத்தனைபோதும் துயிலெழுவொட்டாய்காண் *
எத்தனையேனும் பிரிவாற்றகில்லாயால் *
சுத்துவமன்று தகவேலோரெம்பாவாய்.

19

தேசியராகம்-ஆதிதாளம்.

முப்பத்துமூவர் அமராக்குமுன்சென்று *
கப்பம்தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய் *
செப்பமுடையாய்! திறலுடையாய்! * செற்றார்க்கு
வெப்பம்கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய் *
செப்பன்னமென்முலை செவ்வாய் சிறுமருங்குல் *
நப்பின்னை நங்காய்! திருவே! துயிலெழாய் *
உக்கமும்பட்டொளியும் தந்துஉன்மணாளனை *
இப்போதேளம்மை நீராட்டேலோரெம்பாவாய்.

20

அபுருபராகம்-ஆதிதாளம்.

ஏற்றகலங்கள் எதிர்பொங்கிமீதளிப்ப *
மாற்றாதேபால்சொரியும் வள்ளல்பெரும்பசுக்கள் *
ஆற்றப்படைத்தான்மகனே! அறிவுறாய் *
ஊற்றமுடையாய்! பெரியாய்! * உலகினில்
தோற்றமாய்நின்ற சுடரே! துயிலெழாய் *
மாற்றார்உனக்குவலிதொலைந்துஉன்வாசற்கண்
ஆற்றாதுவந்து உன்னடிபணியுமாபோலே *
போற்றியாம்வந்தோம் புகழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

21

பைரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

அங்கண்மாஞாலத்து அரசர் * அபிமான
பங்கமாய்வந்து கின்பள்ளிக்கட்டில்கீழே *
சங்கமிருப்பார்போல் * வந்துதலைப் பெய்தோம் *
கிங்கணிவாய்ச்செய்த தாமரைப்பூப்போலே *

செங்கண்சிறுச்சிறிதே எம்மேல்விழியாவோ *
 திங்களும்ஆதித்தியனும் எழுந்தாற்போல் *
 அங்கணிரண்டும்கொண்டு எங்கள்மேல்நோக்குதியேல் *
 எங்கள்மேல்சாபம் இழிந்தேலோரெம்பாவாய்.

22

அடாணுராகம்-ஆதிதாளம்.

§ மாரிமலைமுழைஞ்சில் மன்னிக்கிடந்துஉறங்கும் *
 சீரியசிங்கம் அறிவுற்றுத்தீவிழித்து *
 வெரிமயிர்போங்க எப்பாடும்பேர்ந்துதறி *
 முரிநிமிர்ந்து முழங்கிப்புறப்பட்டு *
 ‡ போதருமாபோலே நீபூவைப்பூவண்ண! * உன்
 கோயிலினின்றும்இங்குநே போந்தருளி * கோப்புடைய
 சீரியசிங்காசனத்துஇருந்து * யாம்வந்த
 காரியம்ஆராய்ந்தருளேலோ ரெம்பாவாய்.

23

பியாகடை ராகம்-ஆதிதாளம்.

§ அன்றுஇவ்வுலகம்அளந்தாய் ! அடிபோற்றி *
 சென்றங்குத்தென்னிலங்கைசெற்றாய் ! திறல்போற்றி *
 பொன்றச்சகடம்உதைத்தாய் ! புகழ்போற்றி *
 கன்றுகுணிலாளிந்தாய் ! கழல்போற்றி *
 குன்றுகுடையாளத்தாய் ! குணம்போற்றி *
 வென்றுபகைகெடுக்கும் நின்கையிலவல்போற்றி *
 என்றென்றுஉன்சேவகமே ஏத்திப்பறைகொள்வான் *
 இன்றுயாம்வந்தோம் இரங்கேலோரெம்பாவாய்.

24

சங்கராபரணராகம்-ஆதிதாளம்.

ஒருத்திமகனாய்ப் பிறந்து * ஓரிசுவில்
 ஒருத்திமகனாய் ஒளித்துவளர *
 தரிக்கிலானாகித் தான்தீங்குநினைந்த *
 கருத்தைப்பிழைப்பித்துக் கஞ்சன்வயிற்றில்
 நெருப்பென்னநின்ற நெடுமாலே ! * உன்னை *
 அருத்தித்துவந்தோம் பறைதருதியாகில் *
 திருத்தக்கசெல்வமும் சேவகமும்யாம்பாடி *
 வருத்தமும்தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

25

‡போருமாபோலே? என்பது எதுகைக்கு ஒத்தபாடம்.

ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழிநீராடுவான் *
மேலையார்செய்வனகள் வேண்டுவனகேட்டியேல் *
ஞாலத்தையெல்லாம் நடுங்கமுரல்வன *
பாலன்னவண்ணத்து உன்பாஞ்சசன்னியமே *
போல்வனசங்கங்கள் போய்ப்பாடுடையனவே *
சாலப்பெரும்பறையே பல்லாண்டிசைப்பாரே *
கோலவிளக்கே கொடியேவிதானமே *
ஆவினிலையா! அருளேலோரெம்பாவாய்.

26

ஆனந்தபரவிராகம்-ஆதிதாளம்.

ஐ கூடாராவெல்லும்சீர்க் கோவிந்தா! * உன்தன்னைப்
பாடிப்பறைகொண்டு யாம்பெறுசம்மானம் *
நாடுபுகழும்பரிசினால் நன்றாக *
சூடகமேதோள்வளையே தோடேசெய்ப்பூவே *
பாடகமேயென்றனைய பல்கலனும்யாம்அணிவோம் *
ஆடையுடுப்போம் அதன்பின்னேபாற்சொறு
முட * நெய்பெய்து முழங்கைவழிவார *
கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோரெம்பாவாய்.

27

தன்யாசிராகம்-ஆதிதாளம்.

ஐ கறவைகள்பின்பென்று கானம்சொந்துண்டோம் *
அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்குலத்து * உன்தன்னைப்
பிறவிபெறுந்தனை புண்ணியம்யாமுடையோம் *
குறைவொன்றும் + இல்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னோடு
உறவேல்நமக்கு இங்கு ஒழிக்கஒழியாது *
அறியாதபிள்ளைகளோம் அன்பினால் * உன்தன்னைச்
சிறுபேரழைத்தனவும் சீரியருளாதே *
இறைவா! நீதாராய் பறையேலோரெம்பாவாய்.

28

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்.

கல்யாணிராகம்-ஆதிதாளம்.

ஐ சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துஉன்னைச் சேவித்து * உன்
பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள்களாய் *

+ 'இல்லாக்கோவிந்தா' என்னும் பாடம் தலாக்குச் சேரும்.

பெற்றம்மேய்த்துண்ணும் குலத்தில்பிறந்து * நீ
குற்றேவல்எங்களைக் கொள்ளாமற்போகாது *
இற்றைப்பறைகொள்வா னன்றுகாண்கோவிந்தா! *
எற்றைக்கும்ஏழேழ் பிறவிக்கும் * உன்தன்னோடு
உற்றோமேயாவோம் உனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம் *
மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோரெம்பாவாய்.

29

சுருட்டிராகம்-ரூபகதாளம்.

நீ வங்கக்கடல்கடைந்த மாதவனைக்கேசவனை *
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார்சென்றிறைஞ்சி *
அங்கப்பறைகொண்ட ஆற்றை * அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத்தண்டெரியல் பட்டர்பிரானகோதைசொன்ன *
சங்கத்தமிழ்மாலை முப்பதும்கப்பாடே *
இங்குஇப்பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டுமால்வரைத்தோள் *
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத்திருமாலால் *
எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவரெம்பாவாய்.

30

அடிவரவு:—மார்சுழி வையம் ஒங்கி ஆழி மாயன் புள்ளு கீச
கீழ்வானம் தூமணி நோற்று கற்று கனைத்து புள்ளின் உங்கள்
எல்லே நாயகன் அம்பரம் உந்து குத்து முப்பத்து ஏற்ற அங்கண்
மாரி அன்று ஒருத்தி மாலே கூடாரை கறவைகள் சிற்றம் வங்கம்
தை.

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்.

திருமஞ்சந காலத்தில் அதுஸந்திப்பது

நீ ரா ட் ட ம்

பெரியாழ்வார்திருமொழி 2-ஆம் பத்து, 4-ஆம்-திருமொழி

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

பிலஹிராகம்-சம்பைதாளம்.

நீ வெண்ணெயனைந்தகுணங்கும் விளையாடுபுழுதியும்கொண்டு *
திண்ணென இவ்விராஉன்னைத் தேய்த்துக்கிடக்கநான் ஒட்டேன் *
எண்ணெய்புளிப்பழங்கொண்டு ஓங்குளத்தனைபோதும் இருந்தேன் *
நண்ணலரியபிரானே! நாரண! நீராடவாராய்.

1

கன்றுகளோடச்செவியில் கட்டெறும்புபிடித்திட்டால் *
தென்றிக்கெடுமாகில் வெண்ணெய்திரட்டிவிழுங்குமாகாண்பன் *
நின்றமராமரம்சாய்த்தாய்! நீபிறந்த திருவேணம் *
இன்று, நீநீராடவேண்டும் எம்பிரான்! ஓடாதேவாராய்,

2

பேய்ச்சிமுலையுண்ணக்கண்டு பின்னையுந்நில்லாது என்னெஞ்சம் *
ஆய்ச்சியரெல்லாரும் கூடி அழைக்கவும் நான் முலைத்தேன் *
காய்ச்சின நீரொடுநெல்லி கடாரத்தில்பூரித்துவைத்தேன் *
வாய்த்தபுகழ்மணிவண்ணா! மஞ்சனமாடநீவாராய். 3

கஞ்சன்புணர்ப்பினில்வந்த கடியசகடமுதைத்து *
வஞ்சகப்பேய்மகள் துஞ்ச வாய்முலைவைத்தபிரானே! *
மஞ்சளும் செங்கழுநீரின் வாசிகையும் நாறுசாந்தும் *
அஞ்சனமும் கொண்டுவைத்தேன் அழகனே! நீராடவாராய். 4

அப்பம்கலந்தசிறுமுண்டி அக்காரம்பாலில்கலந்து *
சொப்படநான்கட்டுவைத்தேன் தின்ன லுறுதியெல்லம்பி! *
செப்பிளமென்முலையார்கள் சிறுபுறம்பேசிச்சிரிப்பர் *
சொப்படநீராடவேண்டும் சோத்தம்பிரான்! இங்கேவாராய். 5

எண்ணெய்க்குடத்தை யுருட்டி இளம்பிள்ளைகளிளியெழுப்பி *
கண்ணைப்புரட்டி விழித்துக் கழகண்டுசெய்யும்பிரானே! *
உண்ணக்கனிகள் தருவன் ஒலிகடலோதநீர்போலே *
வண்ணம் அழகியநம்பி! மஞ்சனமாடநீவாராய். 6

கறந்தநல்பாலும்தயிரும் கடைந்து உறிமெல்வைத்தவெண்ணெய் *
பிறந்ததுவே முதலாகப் பெற்றறியேன் எம்பிரானே! *
சிறந்தநற்றாய் அலர்தூற்றும் என்பதனாற்பிறமுன்னே *
மறந்து உரையாடமாட்டேன் மஞ்சனமாடநீவாராய். 7

கன்றினைவரலோலைகட்டிக் கனிகளுதிரவெறிந்து [போலும்] *
பிந்தொடர்ந்தோடியோர் பாம்பைப் பிடித்துக்கொண் டாட்டினாய்
நின்றிறத்தேனல்லேன் நம்பி! நீபிறந்ததிருநன்னாய் *
நன்றுநீராடவேண்டும் நாரணா! ஓடாதேவாராய். 8

பூணித்தொழுவினில்புக்குப் புழுதியினாந்தபொன்மேனி *
காணப்பெரிதும் உகப்பன் ஆகிலும்கண்டார்பழிப்பர் *
நாணித்தனையுமிலாதாய்! நப்பின்னைகாணிற்சிரிக்கும் *
மாணிக்கமே! என்மணியே! மஞ்சனமாடநீவாராய். 9

ஓ கார்மலிமேனிநிறத்துக் கண்ணபிரானை உகந்து *
வார்மலிகொங்கையசோதை மஞ்சனமாட்டியவாற்றை *
பார்மலிதொல்புதுவைக்கோன் பட்டர்பிரான் சொன்னபாடல் *
சீர்மலிசெந்தமிழ்வல்லார் தீவினையாதுமில்லோ. 10

அடிவரவு:—வெண்ணெய் கன்று பேய்ச்சி கஞ்சன் அப்பம்
எண்ணெய் கறந்த கன்றினை பூணி கார் பின்னை.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளை சரணம்.

திருமஞ்சந காலத்தில் சேர்த்து அதுஸந்திக்கும் பாசரங்கள்

திருக்குறுந்தாண்டகம்

முன்பொலாஇராவணன் தன் முதுமதினிலங்கைவேவித்து *
அன்பினால் அனுமன்வந்து ஆங்கடியினைபணியின்றிற்று *
என்பெலாம்உருகியுச்சிட்டு என்னுடைநெஞ்சமென்னும் *
அன்பினால் ஞானநீர்கொண்டு ஆட்டுவன் அடியினேனே. 15

மாயமான்மாயச்சென்று மருதிறநடந்து * வையம்
தாயமாபரவைபொங்கத் தடவரைதிரித்து * வாணோர்க்கு
சுயுமாலெம்பிராணர்க்கு என்னுடைச்சொற்களென்னும் *
தூயமாமாலேகொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேனே. 16

திருவிருத்தம்

சூட்டுநன்மாலேகள் தூயனவேந்தி * விண்ணோர்கள்நன்னீ
ராட்டி அந்தாபம் தராநிர்க்கேவ அங்கு * ஓர்மாயையினால்
சுட்டியவெண்ணெய்தொடுவுண்ணப்போந்து இமிலேற்றுவன்குன்
கோட்டி டையாடினேகூத்து * அடலாயர்தம்நொம்பினுக்கே. 21

பெரியாழ்வார் திருமொழி 3-ஆம்-பத்து, 3-ஆம்-திருமொழி

காடுகளுடுபோய்க்கன்றுகள்மேய்த்து மறியோடி * கார்க்கோடல்பூச்
சூடிவருகின்றதாஃமாதரா! கற்றுத்தாளிகாண்உன்னுடம்பு *
பேடைமயிற்சாயல்பின்னைமணுளா! நீராட்டமைத்துவைத்தேன் *
ஆடிஅமுதுசெய்அப்பனுமுண்டிலன் உன்னோடுஉடனேயுண்பான். ()
திண்ணர்வெண்சங்குடையாய்! திருநாள் திருவோணமின்றேழுநாள் * முன்
பண்ணைர்மொழியாரைக்கூவி முனையட்டிப் பல்லாண்டுகூறுவித்தேன் *
கண்ணலம்செய்யக்கறியும் கலத்ததரிசியுமாக்கிவைத்தேன் * [யிரு.
கண்ண! நீநானைத்தொட்டுக்கன்றின் பின்போகேல்கோலம்செய்துஇங்கே
ஆழ்வார்கள் திருவடிகளே சரணம்

அந்தி வேளையில் திருமலை சாத்தும்பொது அதுஸந்திப்பது

பூச் சூட்டல்

பெரியாழ்வார் திருமொழி 2-ஆம்-பத்து, 7-ஆம்-திருமொழி

அறுசேர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அடாண ராகம்-ரூபகதாளம்.

ஃ ஆகிரைமேய்க்கநீபோதி அருமருந்தாவதறியாய் *
கானகமெல்லாம் திரிந்து உன்கரிய திருமேனிவாட *
பானையில்பாலைப்பருகிப் பற்றாதாரெல்லாம்சிரிப்ப *
தேனிலினியபிரானே! செண்பகப்பூச்சூட்டவாராய்.

கருவுடைமேகங்கள் கண்டால் உன்னைக் கண்டாலெலாம் கும்பங்கள் *
 உருவுடையாய் ! உலகேழும் உண்டாகவந்துபிறந்தாய் ! *
 திருவுடையாள் மணவாளா ! திருவரங்கத்தேகிடந்தாய் ! *
 மருவிமணம் கமழ்கின்ற மல்லிகைப் பூசுக்குட்டவாராய். 2
 மச்சொடுமாளிகையேறி மாதர்கள் தம்மிடம்புக்கு *
 கச்சொடுபட்டைக்கிழித்துக் காம்புதுகிலவையேறி *
 நிச்சலும் தீமைகள் செய்வாய் ! நீள்திருவிங்கடத்தெந்தாய் ! *
 பச்சைத்தமனகத்தோடு பாதிரிப்பூசுக்குட்டவாராய். 3
 தெருவின் கண்ணின்று இளவாய்ச்சி மார்களைத் தீமைசெய்யாதே *
 மருவும் தமனகமும் சீர் மாலேமணம் கமழ்கின்ற *
 புருவம் கருங்குழல் நெற்றி பொலிந்த முகிற்கண்டுபோலே *
 உருவமழகிய நம்பீ ! உகந்து இவைகூட்டீவாராய். 4
 புள்ளினை வாய்பிளந்திட்டாய் ! பொருகரியின் கொம்பொசித்தாய் ! *
 கள்ள அரக்கியை மூக்கோடு காவலனைத்தலேகொண்டாய் ! *
 அள்ளி நீவேண்ணெய் விழுங்க அஞ்சாது அடியென் அடித்தேன்
 தெள்ளிய நீரிலெழுந்த செங்கழுநீர் கூட்டவாராய். 5
 எருதுகளோடு பொருதி ஏனும் உலோபாய்காண்நம்பீ ! *
 கருதிய தீமைகள் செய்து கஞ்சனைக்கால் கொடுபாய்ந்தாய் *
 தெருவின் கண்ணீமைகள் செய்து சிக்கென மல்லர்களோடு *
 பொருதுவருகின்ற பொன்னே ! புண்ணைப் பூசுக்குட்டவாராய். 6
 குடங்களெடுத்தேற விட்டுக் கூத்தாட வல்லவன் கோவே ! *
 மடங்கொள மதிமுகத்தாரை மால்செய்ய வல்லவன் மைந்தா ! *
 இடந்திட்டு இரணியன் நெஞ்சை இருபிளவாக முன்கீண்டாய் ! *
 குடந்தைக்கிடந்தவன் கோவே ! குருக்கத்திப் பூசுக்குட்டவாராய். 7
 சீமாலிகனவனோடு தோழமை கொள்ளவும் வல்லாய் *
 சாமாறு அவனை எண்ணிச் சக்கரத்தால் தலைகொண்டாய் *
 ஆமாறு அறியும் பிரானே ! அணியாக்கத்தேகிடந்தாய் !
 ஏமாற்றம் என்னைத்தவிர்த்தாய் இருவாட்சிப் பூசுக்குட்டவாராய். 8
 அண்டத்த மரர்களுக்கு அந்தாணியுள்ளவ் கருந்தாய் ! *
 தொண்டர்கள் நெஞ்சிலுறைவாய் ! தாமலரான் மணவாளா ! *
 உண்டிட்டு உலகினையேழும் ஓராலிலையி லுயில்கொண்டாய் ! *
 கண்டுநான் உன்னையுக்கக் கருமுகைப் பூசுக்குட்டவாராய். 9
 னீ செண்பக மல்லிகையோடு செங்கழுநீர் இருவாட்சி *
 எண்பகப் பூவும் கொணர்ந்தேன் இன்றிவைகூட்டவாவென்று *
 மண்பகர்கொண்டானே ஆய்ச்சி மகிழ்ந்து உரைசெய்த இம்மாலே *
 பண்பகர் வில்விபுத்தூர்க்கோன் பட்டர்பிரான் சொன்னபத்தே. 10

அடிவரவு:—ஆரிரை கரு மச்ச தெரு புள் எருது குடம் சீமாலிகன் அண்டம் செண்பகம் இந்திரன்.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவழிக்குத் தோஷம்வரா தபடி திருவந்திக்காப்பிடுதல்.

கா ப் பி ட ல்

பெரியாழ்வார் திருமொழி 2-ஆம்-பத்து, 8-ஆம்-திருமொழி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நீதாடிதாகம்-ஒருபகதாளம்.

ஓ இந்திர ஜேனுபிரமன் ஈசன் இமையவரெல்லாம் *
மந்திரமாமலர்கொண்டு மறைந்துவராய்வந்துகின்றார் *
சந்திரன்மாளிகைசேரும் சதுரர்கள்வெள்ளறைகின்றாய் ! *
அந்தியம்போதிதுவாகும் அழகனை ! காப்பிடவாராய். 1

கன்றுகள் இல்லம்புகுந்து வதறுகின்றபசுவெல்லாம் *
கின்றொழிந்தேன்உன்னைக்கூவி நேசமெல்லென்றுமிலாதாய் ! *
மன்றிலில் லெல் அந்திப்போது மகிள் திருவெள்ளறைகின்றாய் !
நன்றுகண்டாய்என் தன் சொல்லு நான்உன்னைக்காப்பிடவாராய். * 2

செப்போதுமென்முலையார்கள் சிறுசோறும்இல்லும்சிகைத்ததிட்டு *
அப்போதுநா னுரப்பப்போய் அடிசிலுமுண்டிலைஆள்வாய் ! *
முப்போதுமவாவைமேத்தும் முனிவர்கள்வெள்ளறைகின்றாய் ! *
இப்போதுநான்ஒன் றம்செய்மேன் எம்பிரான் ! காப்பிடவாராய். 3

கண்ணில்மணல்கொடு தூவிக் காலினால்பாய்ந்தனையென்றென்று *
எண்ணரும்பிள்ளைகள்வந்திட்டு இவரால்முறைப்படுகின்றார் *
கண்ணனை ! வெள்ளறைகின்றாய் ! கண்டாரோடேஓதிமைசெய்வாய் *
வண்ணமேவிலையதொப்பாய் ! வள்ளலை ! காப்பிடவாராய். 4

பல்லாயிரவர்இவ்வூரில்பிள்ளைகள் திமைகள்செய்வார் *
எல்லாம்உன்மேலென்றிப்போகாது எம்பிரான் ! நீஇங்கேவாராய் *
நல்லார்கள்வெள்ளறைகின்றாய் ! ஞானச்சுடரே ! உன்மேனி *
சொல்லாரவாழ்த்துகின்றேத்திச் சொப்படக்காப்பிடவாராய். 5

சஞ்சன்கறுக்கொண்டுகின்மேல் கருதிறச்செம்மயிர்ப்பேயை ! *
வஞ்சிப்பதற்குவிடுத்தான் என்பதுஒர்வார்த்தையும்உண்டு *
மஞ்சதவழ்மணிமாட மகில்திருவெள்ளறைகின்றாய் ! *
அஞ்சவன்நீஅங்குதிக்க அழகனை ! காப்பிடவாராய். 6

கள்ளச்சகடும்மருதும் கலக்கழியஉதைசெய்த *
பிள்ளையரசே ! நீ பேயைப்பிடித்துமுலையுண்டபிண்ணை *
உள்ளவாடுறென்றுமறியேன் ஒளியுடைவெள்ளறைகின்றாய் ! *
பள்ளிகொள்போதுஇதுவாகும் பாமனை ! காப்பிடவாராய். 7

ஓ 'திமைகள்' என்பதும் பாடம்.

இன்பமதனையுயர்த்தாய் ! இமையவர்க்கென்றுமரியாய் ! *
 கும்பக்கனிற்றட்டகோவே ! கொடுக்கஞ்சன்னெஞ்சினில் கூற்றே ! *
 செம்பொன்மதிள்வெள்ளறையாய் ! செல்வத்தினுல்வளர்பிள்ளாய் ! *
 கம்பக்கபாலிகாண்அங்கு கடிதோடிக்காப்பிடவாராய். 8

இருக்கொடுநீர்சங்கில்கொண்டிட்டு எழில்மறைவோர்வந்துநின்றார் *
 தருக்கேல்நம்பி ! சந்திரின்று தாய்சொல்லுக்கொள்ளாய்சிலநாள் *
 திருக்காப்புநான்உன்னைச்சாத்தத் தேசடைவெள்ளறையின்றாய் ! *
 உருக்காட்டும்அந்திவிளக்கு இன்றுஒளிகொள்ளவற்றுக்கேன்வாராய். 9

ஓ போதமர்செல்வக்கொழுந்து புணர்திருவெள்ளறையானை *
 மாதர்க்குயர்ந்தஅசோதை மகன் தன்னைக்காப்பிட்டமாற்றம் *
 வேதப்பயன்கொள்ளவல்ல வீட்டுசித்தன்சொன்னமலை *
 பா தப்பயன்கொள்ளவல்ல புகருள்ளார்வினைபோடும். 10

அடிவரவு:—இந்திரன் கன்று செப்பு கண்ணில் பல்லாயிரவர்
 கஞ்சன் கள்ளம் இன்பம் இருக்கொடு போதமர் வெண்ணெய் விழுங்கி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளை சரணம்.

மண்ணோர் விண்ணோர் தொழும் திருவேங்கடத்தானிடத்தில்
 செஷத்வமாக அதுஸர்திக்குமா து.

சென்னியோங்கு.

பெரியாழ்வார் திருமொழி 5-ஆம்-பத்து, 4-ம்-திருமொழி.

கலி விருத்தம்.

ஸ்ரீராகம்-திரிபுடைதாளம்.

ஓ சென்னியோங்கு தண்திருவேங்கடமுடையாய் ! * உலகு
 தன்னைவாழ்கின்ற நம்பி ! தாமோதரா ! சதிரா * [ண்டு *
 என்னையும் என்னுடைமையையும் உன்சக்கரப்பொறியொற்றிக்கொ
 நின்னருளெபுரிந்திருந்தேன் இனிஎன் திருக்குறிப்பே. 1

பறவையேறுபரம்புருடா ! நீஎன்னைக்கைக்கொண்டபின்
 பிறவியென் னும்கடலும்வற்றிப் பெரும்பதமாகின்றதால்
 இறவுசெய்யும்பாவக்காடு தீக்கொளிஇவேகின்றதால் *
 அறிவையென் னும்அமுதவாறு தலைப்பற்றிவாய்க்கொண்டதே. 2

எம்மனா ! என்னுலதெய்வமே ! என்னுடைநாயகனே !
 நின்னுள்ளேனாய்ப்பெற்றநன்மை இவ்வுலகினில் ஆர்பெறுவார் *
 நம்மன்போலேவிழ்த்தமுக்கும் நாட்டிலுள்ளபாவமெல்லாம் *

ஈ ம்மெனாதேகைவிட்டோடித் தூறுகள்பாய்ந்தனவே. 3

கடல்கடைந்து அமுதம் கொண்டு கலசத்தை நிறைத்தாற்போல் *
உடலுருகிவாய்திறந்து மடுத்து உண்ணை நிறைத்துக்கொண்டேன் *
கொடுமை செய்யும் கூற்றமும் என்கோலாடி குறுகப்பெறு *
தடவரைத்தோள் சகர்பாணி ! சார்ங்க வில்சேவகனே ! 4

பொன்னைக்கொண்டு உரைகல்மீதே நிறமெழுவரைத்தாற்போல் * [ன் *
உண்ணைக்கொண்டு என்னாவகம்பால் மாற்றின் நிறைத்துக்கொண்டேன் *
உண்ணைக்கொண்டு என்னுள் வைத்தேன் என்னையும் உன்னிலிட்டேன் *
என்னப்பா ! என்னிருக்கேசா ! என்னுயிர்த்தாவலனே ! 5

உன்னுடைய விக்கிரமம் ஒன்றெழுதியாமல் எல்லாம் *
என்னுடைய நெஞ்சகம்பால் சுவர்வழி எழுதிக்கொண்டேன் *
மன்னடங்கமழுவலங்கைக்கொண்ட இராமநம்பி ! *
என்னிடைவந்து எம்பெருமான் ! இனியெங்குப்போகின்றதே ? 6

பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த பாண்டியர்குலபதிபோல் *
திருப்பொலிந்தசேவடி என்சென்னியின்மேல்பொறித்தாய் *
மருப்பொசித்தால் ! மல்லடர்த்தாய் ! என்றென்று உன்வாசகமே *
உருப்பொலிந்தநாவினே உனக்கு உரித்தாக்கினேயே. 7

அனந்தன்பாலும் சுருடன்பாலும் ஐது நொய்தாகவைத்து * என்
மனந்தனுள்ளே வந்துவைகி வாழ்ச்செய்தாய் எம்பிரான் ! *
நினைந்தென் னுள்ளே நின் றுநெக்குக் கண்ணளகம்பொழுது *
நினைந்திருந்தே சிரமந்தீர்த்தென் றேமிநெடியவனே ! 8

ஃ பனிக்கடலில் பள்ளிகோளைப் பழகவிட்டு * ஓடிவந்து என்
மனக்கடலில் வாழவல்ல மாயமனா ளநம்பி ! *
தனிச்சுடலே தனிச்சுடரே தனியுலகே என்றென்று *
உனக்கிடமாயிருக்க என்னை உனக்கு உரித்தாக்கினேயே. 9

ஃ தடவரைவாய் மிளிர்ந்து மின் னும் தவளநெடுங்கொடிப்போல் *
சுடரொளியாய் நெஞ்சினுள்ளே தோன்றும் என்சோ திரம்பி ! *
வடதடமும் வைகுந்தமும் மதிள் துவரபதியும்
இடவகைகளிகழ்ந்திட்டு என்பால் இடவகைகொண்டனேயே. 10

ஃ வேயர்தங்கர்குலத்து தித்த விட்டு சித்தன் மனத்தே *
கோயில்கொண்ட கோவலனைக் கொழுங்குளிர் முகில் வண்ணனை *
ஆயிரேற்றை அமரர்கோவை அந்தணர்தம் முத்தத்தினை *
சாயைபோலப் பாடவல்லார்தாமும் அணுக்கர்களே ; 11

அடிவரவு:—சென்னி பறவை எம்மனா கடல் பொன் உன்
பருப்பு அனந்தன் பனி தடவரை வேயர் மார்கழி.

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்பாணைவர்

திருமேனிஸௌந்தர்ய தர்ஸநாந்தரப்பேறுதருமது

திருப்பாணாழ்வார் அருளிச்செய்த

வேதஸாரமாகும்

அ ம ல னா தி பி ரா ன்

தனியின்கள்

(பெரியநம்பிகள் அருளிச்செய்தது)

சூவாடிவாஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி
 ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி
 ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி
 ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி

ஆபாதசூடமது ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி ஶ்ருஹி

மத்யேகவரது ஶ்ருஹி துர்முதிதாந்தராத்மா

அத்யேகவரது ஶ்ருஹி துர்முதிதாந்தராத்மா

யோசிஸ்சிகாயமநவை முநிவாஹந்தம்.

(திருமலைநம்பிகள் அருளிச்செய்தது)

கவிநிலைத்துறை

காட்டவேகண்டபாதகமலம் நல்லாடைஉந்தி *

தேட்டருமுதரபந்தம் திருமார்வுகண்டம்செவ்வாய் *

வாட்டமில்கண்கள்மேனி முனியேறித்தனிபுகுந்து *

பாட்டினால்கண்டுவாமும் பாணர்தாள்பரவினோமே.

ஆசிரியத்துறை

யமுநாகல்யாணி ராகம்-திரிபுடை தாளம்.

§ அமலனாதிபிரான் அடியார்க்குஎன்னைஆட்படுத்த

விமலன் * விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில்வேங்கடவன் *

நிமலன்நின்மலன்நீதிவானவன் நீள்மதிளரங்கத்தம்மான் * திருக்

கமலபாதம்வந்து என்கண்ணினுள்ளன ஒக்கின்றதே. 1

உவந்தவுள்ளத்தையு உலகமளந்து அண்டமுற *

நிவந்தநீள்முடியன் அன்றுநேர்ந்த சிசாசரரை *

[ரைச்

சுவந்தவெங்கணைக்காகுத்தன் கடியார்பொழி லரங்கத்தம்மான் * அ

சிவந்தஆடையின்மேல் சென்றதாம்என்சிந்தனையே. 2

§ மந்திபாய் வடவேங்கடமாமலை * வானவர்கள்
சந்திசெய்யநின்றான் அரங்கத்தரவினணையான் *
அந்திபோல்விறத்தாடையும் அதன்மேலயனைப்படைத்ததோரொழில்
உந்திமேலதன்றோ அடியேனுள்ளத்தின்னுயிரே. 3

சதுரமாமதிள்கூழ் இலங்கைக்கிறைவன் தலைபத்து
உதிரவோட்டி * ஓர்வெங்கணையத்தவன் ஓதவண்ணன் *
மதுரமாவண்டுபாட மாமயிலாடாங்கத்தம்மான் * திருவயிற்று
உதரபந்தம் என்னுள்ளத்துள் நின்றிலாகின்றதே. 4

பாரமாய பழவினைபற்றறுத்து * என்னைத்தன்
வாரமாக்கிவைத்தான் வைத்ததன்றிஎன் னுள்புகுந்தான் *
கோரமாதவம்செய்தனன்கொல்அறியேன் அரங்கத்தம்மான் * திரு
வாரமார்பதன்றோ அடியேனை ஆட்கொண்டதே. 5

துண்டவெண்பிறையன் துயர்தீர்த்தவன் * அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ்ப்பொழில்சூழ் அரங்கநகர்மேயஅப்பன் *
அண்டாண்டபகிரண்டத்து ஒருமாதிலம்எழுமால்வரை * முற்றும்
உண்டகண்டம்கண்டிர் அடியேனையயக்கொண்டதே. 6

கையினார்கரிசங்கனலாழியர் * நீள்வரைபோல்
மெய்யனார் துளபவிரையார் கமழ்நீள்முடியம்
ஐயனார் * அணியரங்கனார் அரவினணைமிசைமேயமாயனார் *
செய்யவாய்ஐயோ! என்னைச்சிந்தைகவர்ந்ததுவே. 7

பரியனாகிவந்த அவுணனுடல்கீண்ட * அமரர்க்கு
அறியஆகிப்பிரான் அரங்கத்தமலன் முகத்து *
கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்துசெவ்வரியோடி * நீண்டஅப்
பெரியவாயகண்கள் என்னைப்பேதமைசெய்தனவே. 8

§ ஆலமாமரத்தினிலேமேல் ஒருபாலகனாய் *
நூலமேமும்உண்டான் அரங்கத்தரவினணையான் *
கோலமாமணிபாரமும் முத்துத்தாமமும் முடிவில்லதோரொழில் *
நீலமேனிஐயோ! நிறைகொண்டதுஎன்றெஞ்சினேயே. 9

§ கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய்வெண்ணை
யுண்டவாயன் * என்னுள்ளம் கவர்ந்தானே *
அண்டர்கோன் அணியரங்கன் என்னமுதினைக்
கண்டகண்கள் * மற்றென் நினைக் காணுவே. 10

அடிவரவு:—அமலன் உவந்த மந்தி சதுரம் பாரம் துண்டம் கை
பரி ஆலம் கொண்டல் கண்ணி.

திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மாயவன் தன்னை மனஞ்செயக்கண்ட தூயநற்கனவைத்

தோழிக்கு உரைத்தல்

ஆண்டான் அருளிச்செய்த

(நாச்சியார் திருமொழி, 6-ஆம்-திருமொழி)

வா ர ண மாயி ர ம்

தனியின்கள்

திருக்கண்ணமங்கலையாண்டான் அருளிச்செய்தவை

இருவிதம்ப நேரிசை வெண்பா

அல்லினாள் தாமரைமே லாரணங்கின் இன்துணைவி *

மல்லினா டாண்ட மடமகில்-மெல்லியலாள் *

ஆயர் குலவேந்த னுதந்காள் * தென்புதுவை

வேயர் பயந்த விளக்கு.

கட்டளைக் கலித்துறை

ஓ கோலச் சுரிசங்கை மாயன்செவ் வாயின் குணம்வினவும்

சிலத்த னள் * தென் திருமல்லி நாடி * செழுங்குழல்மேல்

மாலைத் தொடைதென் னரங்கருக் கியும் மதிப்புடைய

சோலைக் கிளி * அவள் தூயநற் பாதம் துணைநமக்கே.

கலி விருத்தம்

கல்யாணி ராசம்-ஞாபக தாளம்.

ஓ வாரண மாயிரம் சூழ வலஞ்செய்து *

நாரண னம்பி நடக்கின்ற னென்றெதிர் *

பூரண பொற்குடம் வைத்துப் புரமேங்கும் *

தோரணம் காட்டக் கனககண்டேன் தோழி! நான்.

நாளே வதுவை மணமென்று நாளிட்டு *

பாளே கழுகு பரிசடைப் பந்தல்கீழ் *

கோளரி மாதவன் கோவிந்த னென்பான் ஓர் *

காளே புகுதக் கனககண்டேன் தோழி! நான்

இந்திர னுள்ளிட்ட தேவர் குழாமெல்லாம் *

வந்திருந்து என்னை மகள் பேசி மந்திரித்து *

மந்திரக் கோடி யுடுத்தி மணமாலை *

அந்தரி சூட்டக் கனககண்டேன் தோழி! நான்.

ஓ இத்தனியன் இந்த ப்ரார்த்தங்களில் அருசந் கிப்பவில்லை.

நால்திசைத்தீர்த்தம் பொணர்ந்து நனிநல்கி *
பார்ப்பனச் சிட்டர்ண் பல்லி நாடுதேத்தி
பூப்பூனை கண்ணிப் புனிதேனாடி என்னை *
காப்புநான் கட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான். 4

கதிரொளி தீபம் கலசமுட னேந்தி *
சதிரிள மங்கையர் தாமவந்து எதிர்கொள்ள *
மதுரையார்மன்வன் அடிகிலேநாட்டி * எங்கும்
அதிரப் புகுதக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான். 5

மத்தளம் கொட்ட வரிசலாம் சின்னாது *
முத்துடைத் தாமம் சிறைதாழ்த்த பந்தச்சிழ் *
மைத்துனன் நம்பி மதுகுநன் வந்து * என்னைக்
கைத்தலம் பற்றச் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான். 6

வாய்நல்லார் நல்ல மறைபோதி மந்திரத்தல் *
பாசிலை நாணல் படுத்துப் பரிதிவைத்து *
காய்சின மாநனி நன்னுள்ளன் ஸம்பற்றி *
திவலம் செய்யக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான். 7

இம்மைக்கும் ஏழெழ் பிறிதிற்கும் பற்றாபான் *
நம்மை யுடைபவன் நாய யணங்கம்பி *
செம்மை யுடைய திருந்நையால் தான்பற்றி *
அம்மி மிதிக்கக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான். 8

வரிசிலை வாள்முகத்து என்னைமார் தாண்டுகிட்டு *
எரிமுடிம பாரிகுது என்னமுன் னெகிறுக்கி *
அரிமுகன் அச்சுதன் கைமல்லன் வைவைத்து *
பொரிமுகந் தட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான். 9

குங்குமம் அப்பிற் குளிர்சாந்தம் மட்டித்து *
மங்கலவீதி வலம்செய்து மணநீர் *
அங்கு அவனோடும உடன்கொன்று அங்கு ஆனைமேல் *
மஞ்சன் மாட்டக் கனாக்கண்டேன் தோழி! நான். 10

ஐ ஆயனுக்காகத் தான் கண்ட கனாவினை *
வேயர் புகழ்வில்லி புத்தூர்க்கோன் கோதைசொல் *
தாய தமிழ்மலை நாயார்தும் வல்லவர் *
வாயும்நன் மக்களைப் பெற்று மகிழ்வரே. 11

அடிவரவு:—வாரணம் நானே இந்திரன் நால்திசை கதிர் மத்தளம்
வாய்நல்லார் இம்மைக்கும் வரிசிலை குங்குமம் ஆயனுக்காக கருப்பூரம்

ஆண்டான் திருவடிகளை சரணம்.

மதுரகவியாழ்வார்

மதுரகவியாழ்வார் அருளிச்செய்த
கண்ணி நுண் சிறுத்தாம்பு

(நாதனுக்கு நாலாயிரமுரைக்கைக்கு மூலமந்திரமானது.)

தனியன்கள்.

(நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தவை.)

சுவிதிதவிஷயாஞ்ஞாஸாரொ

ராவநிஷ்டாபாவமாநநிரகுலொம் |

சுவிவமுணவஸாததேகஸேஷீ

பிமாரசுவிஹு-பிபெயிரோவிரஸு |

அவிதிதவிஷயாந்தரஸ்ஸடாரே ருபநிஷ்டா முபகாநமாத்ரபோக:
அபிசகுணவஸாததேகஸேஷீ மதுரகவிர்ஹுருதயேமமாவிரஸ்து.

இருவிகற்ப நேரிசைநிவண்பா.

வேறென்றும் நானறியேன் வேதம் தமிழ்செய்த
மாறன் சடகோபன் வன்குருகூர்—* ஏறு எங்கள்
வாழ்வாமென் றேத்தும் மதுரகவியார் * எம்மை
ஆள்வா ரவரே ழு அரண்.

கவி விருத்தம்.

ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

ஐ கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பினால் கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெருமாயன் * என்னப்பனில் *
நண்ணித்தென்குருகூர் நம்பிஎன் றக்கால் *
அண்ணிக்கும்அமுதாழும் என்னாவுக்கே.

1

நாவினாலநவிறு இன்பமெய்தினேன் *
மேவினேன் அவன் பொன்னடிமெய்மையே *
தேவமுற்றறியேன் குருகூர்நம்பி *
பாவினின்னிசை பாடித்திரிவனே.

2

திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடை *
கரியகோலத் திருவுருக்காண்பன்னான் *
பெரியவன்குருகூர் நகர்நம்பிக்குஆள்
உரியனாய் * அடியேன்பெற்றநன்மையே.

3

ழ 'சரண்' என்று பாடாந்தாம்; அரண்-சரண்-ரணகூ.

நன்மையால்மிக்க நான்மறையாளர்கள் *
 புன்மையாகக் கருதுவராதலில் *
 அன்னையாய் அத்தனாய் என்னையாண்டிதும்
 தன்மையான் * சடகோபன் என்நம்பியே.

4

நம்பினைன் பிறர்நன்பொருள் தன்னையுள் *
 நம்பினைன் மடவாரையும் முன்னெலாம் *
 செம்பொன்மாடத் திருக்குருகர்நம்பிக்கு
 அன்பனாய் * அடியென் சதிர்த்தென் இன்றே.

5

பின் றுதொட்டும் எழுமையும் எம்பிரான் *
 தின் று நன்புகழ் ஏத்தஅருளிநான் *
 குன்றமாடத் திருக்குருகர்நம்பி *
 என் றுமென்னை இஃழுவிலன் காண்மினே.

6

கண்டுகொண்டு என்னைக் காரியாறப்பிரான் *
 பண்டைவல்லினை மறநியருளிநான் *
 எண்திசையும் அறியஇயம்புகைன் *
 ஓண்டமிழ்ச் சடகோபனருளையே.

7

அருள் கொண்டாடும் அடியவர்புற
 அருளிநான் அவ்வருமறையின்பொருள் *
 அருள்கொண்டு ஆசிரம்இன் தமிழ்பாடினான் *
 அருள்நன்றி இவ்வுலகினிம்மிக்ககே.

8

மிக்கவிவசியர் வேலுத்தினுட்பொருள் *
 நிற்காப்பாடி என்ருருள் திறுசுநினான் *
 தக்கசீர்ச் சடகோபன் என்நம்பிகரு *
 புக்ககாதல் அடிமைப்பயன்ன்றே.

9

பயனன்றாகிலும் பாக்கலராகிலும் *
 செயல்நன்றாகத் திருத்திப் பணிகொள்வான் ! *
 குயில்கின் றுட்பொழில்சூழ் குருகர்நம்பி ! *
 முயல்கின்றேன் உன் தன்மொய்கழற்கன் பையே.

10

ஓ அன்பன் தன்னை அடைந்தவாரச்டிகெல்லாம்
 அன்பன் * தென்குருகர் நகர்நம்பிக்கு *
 அன்பனாய் மதுரகவிசொன்னசொல்
 நம்புவார்பதி * வைகுந்தம்காண்மினே.

11

அடியவறு:—கண்ணி நானினால் திரி நன்மை நம்பினேன் இன்று
 கண்டு அருள் மிக்க பயன் அன்பன் வாடி.

மதுரகவியாழ்வார் திருவாடிகளே சரணம்.

நம்மாழ்வார்

ஸ்ரீய:பதியின் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவி என்று
தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உரைத்தல்.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த கோயில் திருவாய்மொழி

தனியன்கள்

(நாசமுனிசன் அருளிச்செய்தது)

ஊகாஜாதம் விசுஜநாநுபொடிநம்

ஸவபாடிபுடிஸ்ரீஸாங்கொவவாஜயம் ।

ஸஹஸ்யஸாவொவநிஷதூமரீம்

நரோஜிஹம் சீராவிய வெடிஸாமரம் ॥

பக்தாம்ருதம்விஸ்வஜநாநாமோதகம்-ஸர்வார்த்ததம்ஸ்ரீசடகோபவாங்கமயம்
ஸுமஸர்வஸாகோபநிஷதஸ்மரகம்-நமாமயஹம்நாராவிடவேதஸாகரம்.

(ஈசுவரமுனிசன் அருளிச்செய்தது)

இருளிகற்ப நேரிசை வெண்பா.

திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகூர் ரென்றும் *

மருவினிய வண்பொருந லென்றும் *—அருமறைக

ளந்தாதி செய்தா கடியினையே எப்பொழுதும் *

சிந்தியாய் நெஞ்சே! தெளிந்து.

(செட்டாடநம்பிள்ள அருளிச்செய்தது)

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர் பேணும் *

இனத்தாரை யல்லா திறைஞ்சேன் *—தனத்தாலும்

வதும குறைவிலேன் என்னை சடங்கோபன் *

பாதங்கள் யாமுடைய பற்றி.

(ஆனந்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது)

வயந்த பெருங்கீர்த்தி இராமா நரசமுனிதன் *

வாயந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன் *—ஆயந்தபெருஞ்

சீரார் சடங்கோபன் செந்தமிழ்வே தம்மறிக்கும் *

பேராத வுள்ளம் பெற.

(பட்டர் அருளிச்செய்தவை)

வான் திசுமும் சோலை மதிளங்கர் வண்புகழ்மேல் *

ஆன்ற தமிழ்மறை ளாயிரமும் *—ஈன்ற

முதல்தாய் சடகோபன் மொயம்பால் வளர்த்த *

இதத்தாய் இராமா நரசன்.

மிகு இறைநிலையும் மெய்யாம் உயிர்கிலையும் *

தக்க நெறியும் தடையாகித்—தொக்கியலும் *

ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஓதும் குருகையர்கோன் *

யாழினிசை வேதத் தியல்.

திருவாய்மொழி, முதற்பத்து, முதல்திருவாய்மொழி.

சுவி விருத்தம்

கமாஸ்ராகம்-ஆதிதாளம்.

- § உயர்வறவுயர்நலம் உடையவன் எவனவன் *
 மயர்வறமதிநலம் அருளினன் எவனவன் *
 அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதிஎவனவன் *
 துயரறுசுடரடி தொழுதெழுஎன்மனனே! 1
 மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும் *
 மனனுணர்வளளிலன் பொறியுணர்வவையிலன் *
 இனனுணர்முழுநலம் எதிர்க்கழுகழிவினும் *
 இன்னிலனென னுயிர் மிருநரையிலனே. 2
 இலனதுவுடையனி தெனநினைவரியவன் *
 நிலனிடைவிசும்பிடை உருவினன் அருவினன் *
 புலனொடுபுலனலன் ஒழிவிலன்பரந்த * அந்
 நலனுடையொருவனை நனுகினம்நாமே. 3
 நாமவனிவனுவன் அவளிவருவளெவன் *
 தாமவரிவருவர் அதுவிதுவுதுவெது *
 வீமவையிவையுவை அவைநலம்திக்கவை *
 ஆமவையாயவை யாய்நின்ற அவரே. 4
 அவரவர்தமதமது அறிவறிவகைவகை *
 அவ்வரிறையவர் எனவடியடைவர்கள் *
 அவரவரிறையவர் குறைவிலர்இறையவர் *
 அவரவர்விதிவரு அடையநின்றனரே. 5
 நின்றனர்இருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர் *
 நின்றிலர்இருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர் *
 என்றுமோரியல்வினர் எனநினைவரியவர் *
 என்றுமோரியல்வொடு நின்றவெந்திடரே. 6
 திடவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை *
 படர்பொருள்முழுவதுமாய் அவையவைதொறும் *
 உடல்மிசையுயிரெனக் காந்தெங்கும்பரந்துளன் *
 சுடர்மிகுசுருதியுள் இவையுண்டசுரனே. 7
 சுரரறிவருநிலை விண்முதல்முழுவதும் *
 வரன்முதலாயவை முழுதுண்டபரபரன் *
 புரமொருமூன்றெறித்து அமார்க்குமறிவியத்து *
 அரனயனென உலகழித்தமைத்துளனே. 8
 உளனெனிலுளன் அவனுருவம்இவ்வுருவுகள் *
 உளனலனெனில் அவனருவம்இவ்வருவுகள் *
 உளனென இலனென இவையுணமுடைமையில் *
 உளனிருதகைமையோடு ஒழிவிலன்பரந்தே. 9

பார்த்ததண்டம் லையுள் நீர்நிதாஹம்பாந்துவன் *
 பார்த்தவண்டமிதென நிலவிசம்பொழிவற *
 காந்தசிலிடந்தொழும் இடந்தொல் பொருள்தொழும் *
 காந்தெங்கும்பாந்துளன் இலையுண்டகானே. 10
 னீ சுரவிசம்பொரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை
 வானவில் திறல்வலி ஆளிரொறையாய்தின்ற *
 பாண்டி மெல்குருகாச்சடகோபன்சொல் *
 சீரணிமையாயிரத்து இவைபடுத்தும்கீட. 11
 நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இதா விஷயங்களைவிட்டு பதவத்பத் தியைப்பண்ணி ஸ்ரீமதபதியை
 உஜ்ஜீவியுங்களை என்னுபாரைக் குறித்து உபதேசிக்கிறார்.

திருவாய்மொழி, முதற்பங்கு, 2-ஆம் திருவாய்மொழி
 வஞ்சித்துறை

செஞ்சுருட்டாசகம்-அடகாளம்.

னீ விடுமின்முற்றவும் *	பற்றிலையாய் * அவன்	
விடுசெய்து * உம்முயிர்	முற்றிலடங்கே.	6
விடுடையானிடை *	அடங்கெழில்சம்பத்து *	
விடுசெய்ய்மினே.	1 அடங்கக்கண்டு * ஈசன்	
மின்னின்நிலையில *	அடங்கெழிலெடுதென்று	
மன்னுயிராக்கைகள் *	உடங்குகஉள்ளே.	7
என்னுமிடத்து * இறை	உள்ளமுறைநெயல் *	
உன்னுமினநீர.	2 உள்ளஇம்முன்றையும் *	
நீர்துமடுதென்றிவை *	உள்ளிக்கெழுத்து * இறை	
வேர்முதல்மாய்த்து * இறை	உள்ளிலொடுங்கே.	8
சேர்மின் * உயிர்க்குஅதன்	ஒடுங்கஅவன்கண் *	
நேர்நிறையிலிலே.	3 ஒடுங்குமெல்லாம் *	
இல்லதும்உள்ளதும் *	விடும்பின்னும்ஆக்கை *	
அல்லதுஅவனுரு *	விடும்பொழுதுஎன்னே.	9
எல்லையில்அந்நலம் *	னீ எண்பெருக்கநலத்து *	
புல்குபற்றற்றே.	4 ஒண்பொருளிலை *	
அற்றதுபற்றெனில் *	வண்புகழ்நாரணன் *	
உற்றதுவிடுஉயிர் *	நின்கழல்சேரே.	10
செற்றதுமன்னுநில் *	னீ சேர்த்தடத் * தென்குரு	
அற்றிதைபற்றே.	5 காச்சடகோபன்சொல் *	
பற்றிலன்ஈசனும் *	சீர்த்தொடையாயிரத்து *	
முற்றவுமின்றனன் *	ஓர்த்தஇப்பத்தே.	11

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இளமை நெடுவதன்முன்னம் திருமாலிருஞ் சோலை மலைநயச்
சேர்ந்து உய்யுட் டபு உய்யுங்கேள்.

திருவாய்மொழி, 12-ஆம் பகுதி, 11-ஆம் திருவாய்மொழி.
சலிநிருத்தம்.

கேதாரகொளராமம்-ஆதிதாளம்.

§ கிளரொளியிளமை நெடுவதன்முன்னம் *
வளரொளிமாயோன் மருகியகோயில் *
வளரிளம்பொழில்கூழ் மாவிருஞ் சோலை *
தளர்நிலையில் சாவதுசுதிசே. 1

சுதிரிளமடவார் தாழ்ச்சையை மகியது *
அதிர்குரல்சங்கத்து அழர்நம்புகோயில் *
மதிசுவழ்குடுமி மாவிருஞ் சோலை *
பதியதுவததி எழுவுதுபயசே. 2

பயனல்லசெய்து பயனில்லைநெஞ்சே! *
புயல்மழைவண்ணர் புரிந்து நறிகோயில் *
மயல்மிகுபொழில்கூழ் மாவிருஞ் சோலை *
அயல்மலையடைவது அதுநெய்ம. 3

கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுப்பலே *
பெருமலையெடுத்தான் பிடுகுநறிகோயில் *
வருமழைதவழும் மாவிருஞ் சோலை *
திருமலையதுவே அடையதுகிறம. 4

திறமுடைவலத்தால் தீவினைபருங்காது
அறமுயலாழிப் படையவன்கோயில் *
மறுவில்வண்கண்கூழ் மாவிருஞ் சோலை *
புறமலைசாரப் போவதுகிறியே. 5

கறியெனநினைமின் கீழைமசெய்யாதே *
உறியமர்வெண்ணெய் உண்டவன்கோயில் *
மறியொடுபிணை சேர் மாவிருஞ் சோலை *
நெறிபடஅதுவே நினைவதுநலமே. 6

நலமெனநினைமின் நாகமுந்தாதே *
நிலமுனம்இடந்தான் நீடுறைகோயில் *
மலமறுமதிசேர் மாவிருஞ் சோலை *
வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே. 7

வலம்செய்துவைகல் வலம்கழியாதே *
வலம்செய்யும் ஆயமாயவன்கோயில் *
வலம்செய்யும்வானோர் மாவிருஞ் சோலை *
வலம்செய்துநாளும் மருவுதல்வழக்கே. 8

- வழக்கென்கினைமீன் வல்வலைமுழுகாது *
 அழக்கொடியட்டான் அம்பெருங்கோயில் *
 மழக்களிற்றினம்சேர் மாலிருஞ்சோலை *
 தொழக்கருதுவதே துணிவதுசூதே. 9
- சூதென்றுகளவும் சூதும்செய்யாதே *
 சுவதம்முன்விரித்தான் விரும்பியகோயில் *
 மாதாமயில்சேர் மாலிருஞ்சோலை *
 பொதவிழ்மலையே புகுவதுபொருளே. 10
- ஓ பொருளென்றுஇவ்வுலகம் படைத்தவனபுகழ்மேல் *
 மருளில்வண்குருகார் வண்சடகோபன் *
 தெருள்கொள்ளச்சொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்து *
 அருளுடையவன் தான் அணைவிக்கும்முடித்தே. 11
- நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

தெற்குத்திருமலையில் தாமதுபவிக்கக்கோலி, பெறுதுசோதிக்கிற
 ஆழ்வார்க்கு ஈஸ்வரன் வடக்குத்திருமலையைக்காட்டக்
 கண்டு சிலபெறுகிறார்.

திருவாய்மொழி, 3-ஆம் பத்து, 3-ஆம் திருவாய்மொழி
 கவி விருத்தம்

ஸௌராஷ்டிராகம்-அடதாளம்.

- ஓ ஒழிவில்காலமெல்லாம் உடனாய்மன்னி *
 வழவிலா அடிமைசெய்யவேண்டும்நாம் *
 தெழிருரலருவித் திருவேங்கடத்து *
 எழில்கொள்சோதி எந்தைதந்தைதந்தைதக்கே. 1
- எந்தைதந்தைதந்தை தந்தைதந்தைதக்கும்
 முந்தை * வானவர்வானவர்கோடுமும் *
 சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடத்து *
 அந்தமில்புகழ்க் காரொழிலண்ணலே. 2
- அண்ணல்மாயன் அணிகொள்செந்தாமரைக்
 கண்ணன் * செங்கனிவாய்க் கருமாணிக்கம் *
 தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த் திருவேங்கடத்து *
 எண்ணில்தொல்புகழ் வானவரிசனே. 3
- ஈசன்வானவர்க்கு என்பன் என்றால் * அது
 தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு? *
 ஈசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன் * என்கண்
 பாசம்வைத்த பாஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே. 4
- சோதியாகி எல்லாவுலகும்தொழும் *
 ஆதிமூர்த்தியென்றால் அளவாகுமோ? *

- வேதியர் முழுவேதத்த முதத்தை *
தீதில்சீர்த் திருவேங்கடத்தானையே. 5
- வேங்கடங்கள் மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவும் *
தாங்கள் தங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார் *
வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமவென்ன
நாம்கடமைஅது * சுமந்தார்கட்கே. 6
- சுமந்துமாமலர் நீர்கடர் தூபம்கொண்டு *
அமர்ந்துவானவர் வானவர் கொடுனும் *
நமன்றெழும் திருவேங்கடம்நங்கட்கு *
சுமன்கொள்விடுதரும் தடங்குன்றமே. 7
- ஐ குன்றமேந்திக் குளிர்மழைகாத்தவன்
அன்றுஞாலம் அளந்தபிரான் * பரன்
சென்றுசேர் திருவேங்கடமாமலை *
ஒன்றுமேடுகாழ நம்வினைஒயுமே. 8
- ஒயும்மூப்புப் பிறப்பிறப்புப்பிணி *
வீயுமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்தாயன் *
நாளமலராம் அடித்தாமரை *
வாயுள்ளும்மனத்துள்ளும் வைப்பார்கட்கே. 9
- வைத்தநாள்வரை எல்லைகுறுகிச்சென்று *
எய்த்திளைப்பதன்முன்னம அடைமினே *
பைத்தபாம்பணையான் திருவேங்கடம் *
மொய்த்தசோலை மொய்பூந்தடம்நாழ்வரை. 10
- ஐ தாள்பரப்பி மண்தாவிநரசனை *
நீள்பொழில் குருகூர்ச்சட்கோபன்சொல் *
கேழிலாயிரதது இப்பத்துர்வல்லவர் *
வாழ்வர்வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழுவே. 11
- நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

§ குறைதீர்த்தஇவர், இதரவிஷயங்களை ஸ்தோத்தரம்செய்யாதே
“திருநாரணன் திருவடியைப் பஜியுங்கோள்” என்று உபதேசிக்குறார்.

—o—o—o—

திருவாய்மொழி, 4-ஆம் பத்து, 1-ஆம் திருவாய்மொழி

கவி நிலைத்துறை

சுருட்டி ராகம்-திரிபுடை தாளம்

ஐ ஒருநாயகமாய் ஓடவுலகுடனுண்டவர்
கருநாயகவர்ந்தகாலர் சிதைக்கியானையர் *
பெருநாடுகாண இம்மையி லெயிச்சைதாங்கொள்வர் *
திருநாரணன் தாள் காலம் பெறச்சிந்தித்துயம்மினே. 1

§ இத்திருவாய்மொழி திருநாரணன் விஷயமாகையால், திருநாராயண
புர முதலான மேனாட்டுத் திவ்ய தேசங்களில் வழங்குகிறார்கள்.

உயர்மிந் திவறொணர்க்கு என் னுஉலகாண்டவர் * இம்மையே
தம்பிந் துணைபாட மிதர்நாண் னாகம் இட்டு *
செவியம் னுணர்நெய் டாண்மைப் பயக்குறமதி வ்பர்கள் *
செய்திச் சூழி சூழலினை யிவன் தீசர்மினே. 2

ஆடிசேர் சூழியிலாவி ஆசர்க்குத் தம் தொழ *
இடிசேர் சூழ்சான்ற முற்றத்தியமட இருத்தவர் *
பொடிசேர் ஊகையப் சீபாவர்கள் ஆகவில்லைக்கென *
ஆடிசேர் தூழியமுடிச் சண்ணன் முலைந் தினைமினே. 3

நினைப்பான் புகில் சடலெனலின் துண்டணலின்பலர் *
நினைத்தோருகன்றும் இவ்வுலகாண் திகழிந்தவர் *
நினைப்பான் லெருந்தது கையதலல்லா லமற் றுக்கண்டிலம் *
பனைநாள் மதுகனிமட்டவன் பாந் தன்பனிமினே. 4

பனிமன் றுபுகுளென னும் அம்சீபெட்டைப் பூம்பள்ளி *
பனிமன் றுபூழலா இட்பக்கலயிம்முதுன் டார் *
குணமுன்பு லைப் பல்லை டுழார்தாம் இழிப்பச்செல்வர் *
மணிமின் னுடையகி நம்மாயவன் டோர் சொல்லிவாழ்மினே. 5

வாழ்த்தார்கள் வாழ்த்து மாமழைநொக்குளின்மாய்ந்துமாய்ந்து *
ஆழ்த்தா டோன் றல்லால் அன்று முகலின் றறுதியா *
வாழ்த்தார்கள் வாழ்த்துமி டர் என்பதில்லை, நிற்குநில் *
ஆழ்த்தார்கடற்பள்ளி ஆண் ணடி யவாமினே. 6

ஆமின்சுவையாவ ஆறோடடிசிலுந் தார்த்தபின் *
தூடுமன் றொழிமடவாரிர்க்கப் பின் னும் தற்றுவார் *
சுமினெமக்கிசுநுதுந்நென்று இடறுவாரதலின் *
கோமின் னுழாய்முடி ஆதியஞ்சோ திருணங்களை. 7

குணங்கொள்நிறைபுகழ்மன்னர் கொடைக்கடன் பூண்டிருந்து *
இணங்கியுலகுடனாக்கலும் ஆங்கவணை யில்லார் *
மணங்கொண்டிபாகத்துமன்னியும் மீள்வார்கள்மீள்வில்லை *
பணங்கொளரவணையான் திருநாமப்படிமினே. 8

படிமன் னுபல்கலன் பற்றோடறுத் துண்புலன்வென்று *
செடிமன் னுகாயம்செற்றார்களும் ஆங்கவணையில்லார் *
குடிமன் னுமின்சுவர்க்கமெய்தியும் மீள்வார்கள்மீள்வில்லை *
கொடிமன் னுபுள்ளுடை அண்ணல்கழல்கள் குறுகுமினே. 9

குறுகமிகவுணர்வத்தொடுநோக்கி எல்லாம்விட்ட *
இறுகலிற்ப்பெண் னும்ஞானிக்கும் ஆப்பயனி ல்லையேல் *
சிறுகரினைவதோர்பாசமுண்டாம் பின் னும்விடி ல்லை
மறுகலிவிசனைப்பற்றி விடாவிடி ல்விடலே. 10

ஐ அஃதேவ்யப்புகுமாறென்று கண்ணன்கழல்கள்மேல் *
கொய்யும்நீராயில்கூழ் திருக்கூச்சடீ நாபன் குற்றவால்கள் *
செய்கோலதகையிசம் சீர்தந்தாடைப்பாடலிவைபத தும் *
அஃகாமல்கற்பவன் ஆழ்துயர்வே உய்யற்பாலரே. 1

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இதரதேவதைகள் பக்கல் உண்டான பரத்வசங்கையை அறுத்து
ஸர்வஸ்ருஷ்டாவான காராயணன் காண் ஸந்திக்கொண்டு
திருக்கரியிலே ஸந்திஹிதமானானகையால் அவனை
ஆஸ்ரயியுங்கோள் என்று அருளிச்செய்கிறார்.

திருவாய்மொழி-4- ஆம்-பத்து, 10-ஆம்-திருவாய்மொழி
அறுசீராசிரிய விருத்தம்
சுருட்டிராகம் - ரூபகதாளம்

ஐ ஒன்றும்தேவம்உலகமும்உயிரும் மற்றுமாயதூயில்லா
அன்று * நான்முகன் கன்னொமிதேவருலகோடு உயிர்படைத்தான்
குன்றம்போல்மணிமாடகீடு திருக்குருகூரதனுள்
நின்றஐதிப்பிரான்றிரு மற்றைத்தெய்வம்நாடுகிரே. 1

நாடிநீர்வணங்கும்தெய்வமும் உம்மையும்முன்படைத்தான் *
வீடிவீசீர்ப்புகழாதிப்பிரான் அவன்மேலியுறைகோயில் *
மாடமாளிகைகூழ்ந்தழைய திருக்குருகூரதனை *
பாடியாடிப்பரவிச்சென்மின்கள் பல்லுலகீர் ! பரந்தே. 2

பரந்ததெய்வமும்பல்லுலகும்படைத்து அன்றுஉடனேவிழுங்கி *
காந்துமிழ்ந்துகடந்திடந்தது கண்டும்தெளியகில்லீர் *
சிரங்களால்அமரர்வணங்கும் திருக்குருகூரதனுள் *
பரந்திறமன்றிப்பல்லுலகீர் ! தெய்வம்மற்றில்லைபேசுமினே. 3

பேசநின்றசிவனுக்கும்பிரமன் தனக்கும்பிரர்க்கும்
நாயகன்அவனை * கபாலநன்மோக்கததுக் கண்டுநிகாண்மின் *
தேசமாமதில்கூழ்ந்தழைய திருக்குருகூரதனுள் *
ஈசன்பால்ஓரவம்பறைதல் என்னுலகுஇலிக்கியர்க்கே? 4

இலிக்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும்சாக்கியரும் *
ஐ வலிந்துவாதுசெய்வீர்களும் மற்றுநந்தெய்வமுமாகிரின்றான் *
மலிந்துசெந்நெல்கவரிவீசும் திருக்குருகூரதனுள் *
பொலிந்துநின்றபிரான்கண்டீர் ஒன்றும்பொய்யில்லைபொற்றுமினே. 5

போற்றிமற்றோர்தெய்வம் பேணப்புறத்திட்டு * உம்மைஇன்னே
தேற்றிவைத்ததுஎல்லீரும் வீடுபெற்றுலகில்லைபெயன்றே *
சேற்றில்செந்நெல்கமலமோக்கு திருக்குருகூரதனுள் *
ஆற்றவல்லவன்மாயம்கண்டீர் அதறிந்தறிக்கேதாடுமினே. 6

ஐ 'மலிந்து' என்றும் பாடாந்தரம்.

ஒடியோடிப் பல்பிறப்புமறிந்து மற்றோர்கெய்வம் *
பாடியாடிப்பணிந்து பல்புகல்வழிபெறிக்கண்டர் *
கூடிவானவரேத்தநின்ற திருக்குருகாதனுள் *
ஆதிபுட்கொடியாதிமூர்த்திக்கு அடிமைபுருவதுவே.

7

புக்கடிமையினுல்தன்னைக்கண்ட மார்க்கண்டேயனவனை *
நக்கபிரானும் அன்றுய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே *
கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித் திருக்குருகாதனுள் *
மிக்கஆதிப்பிரான்கிற்க மற்றைத்தெய்வம்விளம்புதிரே.

8

விளம்பும் ஆறுசமயமும் அவையாகியும்மற்றும் தன்பால் *
அளந்துகாண்டற்கரியனாகிய ஆதிப்பிரானமரும் *
வளங்கொள்தன்பணைசூழ்ந்தழகாய திருக்குருகாதனை *
உளங்கொள்ளுனத்துவைவமின் உம்மையுய்யக்கொண்டுபொருதிலே.

உறுவதாலுந் தேவம் எவ்வுலகங்களும்மற்றும் தன்பால் *
மறுவிலமூர்த்தியோடொத்து இத்தனையும்நின்றவண்ணம்நிற்கவே *
செறுவிலசெந்நெல்களும்போடோங்கு திருக்குருகாதனுள் *
குறியமாணுருவாகிய நீர்புடக்கூத்தனுக்கு ஆட்செய்வதே.

10

ஓ ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச்சேர்ந்தவன் வண்குருகாநகரான் *
நாள்கமழ்மகிழ்மலைமார்பினன் மாறன்சடகோபன் *
வேட்கையால்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள் இப்பத்தும்வல்லார் *
மீட்சியின் தவையுருந்தமாதகர் மற்றதுகையதுவே.

11

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நசுவன் தர்ஸநஸ்பர்ஸ வார்த்தைகளொன்றும் செய்யாமை

பாலேயுக்கு நம்மபேஷிதங்களைக் கிட்டுவோமென்று

கிட்டாமல் அவஸந்நராகிற்றார்.

திருவாய்மொழி-5-ஆம்-பத்து, 8-ஆம்-திருவாய்மொழி.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்

தந்யாசிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஓ ஆராவமுதே! அடியேனுடலம் நிற்பால் அன்பாயே *
நீராயலைத்துகரைய உருக்குகின்றநெடுமாலே! *
சீராட்செந்நெல்கவரிவிசும் செழுநீர்த்திருக்குடந்தை *
ஏரார்கோலம்திகழ்க்கிடந்தாய்! கண்டேன் எம்மானே!.

1

எம்மானே! என்வெள்ளைமூர்த்தி! என்னையான்வானே! *
எம்மாவுருவம்வேண்டுமாற்றால் ஆவாய்! எழிலேமே! *
செம்மாகமலம் செழுநீர்மிசைசுணமலரும் திருக்குடந்தை *
அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே! என்னான்செய்கேனே?.

2

என்றான் செய் தான்! யா செ லனைகண்! என்னான் செய்கின்றும்! *
உன்னுல்லல்லாய்க்கொ ளும் ஒன் றம் குறைவென் டென் *
கண்ணாந்திள் குழ்முடந்தைக்கிடந்தாய்! அடியென நுவலாணன் *
சென்னாள் எந்தாய்! அந்தான் உன தான்பிடிந் தசெலக்கா ணன். 3

செலக்காண்கிற்பா ர்பாறுமளவும் செல்பும்கீர்த்தியாய்! *
உலப்பிலா னே! எல்லவுலகுமுடையதுருமூர்த்தி! *
நலத்தார்மிக்கார்புடந்தைக்கிடந்தாய்! உன்னைச் காண்பான் தான்
அலப்பாய் * ஆகாசத்தைநீ காக்கி ஆழுவன் டிகாமுவனே. 4

அழுவன் தொழுவன் ஆடிக்கான்பன் பாடியலம்றுவன் *
தழுவுவ்வினையால்பக்கம் நோக்கி நாணிக்கவிழ்த்திருப்பன் *
செழுநிவாண்பழனக்குடந்தைக்கிடந்தாய்! செந்தாமரைக்கண்ணா! *
தொழுவனேனைஉனதான் செரும்வகையேகுழ்கண்டாய். 5

குழ்கண்டாய்! எவ் டொல்லையினையைய அடுத்து உன்னடிச்செரும்
ஊழ்கண்டிருந்தே * தூராக்குழி தூர்த்து எனை தான் அகன்றிருப்பன்! *
வாழ்தொல்புகழார்புடந்தைக்கிடந்தாய்! வாழோர்கோமானே! *
யாழினிசையே! அமுதே! அறிவின்பயிலே! அறியேமே!. 6

அறியேமே! என்னம்பொற்குடைய செங்கண்டருகிலே! *
எரியையவளக்குன்றே! நால்தோளெந்தாய்! உனதருளே *
பிரியாவடிமனனைக்கொண்டாய்! குடந்தைத்திருமாலே! *
தரியென் இனிஉன்சரணம் தந்து என்சன்மம்களையாயே. 7

ஓ களேவாப் துன்பம்களையா தொழிவாய் களேகண்மற்றிலென் *
வளேவாய் நெய்ப்படையாய்! குடந்தைக்கிடந்தாமாயா! *
தளராவுடலம்என தாவி சரிந்துபோம்போது *
இளையாது உன தாள் ஒருங்கப்பிடித்துப் போதகிசையே. 8

இசைவித்துஎன்னை உன் தாளிணைக்கீழ் இருத்தும் அம்மானே! *
அசைவினமரத்தலைவர்தலைவா! ஆதிப்பெருமூர்த்தி! *
திசைவில்விசுமசெழுமாமணி ன் னே செரும் திருக்குடந்தை *
அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய்! காணவாராயே. 9

வாராவருவாய்வருமென்மாயா! மாயாமூர்த்தியாய்! *
ஆராவமுதாய் அடியேனாவி யவ்மதித்தப்பாய்! *
தீரவினைகள் தீர என்னையாண்டாய்! திருக்குடந்தை
ஊரா! * உனக்காட்பட்டும் அடியேன் இன்னம் உழல்வேனோ!. 10

ஓ உழலையென்பின்பேய்ச்சிமுழையுந் அவளை உயிருண்டான் *
கழல்களையேயேசரணாகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன் *
குழலின்மலியச்சொன்ன ஓராயிரத்துள் இப்பத்தும் *
மழல்தீரவல்லார் காமரமானைய் நோக்கியார்க்கே. 11

நம்மாழ்வார், திருவடிகளே சரணம்.

திருமலையிலே நாய்ச்சிமாருடனேகூடி நின்றருளின ஸௌஸீல்யத்
 ஸைகங்கண்டு பெரியபிராட்டி முன்னிலையாக அந்நயத்திவத்தை
 விண்ணப்பம்செய்து சரணம்புக்கு தம்முடைய
 அத்யவஸாயத்தை அறிவிக்கிறார்.

திருவாய்மொழி-6-ஆம்-பத்து, 10-ஆம்-திருவாய்மொழி
 அறுசீராசிரிய விருத்தம்

நாதநாமக்ரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

ஓ உலகமுண்டபெருவாயா! உலப்பில்கீர்த்தியம்மானே! *
 நிலவும்சுடர்குடொளிமூர்த்தி! நெடியாய்! அடியேனருயிரே! *
 திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே! *
 குலதொலுடியேன் உண்பாதம் கூடுமாறுகூறியே, 1
 கூறுயீராய்நிலனாகிக் கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாம் *
 சீறாவெறியும் திருநீரமிவலவா! தெய்வக் கோமானே! *
 சேருர்களைத்தாமரைசெந்தீமலரும் திருவேங்கடத்தானே! *
 ஆறுவன்யிலடியேன் உன்னடிசேர்வண்ணம் அருளாயே, 2
 வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணு! மாயவம்மானே! *
 எண்ணம்புகுந்துதித்திக்கும் அமுதே! இமையோரதிபதியே! *
 தெண்ணலருவிமணிபொன் முத்தலைக்கும் திருவேங்கடத்தானே! *
 அண்ணலே! உன்னடிசேர அடியேற்கு ஆவாரென்னாயே, 3
 ஆவாரென்னுது உலகத்தையலைக்கும் அசுரர்வாணஸ்மேல் *
 தீவாய்வாரிமழைபொழிந்த சிவையா! திருமாமகன்கேள்வா!
 தேவா! * சுரர்கள் முனிக்கணங்கள் விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே! *
 பூவார்கழல்கள் அருவினையேன் பொருந்துமாறுபுணராயே, 4
 புணராதின் மமாமேழ் அன்றெய்தொருவிலவலவாவோ! *
 புணராய்நின்ற மமமிரண்டின் நடுவிலபானமுதலவாவோ! *
 திணரார்மேகமெனக்கவினுசேரும் திருவேங்கடத்தானே! *
 திணரார்சார்ங்கத்து உண்பாதம் சேர்வது அடியேன் எந்நாளே? 5
 எந்நாளோநாய்மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள் காண்பதற்கென்று *
 எந்நாளும்நின்ற இமையோர்களைத்தி இறைஞ்சினுமினமாய் *
 மெய்ந்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யும் திருவேங்கடத்தானே! *
 மெய்ந்நானெய்திஎந்நான் உன்னடிகள் அடியேன்மேவுவதே? 6
 அடியேன்மேவியமர்கின்ற அமுதே! இமையோரதிபதியே! *
 கொடியாவடுபுள்ளுடையானே! கொலக்கனிவாய்ப்பெருமானே! *
 செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தே! திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே! *
 நொடியார்பொழுது உண்பாதம் காணநோலாதாற்றேனே, 7
 நோலாதாற்றேன் உண்பாதம் காணவென்று நுண்ணுணர்வின் *
 நீலார்கண்டத்தமமானும் நிறைநான் முகனும் இந்திரனும் *
 சேலேய்கண்ணார்பலர்குழவிரும்பும் திருவேங்கடத்தானே! *
 மாலாய்மயக்கி அடியேன்பால் வந்தாய்போலேவாராயே, 8

வந்தாய்போலேவாராதாய்! வாராதாய்போல்வருவானே! *
 செந்தாமரைக்கண்ணெனவாய் என்னைநாழிகை! * எனதுயிரே! *
 சிந்தாமணிகள்பகல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே! *
 அந்தோ! அடியென் உனபாதம் அகலகில்லேன்இறையுமே. 9
 ஐ அகலகில்லேனிறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறையார்! *
 நிகரில்புகழாய்! உலகமுன்றுகடவாய்! என்னையாவானே! *
 நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே! *
 புகலொன்றில்லாஅடியென் உன்னடிக்கீழ்மார்துபுகுந்தினை. 10
 ஐ அடிக்கீழ்மார்துபுகுந்து அடியீர்வாழ்மினென்றென்றருள்கொடுக்கு
 படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப் பழனசுஞ்ஞகர்ச்சடகோபன் * [ம் *
 முடிப்பான்சொன்னஆயிரத்தத் திருவேங்கடத்துக்குஇவைபத்தும்*
 பிடித்தார்பிடித்தார்விறிறுந்து டெரியவானுந்நிலாவவர. 11
 நம்மாழ்வார் திருவடிகளை சரணம்

சரணம்புக்கும் தம்மபெகழிதம்பெருமையிலே ஈசுவரன்
 கைவிட்டானாகவெண்ணி, தம்மைபுடி ஸம்ஸாரியாகச் சங்கித்து
 என்னைவிடா தொழியவேண்டாமென்று அவன்
 குணங்களைச்சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார்.

திருவாய்மொழி-1-ஆம் பத்து, 2-ஆம்-திருவாய்மொழி
 எழுசீராசிரியவிருத்தம்
 நீலாம்புரிநாகம்-ஆகிதானம்.
 ஐ கங்குலும் பன்னுமும் தாயி லபிரியன்
 கண்ணீர் கைகளா விதைக்கும் *
 சங்குசக் கரங்க ளென்றுகை கூப்பும்
 தாமரைக் கண்ணென்றே தளரும் *
 எங்ஙனே தரிக்கேன் உன்னைவிட்டு என்னும்
 இருநிலம் கைதுழா விருக்கும் *
 செங்கயல் பாய்நீர்த் திருவரங் கத்தாய்!
 இவள்திறத்து என்செய்கின் றுய்யே? 1
 என்செய் இன்றாய் என்பா மரைக்கண்ணு
 வென்னும் கண்ணீர் மல்க இருக்கும் *
 என்செய்கேன் எறி நீர்த்திரு வரங்கத்தா
 பென்னும்வெவ் வுயிர்த்துயிர்த் துருகும் *
 முன்செய்த வினையே முகப்படா யென்னும்
 முகில்வண்ணு தருவதோ வென்னும் *
 முன்செய்து இவ்வுலக முண்டுமிழ்ந் தளநதாய்!
 என்கொலோ முடிக்கின்றது இவடிகே? 2

† 'தகவிதோ' என்றும் பாடாந்தரம்.

வட்கில் ஸிறையும் மணிவண்ணு வென்னும்

வானமே நோக்கும்மை யாக்கும் *

உட்குடை யசா ஸுமிநெல்லா முண்ட

ஒருவனெ யென்னும்உள் ஒருகும் *

கட்கிலே! உன்னைக் காணுமா தருளாய்

காருதநா கண்ணனெ யென்னும் *

திட்டுகாடி மதின்கூழ் திருவரங் கத்தாய்

இவள்திறத்தா என்செய்திட் டாயே?

3

இட்டகா விட்ட கையளா யிருக்கும்

எழுந்துலாய் மயங்கும் கைகூப்பும் *

கட்டமே காது லென் டுமூர்ச் சிக்கும்

கடல்வண்ணு! கடியைகா ணென்னும் *

வட்டவாய் நேமி வலங்கையா வென்னும்

வந்திடாய் என்றென்றே மயங்கும் *

சிப்டனே! செழுநீர் திருவரங் கத்தாய்!

இவள்திறத்தா என்சிந்தித் தாயே?

4

சிந்திக்கும் திசைக்கும் தேறும்கை கூப்பும்

திருவரங்கத் துள்ளா யென்னும்

வந்திக்கும் * ஆங்கே மழைக்கண் நீர்மல்க

வந்திடா யென்றென்றே மயங்கும் *

அந்திப்போ தவுண னுடலிடந் தானே!

அலைகடல் கடைந்த ஆரமுதே! *

சந்தித்துஉன் சரணம் சார்வதே வலித்த

தையலை மையல்செய் தானே!

5

மையல்செய்து என்னை மனம்கவார் தானே

யென்னும் மாமாயலே யென்னும் *

செய்யவாய்மணியே யென்னும்கண் புனல்கூழ்

திருவரங்கத் துள்ளா யென்னும் *

வெய்யவாள் தண்டு சங்கு சக்கரம்

விலிலேந்தும் விண்ணோர் முதலென்னும் *

பைகொள்பாம் பணையாய்! இவள்திறத் தருளாய்

பாவியென் செயற்பா லதுவே.

6

பாலதுன் பங்க ளின்பங்கள் படைத்தாய்!

பற்றிலார் பற்றின் றானே! *

காலசக் கரத்தாய்! கடலிடங் கொண்ட

கடல்வண்ணு! கண்ணனெ யென்னும் *

சேல்கொள் தண்புனல் சூழ்திரு வரங்கத்தா

யென்னும் என்நீர்த்தனெ யென்னும் *

கோலமா மழைக்கண் பனிமல்க இருக்கும்

என்னுடைக் கோமளக் கொழுந்தே.

7

கொழுந்து வானவர்கட் கொன்றுப் குன்றித்தித்

கோணிரை யாத்தவனென்னு * *

அழும்பொழும் ஆனிய னலவென் வுயிர்த்தும்

அஞ்சன வண்ணனை யென்னும் *

எழுந்துமேல் கொக்கி இமைப்பில் ளிருக்கும்

எவ்வனை நோக்குகே னென்னும் *

செழுந்தடம் புனல்குழ் திருவரங்கத்தாய்!

என்செய்கேன் என் திரு மகட்கே?

ஐ என் திரு மகள்சேர் மார்பனை யென்னும் *

என்னுடை யாணியெ யென்னும் *

நின் திரு வெயிற்றால் இடந்துநீ கொண்ட

நிலமகள் கேள்வனை யென்னும் *

அன் டுஉரு வேழம் தழுவிநீ கொண்ட

ஆட்க என்பனை யென்னும் *

தென் திரு வரங்கம் கோயில்கொண் டானே!

நெளிகிலேன் முடிவுஇவள் தனக்கே.

9

முடிவுஇவள் தனக்கொன் தறிகிலே னென்னும்

முவுல காளியெ யென்னும் *

கடிகமழ் கொன்றைச் சடையனை யென்னும்

நான்முகக் கடவுளே யென்னும் *

வடிவுடை வானோர் தலைவனை யென்னும்

வண் திரு வரங்கனை யென்னும் *

அடியடை யாதாள் போல்இவள் அஹுகி

யடைந்தனள் முகில்வண்ண னடியே.

10

ஐ முகில்வண்ண னடியை யடைந்தருள் சூடி

உய்த்தவன் மொய்புனல் பொருநல் *

துகில்வண்ணத் தூநீர்ச் சேர்ப்பன் வண்பொழில்சூழ்

வண்குரு கூர்ச்சட கோபன் *

முகில்வண்ண னடிமேல் சொன்னசொல் மாலை

ஆயிரத்து இப்பத்தும் வல்லார் *

முகில்வண்ண வானத்து இமையவர் சூழ

இருப்பார்பே ரின்பவெள் ளத்தே.

11

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பிரணவநமஸ்ஸுக்களில் போதரும் அந்நயார்ஹசேஷத்வத்துக்கு
ஸீமாபூமி ததீயசேஷத்வமாகையாலே, அத்ததீயர்க்கு க்ரய
விக்ரயார்ஹமான சேஷத்வத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார்.

திருவாய்மொழி-8-ஆம்-பத்து, 10-ஆம்-திருவாய்மொழி

அமசி ராசிரிய விருத்தம்

ஸஹாநா ராகம்-அடதாளம்.

ஐ நெடுமாற்கம மைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருதவஞ்சித்து *
தடுமாற்றற்றதிக்கதிகள் முற்றும்தவிர்கச திரிநீன்தால் *
கொடுமாவினையேன் அவனடியாரடியே கூடும்இதுவல்லால் *
விடுமாறென்படுதன்? அந்தோ! வியன்முவுலகுபெறினுமே. 1

வியன்முவுலகுபெறினும்பாய்த் தானே தானையானாலும் *
புயல்மேகம்போல் திருமேனியம்மான் புனைபூங்கழலடிக்கீழ் *
சயமேஅடிமைதலைன்றார் திருத்தாள்வணங்கி * இம்மையே
பயனை இன்பம்மான்பெற்றது உறுமோபாவியேனுக்கே. 2

உறுமோபாவியேனுக்கு இவ்வுலகமூன் றும்உடன்நிறைய *
சிறுமாமேனிரிமிர்த்த என்செந்தாமரைக்கண் திருக்குறளன் *
நறுமாவிரைநாள்மலாடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றி அவனடியார் *
சிறுமாமனிசராய்என்னையாண்டார் இங்கேதிரியவே. 3

இங்கேதிரிந்தேற்றிழைக்குற்றென்? இருமாலில்மூன் னுண்டுமிழ்தச
செங்கோலத்தா வளவாய்ச் செந்தாமரைக்கண்என்னம்மான் *
பொங்கேழ்புகழ்களவாயவாய்ப்புலன்கொள்வடிவுஎன்மனத்ததாய் *
அங்கேய்மலர்கள்கையவாய் வழிபட்டோடஅருளிலே. 4

வழிபட்டோடஅருள்பெற்று மாயன்கோலமலாடிக்கீழ் *
சுழிபட்டோடும்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்து இன்புற்றிருந்தாலும் *
இழிபட்டோடும்உடலினிற்பிறந்து தன்சீர்யான்கற்று *
மொழிபட்டோடும்கவியமுதநுகர்ச்சி உறுமோமுழுதமே. 5

நுகர்ச்சியுறுமோ? முவுலகின் வீடுபேறுதன்கேழில் *
புகர்ச்செம்முகத்தகளிதட்ட பொன்னாழிக்கைஎன்னம்மான் *
நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகள்நீண்ட அசுரருயிரெல்லாம் *
தகர்த்துண்டுமலும்புட்பாகன் பெரியதனிமாப்புகழே. 6

தனிமாப்புகழேளுள்ளும் நிற்கும்படியாத்தான்தோன்றி *
முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தாய் உலகமூன் றும்முளைப்பித்த *
தனிமாத்தெய்வத்தனிராடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றி அவனடியார் *
நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்ககங்கட்கே. 7

- நாளும்வாய்க்கநங்கட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து * தன்
தாளும்தோளும்முடிசுளும் சமனிலாதபலபாப்பி *
நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவும் நிறைபல்நாயிற்றின் +
கோளுமுடையமணிமலைபோல் கிடந்தான் தமர்கள் கூட்டமே. 8
- தமர்கள் கூட்டவல்வினையை நாசம்செய்யும் § சதுமூர்த்தி +
அமர்கொள் ஆழிசங்குவாள் வில்தண்டு ஆகியல்படையன் +
குமரன்கோலைவங்கணைவேள் தானை நோதி லடியார்தம் *
தமர்கள் தமர்கள் தமர்களாம சிறிவாய்க்கதமிழியற்கே. 9
- வாய்க்கதமியேற்கு ஊழிநோறுழியூழி * மாகாயம்
பூக்கொள்மேனிரான்குதோள் பொன்னுநிறைஎன்னம்மான் *
நீக்கமில்லா அடியார்தம் அடியாடியாடியார்தம்
கோக்கள் * அவர்க்கே குழுகளாய்ச்செல்லும் நல்லநிகாட்பாடே. 10
- § நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும் தான்கிறைந்த *
அல்லிக்கமலக் § கண்ணனை அந்தண்குருகூர்ச்சடநிகாபன் +
சொல்லப்பட்ட ஆயிரத்துள் இவையுட்பதும் வல்லார்தன் *
நல்லபத்தால்மனைவாழ்வார் கொண்டபெண்டிர்மக்களே. 11
- நம்மாழ்வார் திருவடிநிலை சரணம்.

சரீராவஸாநஸமயத்தில் இவன்பக்கல் ஆத்மஸைர்ப்பணம்பண்ணி
ப்ராப்யபூமியிலே போக்காமல் நமக்காக்கிக்கொள்ளுகிறே
மென்னும் ஈசுவரனை வழித்துணையாகப் பற்றுதல்.

திருவாய்மொழி, 9-ஆம் பத்து, 10-ஆம் திருவாய்மொழி.
கவிவிருந்தும்.

கேதாரகௌளராகம்-ஆதிதாளம்.

- § மாலையண்ணித் தொழுதெழுமிநோவினைபெட *
காலையலை கமலமலரிட்டுநீர் *
வேலைமோதமமதிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்து +
ஆவின்மேலாலமார்தான அடியினை * 1
- களள்ளிமும்மலரிட்டு நீர்இறைஞ்சமின் *
நள்ளிசேரும்வயல்கூழ் கிடங்குபுடை *
வெள்ளியேயந்தமதிள்கூழ் திருக்கண்ணபுரம்
உள்ளி * நாளும்தொழுதெழுமிநோ தொண்டரே ! 2
- தொண்டர் ! தந்தம் துயர்போக நீர்ஏகமாய *
விண்டுவாடாமலரிட்டு நீர்இறைஞ்சமின் *
வண்டுபாடும்பொழில்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்து
அண்டவாணன் * அமரர்பெருமானேயே. 3

! சதிரமூர்த்தி என்றும் பாடம். § கண்ணனை என்பதும் பாடம்.

மாணெசாங்கி மடப்பின்னை தார்க்கெள்வனை *
தேனைவாடாமலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின் *
வானையுந்துமதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரம் *
தான்நயந்தபெருமான் சரணுகுமே!

சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
மரணமானால் வைகுந்தம்கொடுக்கும்பிரான் *
அரணமைந்தமதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தரணியானன் * தனதன்பர்க்கு அன்பாகுமே.

5

அன்பனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
செம்பொருதத்து அவுணனுடல்கீண்டவன் *
நன்பொனையந்தமதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரத்து
அன்பன் * நானும் தனமெய்யர்க்கு நெய்யனே.

மெய்யனாகும் விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம் *
பொய்யனாகும் புறமேந்தொழுவார்க்கெல்லாம் *
செய்யில்வானையுந் திருக்கண்ணபுரத்து
ஐயன் * ஆகத்தணைப்பார்கட்கு அணியனே.

7

அணியனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
பிணியும்சாரா பிறவிக்கெடுத்தானும் *
மணிபொனையந்தமதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரம்
பணிமின் * நானும் பரமேட்டிதன்பாதமே.

8

பாதம்நாளும்பணியத் தணியும்பிணி *
ஏதம்சாரா எனக்கெல்லினியென்குறை ? *
வேதநாவர்விரும்பும் திருக்கண்ணபுரத்து
ஆதியானை * அடைந்தார்க்கு அல்லலில்லையே.

9

இல்லையல்லலன்னக்கெல் இனியென்குறை ? *
அல்லிமாதாமரும் திருமார்பினன் *
கல்லிலேயந்தமதின்கூழ் திருக்கண்ணபுரம்
சொல்ல * நானும் துயர்பாடுசாராவே.

10

\$ பாடுசாரானை பற்றறவேண்டுவீர் ! *
மாடநீ குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
பாடலானதமிழ் ஆயிரத்துள் இப்பத்தும்
பாடியாடி பணிமின் அவன்தாள்களே.

11

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஈசுவரன், ஆழ்வாருக்கு அர்ச்சியாதிமார்க்கக்கையும, ஆதிவாழ்விதத்
ஸத்தகாரங்களையும் பாமபக்தக்கையும, நானும் நித்தியஸூரி
களும் பிராட்டி மாரும் எகிரேவந்து ஆதரிக்கும்படியை
யும், நித்தியஸூரி ஸேவிகைய பிராட்டியோடு வீற்
றிருக்கும்படியைக்கண்டு, தான் ஆனந்த நிர்ப்
பானுயிருக்கிறபடியாயும் காட்ட அனைத்
கண்டு ஆழ்வார் பரிதராதல்.

~*~*~*~

திருவாய்மொழி, 10-ஆம் பத்து, 9-ஆம் திருவாய்மொழி

கலிவிருத்தம்.

கல்யாணிசாகம்-அடதாளம்.

ஓ குழங்குமப்பணிமுகில் தூரியம்முழங்கின *
ஆழ்கடலலைதிரை கையெடுத்தாயின *
எழ்பொழிலும் வளமேந்திடஎன்னப்பன் *
வாழ்புகழ்நீரணன் தமரைக் கண்டு கந்தே.

1

நாரணன் தமரைக்கண்டு கந்து நல்நிர்முகில் *
பூரணபொற்குடம் பூரித்தது உயர்விண்ணில் *
நீரணிகடல்கள் நின்றார்த்தன * நெடுவரைத்
தோரணம்நிரைத்து எங்கும் தொழுதனருலகே.

2

தொழுதனர் உலகர்கள் தூபம்நல்மலர்மழை *
பொழிவனர் * பூமியன் நளந்தவன் தமர்முன்னே *
எழுமினென்று இருமருங்கு இசைத்தனர் முனிவர்கள் *
வழியிதுவைகுந்தற்கென்று வந்தெதிரே.

3

எதிரெதிர் இமையவர் இருப்பிடம்வகுத்தனர் *
கதிர்வரவரவர் கைந்நிரைகாட்டினர் *
அதிர்சூரல்முரசங்கள் அலைகடல்முழக்கொத்த *
மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன் தமர்க்கே.

4

மாதவன் தமரென்று வாசலில்வானவர் *
போதுமின் எமதிடம் புகுதுகடுவன்றலும் *
கீதங்கள் பாடினர் கின்னரர்கெருடர்கள் *
வேதநல்வாயவர் வேள்வியுள் மடுத்தே.

5

வேள்வியுள் மடுத்தலும் விரைகமழ்நறும்புகை *
காளங்கள் வலம்புரிகலந்து எங்கும் இசைத்தனர் *
ஆண்மின்கள்வானகம் ஆழியான தமரென்று *
வாடுளாண்கண்மடந்தையர் வாழ்த்தினர் மகிழ்ந்தே.

6

மடந்தையர்வாழ்த்தலும் மருதரும்வசுக்களும் *
 தொடர்ந்தெங்கும் தேரத்திரம்சொல்லினர் * தொடுகடல்
 கிடந்தளவீச்சவன் கிளரொளிமணிமுடி *
 குடந்தளவீகோவலன் குடியடியார்க்கீகை. 7
 குடியடியார்தீவர் கோவிந்தன் தனக்கென்று *
 முடியுடைவாவைவர் முறைமுறைதீர்கொள்ள *
 கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரம்குறுகினர் *
 வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்புகுவே. 8
 வைகுந்தம்புகுதலும் வாசலில்வானவர் *
 வைகுந்தன் தமர்எமர் எமகிடம்புகுநென்று *
 வைகுந்தத்தமரரும் முனிவரும்வியந்தனர் *
 வைகுந்தம்புகுவது மண்ணவர்விதியே. 9
 விதிவகைபுகுந்தனர் என்று நல்வேதியர் *
 பதியினில்பாங்கினில் பாதங்கள்முவினர் *
 நிதியும்நற்சண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் *
 மதிமுகமடந்தையர் ஏந்தினர்வந்தே. 10
 ஸ்வந்தவர்எதிர்கொள்ள மாமணிமண்டித்து *
 அந்தயில்பேரின்பத்து அடியிரோடிருந்தமை *
 கொந்தலர்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
 சந்தங்களாயிரத்து இவைவல்லார்முனிவரே.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளை சரணம்.

சகவரன் பெரிய திருவடிமேல் நோற்றி ப்ரசுநதி ஸம்பந்தத்தை
 யொழித்து நித்தியஸூரிகளில்லபுகுந்து வட்டயதீர்த்து இவர்க்கு
 மவவருகான தன்வட்டயதீரும்படி ஸம்ஸீலவிதநருளுதல்.

திருவாய்மொழி, 10-ஆம் பத்து, 10-ஆம் திருவாய்மொழி
 அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

கல்யாணிராகம்-அடதாளம்.

ஓ முனியே! நான்முகனே! முக்கண்ணப்பா! * என்பொல்லாக்
 கனிவாய்த் தாமரைக்கண்கருமானிக்கமே! என்கள்வா! *
 தனியேனாருயிரே! எந்தலையிசையாய்வந்திட்டு *
 இனிநான்போகலொட்டேன் ஒன்றும்மாயம்செய்யேல்என்னையே. 1
 மாயம்செய்யேல்என்னை உன் திருமார்வதுமாலைநங்கை *
 வாசம்செய்யுங்குழலாள் திருவாணைநின்னாணைகண்டாய் *
 நேசம்செய்துஉன்னோடுஎன்னை உயிர்வேறின்றிஒன்றாகவே *
 கூசம்செய்யாதுகொண்டாய் என்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ! 2
 கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ! என்பொல்லாக்கருமானிக்கமே! *
 ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலால்அறிகின்றிலேன்நான் *

மேவித்தொழும்பிரமன்சிவன் இத்திரனுதிக்கெல்லாம் *
நாவிக்கமலமுதற்கிழங்கு ! உம்பரந்தனுவே. 3

உம்பரந்தண்பாழேயோ ! அதனுள்மிசைநீயேயோ ! *
அம்பரந்தசோதி அதனுள் பிரமன் அரன்நீ *
உம்பரும்யாதவரும்படைத்த முனிவனவன்நீ *
எம்பரம்சாதிக்கலுற்று என்னைப்போரவிட்டிடையே. 4

போரவிட்டிட்டுஎன்னை நீபுறம்போக்கலுற்றால் * பின்னையான்
ஆரைக்கொண்டுஎத்தையந்தோ எனதென்பதன்? யானென்பதென்? *
தீரஇரும்புண்டநீரதுபோல என்னாருயிரை *
ஆரப்பருக * எனக்கு ஆராவமுதானாய். 5

எனக்காராவமுதாய் எனதாவியைஇன்னுயிரை *
மனக்காராமென்னியுண்டிடாய் இனியுண்டொழியாய் *
புனக்காயாநிறத்த புண்டரீகக்கண்டசெங்குனிவாய் *
உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா ! என்னன்பேயோ ! * 6

ஓ கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாநிய என்னன்பேயோ ! *
நீலவரைஇரண்டுபிறைகவ்வி நிமிர்ந்ததொப்ப *
கோலவராகமொன்றாய் நிலம்சொட்டிடைக்கொண்டளந்தாய் ! *
நீலக்கடல்கடைந்தாய் ! உன்னைப்பெற்றுஇனிப்போக்குவனோ? 7

பெற்றினிப்போக்குவனோ ? உன்னைஎன்தனிப்பேருயிரை *
உற்றஇருவினையாய் உயிராய்ப்பயனாய் அகையாய் *
முற்றஇம்மூவுலகும் பெருந்துறையத்தூற்றில்புக்கு *
முற்றக்காந்தொளித்தாய் ! என்முதல்கனிவித்தேயோ ! 8

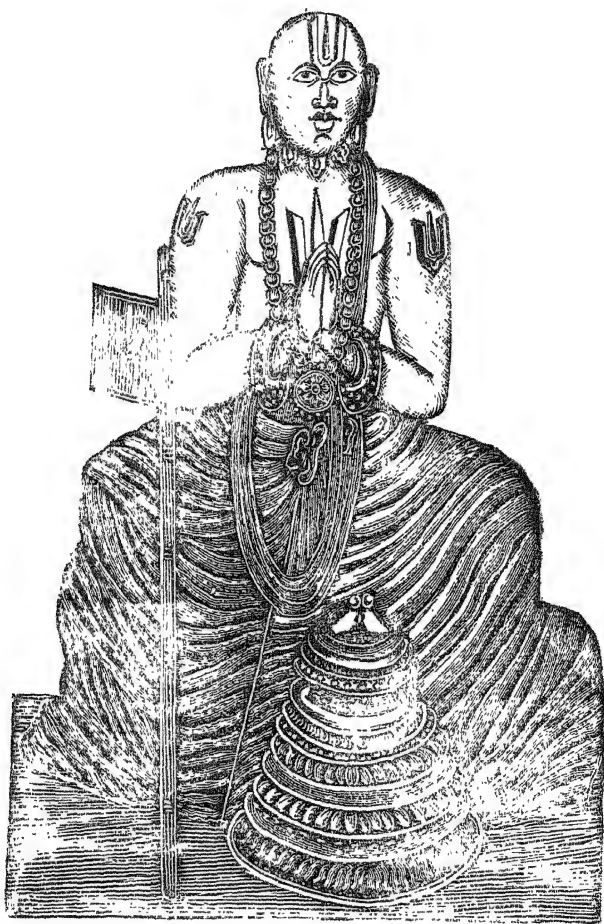
முதல்தனிவித்தேயோ ! முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் *
முதல்தனிஉன்னைஉன்னை என்னரன்வந்துகடுவன்நான்? *
முதல்தனிஅங்குமிங்கும் முழுமுற்றுவாழ்பாழாய் *
முதல்தனிசூழந்தகன்றழந்துயர்ந்தமுடிவிலீயோ ! 9

ஓ சூழந்தகன்றழந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாழேயோ !
சூழந்ததனில்பெரிய பரநன்மலர்ச்சேதீயோ ! *
சூழந்ததனில்பெரிய சுடர்ஞானவினாபமேயோ ! *
சூழந்ததனில்பெரிய என்னவாவறச்சூழந்தாயே. 10

ஓ அவாவறச்சூழ் அரியைஅயனைஅரனைஅலற்றி *
அவாவற்றுவிடுபெற்ற குருகூர்ச்சடிகோபன்சொன்ன *
அவாவிலந்தாதிகளால் இவையாயிரமும் * முடிந்த
அவாவிலந்தாதிஇப்பத்து அறிந்தார் பிறந்தார்உயர்ந்தே. 11

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் .

கோயில் திருவாய்மொழி ஸம்பூர்ணம்

உடையவர்

திருவாய்மொழி யநுசந்தித்த நகந்தாம் நெடுவரைநீர்நீபிலை
பத்தாயிருக்கும் கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பநுசந்தித்தவந்
தாம் குரும்ஸாவிதிரியைப்போலே நூற்றெட்டா
யிருக்கும் நூற்றந்தாதி யநுசந்தித்தல்
திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்த
பரபங்காயத்தி என்னும்

இராமாநுச நூற்றந்தாதி

(வேதப்பிரான்பட்டர் அருளிச்செய்கலை)

ஒரு ஷிகற்ப நேரிநச வென்பா

முன்னைவியைகல முங்கிற்சூடியமுதன் *
பொன்னங்கழற்கமலப்போதிரண்டும் *—என்னுடைய
சென்னிக்கு அணியாகச் சேர்ந்தினைன் * தென்புலத்தார்க்கு
என்னுக்கடவுடையென் யான்.

சட்டளைக் கலித்துறை

நயந்தருபெரின்பமெல்லாம் பழுதின்றிநண்ணினர்பால் *
சயந்தருகீர்த்தி இராமாநுசமுனிநாளினைநீல் *
உயர்த்தகுணத்துத் திருவரங்கத்தமுதநாற்கும் * அன்பால்
இயம்பும்கலித்துறையகதா கிஓத இசைநெருசமே !
இனியென்குறைமகக்கு? எம்பெருமானார்கிருநாமத்தால் *
முனிதந்த “நூற்றெட்டுச் சாவித்திரி” யென்னுண்பொருளை *
கனிதந்தசெஞ்சொற் கலித்துறையந்தாதிபாடித்தந்தான் *
புனிதன் திருவரங்கத்தமு தாகியபுண்ணியனே.

அமுதனாரருளிச்செய்ததால், அவரடிப்பராயத்தாலே

(அபிதிவேசமுடைய ஷஸ்திகர் அருளிச்செய்தது)

சொல்லின்தொகைகொண்டு உனதடிப்போதுக்குத்தொண்டுசெய்யும்
நல்லன்பேர்த்தும்குணநாமமெல்லாம் என்னுள்ளினுள்ளே *
அல்லும்பகலும் அமரும்படிநல்கு அநுசமயம்
வெல்லும்பரம ! * இராமாநுச ! இதுஎன்விண்ணப்பமே.

பைரவிராகம்-ரூபகதாளம்.

ஶீ பூமன்னுமாத பொருந்தியமார்பன் * புகழ்மலிந்த
பாமன்னுமாதன் அடிபணிந்துயந்தான் * பல்கலையோர்
தாம்மன்னவந்தஇராமாநுசன் சரணாவிர்த்தம்
நாம்மன்னிவாழ * நெஞ்சே ! சொல்லுவோம்அவன்நாமங்களே.

தோடி. ராகம்-ரூபக தாளம்.

ஓ கள்ளார்பொழில் தென்னாங்குன் * கமலப்பதங்கள்நெஞ்சில்
கொள்ளா மனிசரைநீங்கி * குறைபல்திராநடிக்கீழ்
விள்ளாத அன்பன் இராமா நுசன் மிக்கசீலமல்லால்
உள்ளாதுஎன்றெஞ்சு * ஒன்றறியென் எனக்குற்றபேரியல்வே. 2

பேரியல்நெஞ்சே ! அடிபணிந்தென்உன்னை * பேய்ப்பிறவிப்
பூரியரோடுள்ள சுற்றம்புலற்றி * பொருவருஞ்சீர்
ஆரியன்செம்மைஇராமா நுசமுனிக்குஅன்புசெய்யும்
சீரியபேறுடையார் * அடிக்கீழ்என்னைச்சேர்த்ததற்கே. 3

என்னைப்புவியில் ஒருபொருளாக்கி * மருள்சுரந்த
முன்னைப்பழவினை வேறுறுத்து * ஊழிமுதல்வையே
பன்னப்பணித்தஇராமா நுசன் பரன்பாதமுன்என்
சென்னித்தரிக்கவைத்தான் * எனக்கு ஏதும்கிதைவில்லையே. 4

எனக்குற்றசெல்வம் இராமா நுசனென்று * இசையகல்லா
மனக்குற்றமாந்தர் பழிக்கில்புதும் * அவன்மன்னியசீர்
தனக்குற்றஅன்பர் அவன் திருநாமங்கள்சாற்றும்என்பா
இனக்குற்றம்காண்கில்லார் * பத்தியேயந்தஇயல்விதென்றே. 5

இயலும்பொருளும் இசையத்தொடுத்து * ஈன்கவிகள் அன்பால்
மயல்கொண்டொழிந்ததும்இராமா நுசனை * மதியின்மையால்
பயிலும்கவிகளில்பத்தியில்லாத என்பாவிநெஞ்சால்
முயல்கின்றனன் * அவன் தன்பெருங்கீர்த்தி மொழிந்திடவே. 6

பியாகடை ராகம்-ரூபக தாளம்.

ஓ மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான் * வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக்கடக்கும்நம்குரத்தாழ்வான் சரண்கூடியின் *
பழியைக்கடத்தும்இராமா நுசன் புகழ்பாடிஅல்லா
வழியைக்கடத்தல் * எனக்குஇனியாதும் வருத்தமன்றே. 7

வருத்தும் புறவிருள்மாற்ற * எம்பொய்கைப்பிரான்மறையின்
குருத்தின்பொருளையும் செந்தமிழ்தன்னையும்கூட்டி * ஒன்றத்
திரித்துஅன்றுஎரித்ததிருவிளக்கைத் தன் திருவுள்ளத்தே
இருத்தும்பரமன் * இராமா நுசன் எம்இறையவனே. 8

இறைவனைக்காணும் இதயத்திருள்செட * ஞானமென்னும்
நிறைவிளக்கேற்றிய பூதத்திருவடிதாள்கள் * நெஞ்சத்து
உறையவைத்தாரும்இராமா நுசன் புகழோழ்துமநல்லோர்
மறையினைக்கூத்து * இந்நமண்ணகத்தே மன்னவைப்பவரே. 9

மன்னியபேரிருள்மாண்டபின் * கோவலுள்மாமலரான்
தன்னொடுமாயனைக் கண்டமெகாட்டும் * தமிழ்த்தலைவன்
பொன்னயுபேரற்றும்இராமா நுசற்கு அன்புபூண்டவர்கள்
சென்னியில்கூடும் * திருவுடையார் என்றும்கீரியோ. 10

கல்யாணி ராம-ரூபகதாநாம்.

சீரியநான்மறைச் செம்பொருள் * செந்தமிழாலரித்த
பாரியலும்புகழ்ப் பாண்பெருமான் * சாணும்புமத்
தாரியல்சென்னி இராமாநுசன் தன்னைச்சார்ந்தவர்தம
காரியவண்மை * என்னுல்சொல்லொணுது இக்கடவிடத்தே. 11

இடங்கொண்டகீர்த்தி மழிசைக்கலறவன் * இணையடிப்போது
அடங்குமிதயதது இராமாநுசன் * அம்பொற்பாதமென்றும்
கடங்கொண்டுகறஞ்சும் திருமுனிவர்க்கன்றிக் காதல்செய்யாத்
திடங்கொண்டஞானியாக்கே * அடியென் அன்புசெய்வதுவே. 12

செய்யும் பசந்துளவத்தொழில்மாலையும் * செந்தமிழில்
பெய்யும் மறைத்கமிழ்மாலையும் * பேராதிசேரங்கத்து
அய்யன் கழறாணியும் மன்தாளன்றி ஆதரியா
மெய்யன் * இராமாநுசன் சாணோகதிவேறெனக்கே. 13

கதிக்குப்பதறு * வெங்நானமும் கல்லும்கடலுமெல்லாம்
கொதிக்கத்தவம்செய்யும் கொள்கையற்றேன் * கொல்லிகாவலன்சொல்
பதிக்கும்கலைக்கனிபாடும்பெரியவர் பாதங்களை
துதிக்கும்பரமன் * இராமாநுசன் என்னைச்சோர்விலனே. 14

சோராதகாதல் பெருஞ்சுழிப்பால் * தொல்லைமலை ஒன்றும்
பாராதுஅவனைப் பல்லாண்டென்றுகாப்பிடும் * பாண்மையன்தாள்
பேராதஉள்ளத்துஇராமாநுசன் தன் பிறங்கியசீர்
சாராமனிசரைச்சேரேன் * எனக்குஎன்னதாழ்வினியே? 15

நாதநாமக்கிரியைராகம்-ஆதிதாளம்.

ஓ தாழ்வொன்றில்லாமறைதாழ்த்து * தலமுழுதும்கலியே
ஆள்கின் மநாள்வந்து அளித்தவன்காண்மின் * அரங்கர்மௌலி
சூழ்கின் மமாலையைச் சூடிக்கொடுத்தவள்தொல்லருளால்
வாழ்கின்றவள்ளல் * இராமாநுசன்என்னும் மாமுனியே. 16

முனியார் துயங்குள்முந்திலும் * இன்பங்கள்மொய்த்திடினும்
கனியார்மனம் கண்ணமங்கைநின்றானே * கலைபரவும்
தனியானையைத்தன் தமிழ்செய்த நீலன் தனக்குஉலகில்
இனியானே * எங்கனிராமாநுசனை வந்தெய்தினரே. 17

எய்தற்கரியமறைகளை * ஆயிரம்இன்தமிழால்
செய்தற்குஉலகில்வரும் சடகோபனை * சிந்தையுள்ளே
பெய்தற்கிசையும் பெரியவர்தீரை உயர்களுள்ளாம்
உய்தற்குதவும் இராமாநுசன் எம்உறுதுணையே. 18

உறுபெருஞ்செல்வமும் தந்தையும்தாயும் * உயர்குருவும்
வெறிதருபூமுகள்நாதனும் * மாறன்விளங்கியசீர்
நெறிதரும்செந்தமிழாரணநெடுயென்று இந்நீலிக்கோர்
அரிதாநின்ற * இராமாநுசன் எனக்கு ஆரமுதே. 19

ஆரப்பொழில் கென்குருகைப்பிரான் * அமுதத்திருவாய்
சுரத்தமிழின் இசையுணர்ந்தோர்கட்கு * இனியவர்தம்
சீரைப்பயின் றய்யும் சீலங்கொன்றாதமுனியை நெஞ்சால்
வாரிப்பருகும் * இராமாநுசன் எந்கன்மாநிதியே. 20

உதியைப்பொழியும்முகிலென்று * நீசர்தம்வாசல்பற்றித்
துசுகற்றுஉலகில் துவள்கின்றிலென்இனி * தூய்நெறிசேர்
எதிகட்குறைவன்யமுனைத்துறைவன் இணையடியாம்
கதிபெற்றுடைய * இராமாநுசன் என்னைக்காத்தனனே. 21

கார்த்திகையானும்நரிமுகத்தானும் * கனலும்முக்கண்
மூர்ந்தியும்மோடியும்வெப்பும்முதுகிட்டு * மூவுலகும்
பூத்தவனேயென்றுபொற்றிட வானன்பிழைபொறுத்த
தீர்த்தனைவத்தும் * இராமாநுசன் என் தன்சேமவைப்பே. 22

வைப்பாயவான்பொருளென்று * நல்லன்பர்மனத்தகத்தே
எப்போதும்வைக்கும் இராமாநுசனை * இருநிலத்தில்
ஒப்பாரிலாதஉறுவியையேன் வஞ்சநெஞ்சில்வைத்து
முப்போதும்வாழ்த்துவன் * என்னும்இது அவன்மொய்புகழ்க்கே!

மொய்த்தகவெந்தினையால் பல்லுடல்நொறும்மூக்து * அதனால்
எய்த்தொழிந்தேன் முனநாள்களெல்லாம் * இன்றுகண்டுயர்ந்தேன்
பொய்த்தவம்போற்றும் புலைச்சமயங்கள்நிலத்தவியக்
கைத்தமெய்ஞ்ஞானத்து * இராமாநுசனென்னும் கார்த்தனையே. 24

காரைய்கருணை இராமாநுச ! * இக்கடவிடத்தில்
ஆரேயறிபவர் நின்னருளினதன்மை? * அல்லலுக்கு
நேரேஉறைவிடம் நான்வந்துநீ என்னையுத்தப்பின் உன்
சீரேஉயிர்க்குயிராய் * அடியேற்குஇன்று கித்திக்குமே. 25

திக்குற்றகீர்த்தி இராமாநுசனை * என்செய்வினையாம்
மெய்க்குற்றம்நீக்கி விளங்கியமேகத்தை * மேவும்நல்லோர்
எக்குற்றவாளர் எதுபிறப்பு ஏதியல்வாகநின்றோர்
அக்குற்றம்அப்பிறப்பு * அவ்வியல்வே நம்மைஆட்கொள்ளுமே. 26

கொள்ளக்குறைவற்றிலங்கி * கொழுந்துவிட்டோங்கியஉன்
வள்ளல்தனத்தினால் வல்வினையென்மனம்நீபுகுந்தாய் *
வெள்ளைச்சுடர்விடும் உன்பெருமேன்மைக்கு இழுக்கிநென்று
தள்ளுற்றிரங்கும் * இராமாநுச ! என் தனிநெஞ்சமே. 27

நெஞ்சில்கறைகொண்டகஞ்சனைக் காய்ந்தகிமலன் * எங்கள்
பஞ்சித்திருவடிப் பின்னைதன்காதலன் * பாதம்நண்ணு
வஞ்சர்க்கரிய இராமாநுசன் புகழன்றிஎன்வாய்
கொஞ்சிப்பரவகில்லாது * என்னவாழ்வு இன்றுகூடியதே ! 28

கூட்டுவிதி என்றுகூட்டுவாநிலா ? * தென்குருகைப்பிரான்
பாட்டுடன் னும் லீலத் பசுந்தமிழ்தன்னை * தன்பக்கியென் னும்
விட்டின்கணைவத்த இராமா நுசன் புகழ்மெய்யுணர்ந்தோர்
ஈட்டங்கள் தன்னை * என் னாட்டங்கள் கண்டு தீன்பெய்திடவே. 29

இன்பம்தரு பெருவிடுவந்தெய்திலென் ? * எண்ணிறந்த
துன்பம்தரு நிரயம்பலகுழிலென் ? * தொல்லுலகில்
மன்பல்லுயிர்கட்குறையவன் மாயனென மொழிந்த
அன்பன் அனகன் * இராமா நுசன் என் னையாண்டனனை. 30

ஐ ஆண்டுகள் நான் திங்களாய் * நிகழ்காலமெல்லாம் மனமே!
ஈண்டு பல்யோனிகள் தோறுமல் சீவாம் * இன்று ஓரெண்ணின் றியே
காண்தரு தோளண்ணல் தென்ன த்தியூரர்கழலினைக்கீழ்ப்
பூண்ட அன்பாளன் * இராமா நுசனைப் பொருந்தினமே. 31

பொருந்தியதேசம் பொறையும் திறலும் புகழும் * நல்ல
திருந்தியளுனமும் செல்வமும் செரும் * செறுகலியால்
வருந்தியளுலத்தை வண்மையினுல்வந்தெடுத்தகளித்த
அருந்தவன் * எங்களிராமா நுசனை அடைபவர்க்கே. 32

அடையார்கமலத்து அலர்மகள்கேள்வன் * கையாழியென் னும்
படையோடு நார்த்தகமும் படர்தன் னிடம் ஒன்சார்ங்கவிலும் *
புடையார் புரிசங்கமும் இந்தப் பூகலம் காப்பதற்கென்று *
இடையே இராமா நுசமுனியாயின இந்நிலத்தே. 33

நிலத்தைச் செறுத்துண் னும் நீசக்கலியை * நினைப்பரிய
பலத்தைச் செறுத்தும் பிறங்கியதில்லை * என் பெய்வினைதென்
புலத்தின்பொறித்த அப்புத்தகச்சுமைபொறிக்கியபின்
நலத்தைப்பொறுத்தது * இராமா நுசன் தன் நயப்புகழே. 34

நயவேன் ஒருதெய்வம் நானிலத்தே * சிலமானிடத்தைப்
புயலேயெனக் கவிபோற்றிசெய்யேன் * பொன்னாக்கமென்னில்
மயலேபொருகும் இராமா நுசன் மன்னுமாமலர்த்தாள்
அயரேன் * அருவினை என்னை எவ்வாறு இன்று அடர்ப்பதுவே? 35

அடல்கொண்டநெய்யன் ஆருயிர்நாதன் * அன்று ஆரணச்சொல்
சடல்கொண்ட ஒன்பொருள் கண்டளிப்ப * பின் னும் காகினியோர்
இடரின் கண்வீழ்ந்திடத் தானும் அவ்வொன்பொருள் கொண்டுவர்பின்
படரும் குணன் * எம் இராமா நுசன் தன் படியிதுவே. 36

படிகொண்டகீர்த்தி இராமாயணமென் னும் பத்திவெள்ளம்
குடிகொண்டகோயி விராமா நுசன்குணங்கூறும் * அன்பர்
கடிகொண்டமாமலர்த்தாள் கலந்துள்ளம்கணியும் நல்லோர்
அடிகண்டுகொண்டுகந்து * என்னையும் ஆளவர்க்கு ஆக்கினரே. 37

ஆக்கியு மைநிலைப்பித்தனை என்னை இன்று * அவநீம
போக்கிப் புறத்திட்டதென்பொருள் முன்பு? * புண்ணியர்தம்
வாக்கிப்பிரியா இராமா நுசு ! நினைநுளின்வண்ணம்
நோக்கித்தெரிவாரிதால் * உரையாய் இந்தநுன்பொருளே. 38

பொருளும்புதல்வரும்பூமியும் * பூங்குழலாரும்என்றே
மருள்கொண்டுஇளைக்கும் நமக்குநெஞ்சே! மற்றுளார்தரமோ?
இருள்கொண்டவெந்துயர்மாற்றித் தன்னீரில்பெரும்புகழே
தெருளும்தெருள்தந்து * இராமா நுசுசெய்யும் சீசமங்களே. 39

சேமல்லவீடும் பொருளும்சுருமமும் * சீறியநற்
காமமும் என்றிவைநான்கென்பர் * நான்கினும்கண்ணனுக்கே
ஆமதுகாமம் அறம்பொருள்வீடிதற் கென்றுரைத்தான்
வாமனன்சிலன் * இராமா நுசுன் இந்தமண்மிசையே. 40

மண்மீடசரியானிகள்கொழுப்பிறந்து * எங்கள்மாதவனே
கண்ணுறமறிந்திலும் காண்கில்லா * உலகோர்களுல்லாம்
அண்ணல்இராமா நுசுன் வந்துதோன்றிய அப்பொழுதே
நண்ணருஞானம் தலைக்கொண்டு * நாரணற்காயினரே. 41

ஆயிழையார் கொங்கைதங்கும் * அக்கா ழுளாற்றமுந்தி
மாயும்என்னுளியை வந்தெடுத்தான் இன்று * மாமலராள
நாயகன் எல்லாவுயிர்கட் சும்நாதன் அரங்குனைன்னும்
துடவன் * திதிலிராமா நுசுன் தொல்லருள்கரந்தே. 42

சுரக்கும்திருவும்உணர்வும் * சொல்புகில்வாயமுதம்
பரக்கும் இருவினைபற்றறவேடும் * படியிலுள்ளீர்!
உரைக்கிறனன்உமக்கு யான் அறஞ்சீறும்உறுகலியைத்
துரக்கும்பெருமை * இராமா நுசுனைன்று சொல்லுமினே. 43

சொல்லார் தமிழ்ஒருமுன்றும் * சுருதிகள்நான்கும் எல்லை
யில்லாஅறநெறியாவும் தெரிந்தவன் * எண்ணருஞ்சீர்
நல்லார்பரவும்இராமா நுசுன் திருநாமம்நம்பிக்
கல்லார் அகலிடத்தோர் * எதுபேறென்றுகாமிப்பரே. 44

பேறென்றுமற்றில்லை நின்சாணன்றி * அப்பேரளித்தற்கு
ஆறென்றுமில்லை மற்றச்சாணன்றி * என்றுஇப்பொருளைத்
தேறமவர்க்கும்எனக்கும் உனைத்தந்தசெம்மை சொல்லால்
கூறும்பரமன்று * இராமா நுசு ! மெய்ம்மைகூறிடிலே. 45

கூறும்சமயங்களாறும்குலைய * குவலயத்தே
மாறன்பணித்த மறையுணர்ந்தோனை * மதியிலியேன்
தேறும்படி என்மனம்புகுந்தானைத் திசையனைத்தும்
ஏறும்குணனை * இராமா நுசுனை இறைஞ்சினமே. 46

இறைஞ்சப்படும்பான் ஈசன் அரங்கனென்று * இவ்வுலகத்து
அறம்செப்பும் அண்ணல் இராமாநுசன் * என்னருவினைபின்
திறம்செற்று இரவும்பகலும்விடாது என் தன்சிந்தையுள்
நிறைந்து ஒப்பற இருந்தான் * எனக்கு ஆறும் சிகரில்லையே. 47

சிகரின் நிறின்ற என்நீசதைக்கு * நின்னருவின் கணன்றிப்
புகலொன்றுமில்லை அருட்குமலிதேபுகல் * புன்மைமிகிலார்
பகரும்பெருமை இராமாநுசர்! இனிநாம்பழுதே
அகலும்போருளென்? * பயனிருவோமுக்குமானபின்னை. 48

ஆனதுசெம்மை அறநெறி * பொய்ம்மை அறுசமயம்
போனதுபொன்றி இறந்ததுவெங்கலி * பூங்கமலத்
தேன்திபாய்வயல் தென்னரங்கன்கழல்சென்னிவைத்துத்
தானதில்மன்னும் * இராமாநுசன் இத்தலத்துநித்தே. 49

உதிப்பன உத்தமர்சிந்தையுள் * ஒன்னலர்கஞ்சம் அஞ்சிக்
கொதித்திட மாறிநடப்பன * கொள்ளைவன்குற்றமெல்லாம்
பதித்தஎன்புன்கவிப்பாவினம்பூண்டன பாவுநெதர்சீர்
எதித்தலைநாதன் * இராமாநுசன் தன் இணையடியே. 50

அடியைத்தொடர்ந்தெழும் ஐவர்கடவாய் * அன்றுபாரதப்பீபார்
முடியப் பரிநெடுந்தேர்விடும்கோனை * முழுதுணர்ந்த
அடியர்க்கமுதம் இராமாநுசன் என்னையாளவந்து இப்
படியில்பிறந்தது * மற்றில்லைகாரணம் பார்த்திடிவே. 51

பார்த்தான் அறுசமயங்கள்பதைப்ப * இப்பார்முழுதும்
போர்த்தான் புகழ்கொண்டு புன்மையினென்னிடத்தானபுகுந்து *
தீர்த்தான் இருவ்ணதீர்க்கு அரங்கன்செய்ய தாளிணையோடு
ஆர்த்தான் * இவைஎம்மிராமாநுசன் செய்யும் அற்புதமே. 52

அற்புதன் செம்மை இராமாநுசன் * என்னையாளவந்த
கற்பகம் கற்றவர்காழுதுசீலன் * கருதரிய
பற்பல்லுவிற்களும்பல்லுலகுயாவும் பரனதென்னும்
நற்பொருள்தன்னை * இந்நாணிலத்தேவந்துநாட்டினனே. 53

நாட்டிய நீசச்சமயங்கள்மாண்டன * நாணனைக்
காட்டியவேதம் களிப்புற்றது * தென்குருகைவள்ளல்
வாட்டமிலாவண்தமிழ்மறைவாழ்ந்தது மண்ணுலகில்
ஈட்டியசீலத்து * இராமாநுசன் தன் இயல்வுகண்டே. 54

கண்டவர்சிந்தைகவரும் * கடிபொழில்தென்னரங்கன்
தொண்டர்குலாவும் இராமாநுசனை * தொகையிறந்த
பண்தருவேதங்கள் பார்மேலநிலவிடப்பார்த்தருளும்
கொண்டலைமேவித்தொழும் * குடியாம்எங்கள் ிகோக்குடியே. 55

கோக்குலமன்னரை மூவெழுகால் * ஒருகர்மமுவால்
போக்கியதெவனைப் போற்றும்புனிதன் * புவனமெங்கும்
ஆக்கியகீர்த்தி இராமாநுசனை அடைந்தபின் என்
வாக்குடையாது * என்மனம்நினைபாது இனிமற்றொன்றையே. 56

மற்றொருபேறு மதியாது * அரங்கன்மலரடிக்குஆ
ளுற்றவரே தனக்கு உற்றவராக் கொள்ளும்உத்தமனை *
நற்றவர்போற்றும்இராமாநுசனை இந்நானிலத்தே
பெற்றனன் * பெற்றபின் மற்றறியென் ஒருபேதைமையே. 57

பேதைபயிவேஷப்பொருளிரென்று உன்னி * பிரமன்நன்றென்று
ஒகி மற்றெல்லவயிரும் அஃதென்று * உயிர்கள்மெய்விட்டு
ஆதிப்பரமேனொன்றுமென்று சொல்லும் அவ்வல்லலில்லல்லாம்
வாதில்லவனாறு * எம்இராமாநுசன் மெய்யம்மதிக்கடலே. 58

கடலனவாயதிகையெட்டி னுள்ளும் கலியிருளே *
மிடைநருகாலத்து இராமாநுசன் * மிக்கரான்மறையின்
சுடரொளியால் அவ்விருளைத்துரந்திலநெல் உயிரை
புடையவன் * நாரண்டென் தறிவாரில்லை உற்றுணர்ந்தே. 59

உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானியர் போகம்மொதலும் * திருவாய்மொழியின்
மணந்தரும் இன்னிசைமன் னுமிடந்தொடும் * மாமலரான்
புணர்ந்தபொன்மார்பன் பொருந்தும்பதிகொடும்புக்குறியும்
குணந்திகழ்கொண்டல் * இராமாநுசன் எம்குலக்கொழுந்தே. 60

கொழுந்துவிட்டோடிப்படரும் வெங்கொள்வினையால் * நிரயத்து
அழுத்தியிட்டனை வந்துஆட்கொண்டபின் னும் * அருமுநிவர்
கொழும்புவதத்தொடர் எம்இராமாநுசன் கொல்புழுகடர்மிக்கு
எழுந்தது * அத்தால்நல்லநிசயம்மண்டது இருசிலமே. 61

இருந்தேன் இருவினைப் பரம்கழற்றி * இன்றுயான் இறையும்
வருந்தேன் இனி எம்இராமாநுசன் * மன்னுமாமலர்த்தான்
பொருந்தாநிலையுடைப்புன்மையினோர்க்கு ஒன்றுநன்மைசெய்யாப்
† பெருந்தேவரைப்பரவும் * பெரியோர்தம்கழல்பிடித்தே. 62

பிடியைத்தொடரும் களிமென்ன * யான்உன்பிறங்கியசீர்
அடியைத்தொடரும்படி நல்கவேண்டும் * அறுசமயச்
செடியைத்தொடரும் மருள்செறிந்தோர்க்கிதைந்தோடவந்து இப்
படியைத்தொடரும் * இராமாநுசா! மிக்கபண்டிதனை! 63

பண்தருமாறன் பசுந்தமிழ் * ஆனந்தம்பாய்மதமாய்
விண்டிட எங்கனிராமாநுசமுனிவேழம் * மெய்யம்மை
கொண்டநல்வேதக்கொழுந்தண்டமேந்திக் குவலயத்தே
மண்டி வந்தேன்றது * வாதியார்கள! உங்கள்வாழ்வற்றதே. 64

† 'பெருந்தேவனை' என்றும் பாடம்.

வாழ்வற்றது தொல்லைவாநியர்க்கு என் னும்மறையவர்தம்
தாழ்வற்றது தவம்தாரணிபெற்றது * தத்துவநூல்
கூழற்றது குற்றமெல்லாம்பதித்தகுணத்தினர்க்குஅந்
நாழற்றது * நம்இராமாநுசன் தந்த ஞானத்திலே. 65

ஞானம்கனிந்த நலங்கொண்டு * நாள்தொலும்கைபவர்க்கு
வானம்கொடுப்பது மாதவன் * வல்வினைபெய்மனத்தில்
நனம்கடிந்தஇராமாநுசன் தன்னையெய்தினர்க்குஅந்
தானம்கொடுப்பது * தன் தக்கவென்னும் சரண்கொடுத்தே. 66

சரணமடைந்த தருமனுக்கா * பண்டுநூற்றமலரை
மரணமடைந்த மாயவன் * தன்னையணங்கவளங்க
கரணமவை உமக்கன்றென்றுஇராமாநுசன் உயர்க்கட்கு
அரணங்கமைத்திலனில் * அரணார் மற்றியவாநுயர்க்கே. 67

ஆரெனக்கின்று நிகர்சொல்லில் * மாயன் அன்றைவர்தெய்வத்
தேரினில் செப்பியகிதையின்செம்மை * பொருள்தேரியப்
பாரினில்சொன்ன இராமாநுசனைப் பணியுந்நலலோர்
சீரினில்சென்றுபணிந்தது * என்ஆவியுமசிறந்தபுகழே. 68

சிந்தையினெகரணங்கல் யாவும்சிகைத்து * முன்னாள்
அந்தமுற் றுழந்ததுகண்டு * அவைஎன் தனக்குஅன்றுஅருளால்
தந்தஅரங்கனும்தன் சரண்தந்திலன் தான்அதுதந்து *
எந்தைஇராமாநுசன் வந்தெடுத்தனன் இன்றுஎன்னையே. 69

என்னையும்பார்த்துஎன்னியல்வையும்பார்த்து * என்னில்பல்குணத்த
உன்னையும்பார்க்கில் அருள்செய்வ தீதநலம் * அன்றினன்பால்
பின்னையும்பார்க்கில்நலமுளாத உன்பெருங்கருணை
தன்னை என்பார்ப்பர் ? * இராமாநுசா ! உன்னைச்சார்த்தவரே. 70

சார்ந்ததுஎன்சிந்தை உன் தாளினைக்கீழ் * அன்புதான்மிகவும்
கூர்ந்தது அத்தாமரைத்தாள்களுக்கு * உன் தன்குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததுஎன்செய்கை முன்செயவினை நீசெயவினையதனால்
பேர்ந்தது * வண்மைஇராமாநுசா ! எம்பெருந்தகையே ! 71

கைத்தனன் தியசமயக்கலகரை * காசினிக்கே
உய்த்தனன் தூயமறைநெறிதன்னை * என்றுஉன்னிலுள்ளம்
நெய்த்தஅன்போடு இருந்தேத்தும நிறைபுகழோருடனே
வைத்தனன்என்னை * இராமாநுசன் மிக்கவண்மைசெய்தே 72

வண்மையினாலும் தன்மாதகவாலும் * மதிபுரையும்
தண்மையினாலும் இத்தாரணியோர்கட்கு * தான்சரணாய்
உண்மைநன்ஞானமுரைத்த இராமாநுசனை உன்னும்
திண்மையல்லால் எனக்கில்லை * மற்றோர்கிலை தோர்த்திடிலே. 73

தேரார் மறையின் திறமென்று * மாயவன் தீயவரைக்
கூராழிகொண்டு குறைப்பது * கொண்டலையவன்மை
ஏராரகூனத்து எம் இராமா நுசன் அவ்வெழில்மறையில்
சேராதவரைச்சிதைப்பது * அப்போது ஒருசிறந்தைசெய்தே. 74

செய்த்தலைச்சங்கம் செழுமுத்தமீனும் * திருவரங்கர்
கைத்தலத்து ஆழியும் சங்கமும்எந்தி * நங்கண்முகப்பே
மொய்த்தலைத்து உன்னையிடே நென்றிருக்கிலும் நின்புகழே
மொய்த்தலைக்கும்வந்து * இராமா நுசா ! என்னைமுற்றும்நின்றே. 75

ஃ நின்றவண்கீர்த்தியும் நீள்புனலும் * நிறைவேங்கடப்பொற்
குன்றமும்வைகுந்தநாடும் குலவியபாற்கடலும் *
உன் தனக்கு எத்தனையின்பந்தரும்? உன்னினைமலர்த்தாள்
என் தனக்கும்அது * இராமா நுசா ! * இவைஎந்தருளே. 76

நந்தனன் ஈயாத இன்னருள் * எண்ணில்மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தனன் அம்மறைப்பல்பொருளால் * இப்படியினைத்தும்
எய்ந்தனன் கீர்த்தியினால் என்வினைசுனைவர்பறியக்
காய்ந்தனன் * வண்மமாமா நுசற்கு என் கருத்து இனியே? 77

கருத்தில்டருந்து உள்ளில்கள்ளம்கழற்றி * கருதரிய
வருத்தத்தினால் மிகவஞ்சித்து * நீஇந்தமண்ணகத்தே
திருத்தித்திருமுகள்கேள்வனுக்கு ஆக்கியபின் என்னெஞ்சில்
பொருத்தப்பட்டாது * எம்இராமா நுசா ! மற்றொர்பொய்ப்பொருளே.

பொய்யைச்சுரக்கும் பொருளைத்தூர்த்து * இந்தப்பூதலத்தே
மெய்யைப்புரக்கும் இராமா நுசன்நிற்க * வேறுநம்மை
உய்யக்கொள்ளவல்லதெய்வம் இங்குயாதென்று உலர்ந்து அவுமே
ஐயப்பட்டாநிற்ப * வையத்துள்ளோர் நல்லறிவிழந்தே. 79

நல்லார்பரவும்இராமா நுசன் * திருநாமம்நம்ப
வல்லார்திறத்தை மறவாதவர்களையவர் * அவர்க்கே
எல்லாவிடத்திலும்என்றும் எப்போதிலும் எத்தொழும்பும்
சொல்லால்மனத்தால் * கருமத்தினால்செய்வனசோர்வின்றியே. 80

சோர்வின்றி உன் தன் துணையடிக்கீழ் * தொண்டொட்டவர்பால்
சார்வின்றி நின்றானக்கு * அரங்கன்செய்யதாளினைகள்
பேர்வின்றி இன்று பெறுத்தும்இராமா நுசா ! இனிஉன்
சீரொன்றியகருணைக்கு * இல்லையாறு தெரிவுறிலே. 81

தெரிவுற்றனானம் செறியப்பெறுது * வெந்தீவினையால்
உருவற்றனானத்து உழல்கின்றஎன்னை * ஒருபொழுதில்
பொருவற்றகேள்வியனுக்கிரின்றான் என்னபுண்ணியனே?
தெரிவுற்றகீர்த்தி * இராமா நுசனென்னும் சீர்முகிலே 82

சீர்கொண்டு பேரமம்செய்து * நல்விடுசெறிதுமென் னும்
பார்கொண்டமேன்மையர் கூட்டனல்லென் * உன்பதயுகமாம்
ஏர்கொண்டவிட்டை எளிதினில்எய்துவன் உன்னுடைய
கார்கொண்டவண்ணை * இராமாநுசா! இதுகண்டுகொள்ளே. 33

கண்டுகொண்டேன் எம்இராமாநுசன் தன்னை * காண்டலுமே [நோய்
தொண்டுகொண்டேன் அவன்தொண்டர்பொற்றாளில்*என்தொல்லெவன்
விண்டுகொண்டேன் அவன் சீர்வெள்ளவாரியைவாய்மடுத்த இன்று
உண்டுகொண்டேன் * இன்னம்உற்றனஒதில்உவப்பில்லையே. 34

ஒதியவேதத்தின் உட்பொருளாய் * அதனுச்சிமிக்க
சோதியைநாதனை அறியாது உழல்கின்றதொண்டர் *
பேதமைதீர்த்தஇராமாநுசனைத் தொழும்பெரியார்
பாதமல்லால்என்தன் ஆருயிர்க்கு * யாகொன்றும்பற்றில்லையே. 35

பற்றா மனிசரைப்பற்றி * அப்பற்றுவிடாகவரே
உற்றாரைஉழன்று ஒடினையென்னினி * ஒள்ளியநூல்
கற்றார்பரவும்இராமாநுசனைக் கருதும்உள்ளம்
பெற்றார்பவர * அவர்எம்மைநின்றருளும்பெரியவரே. 36

பெரியவர்பேசிலும் பேதையர்பேசிலும் * தன்னுணங்கட்கு
உரியசொல்லென்று ி முடையவனென்றென்று * உணர்வின்மிக்கோர்
தெரியும்வண்கீர்த்தி இராமாநுசன் மறைதோர்துஉலகில்
புரியுநன்னானம் * பொருந்தாதவரைப் பொரும்கவியே. 37

கலிமிக்கசெந்நெல் கழனிக்குறையல் * கலைப்பெருமான்
ஒலிமிக்கபாடலையுண்டு தன்னுள்ளம் தடித்து * அதனால்
வலிமிக்கசீயம்இராமாநுசன் மறைவாதிசராம்
புலிமிக்கதென்று * இப்புவனத்தில்வந்தமை போற்றுவனே. 38

போற்றறும்சீலத்துஇராமாநுசா! * நின்புகழ்நகரிந்து
சாற்றுவனெல் அதுகாழ்வுஅதுதீரில் * உன்சீர்கனக்குளர்
ஏற்றமென்றேகொண்டிருக்கிலும் எனமனமேத்தியன்றி
ஆற்றகில்லாது * இதற்குஎன்னினைவாயென்றிட்டஞ்சுவனே. 39

‡ நினைவார்பிறவியை நீக்கும்பிரானே * இந்நீணிலத்தே
எனையாளவந்த இராமாநுசனை * இருங்கவிகள்
புனையார் புனையும்பெரியவர்தாள்களில் பூந்தொடையல்
வனையார் * பிறப்பில்வருந்துவர் மாந்தர்மருள்சுரந்தே. 90

மருள்சுரந்து ஆகமவாதியர்கூறும் * அவப்பொருளாம்
இருள்சுரந்தெய்த்த உலகிருள்நீங்க * தன்நண்டியசீர்
அருள்சுரந்துஎல்லாவுயிர்கட்கும்நாதன் ஆங்கனென்னும்
பொருள்சுரந்தான் * எம்இராமாநுசன் மிக்கபுண்ணியனே. 91

§ 'உடையவரென்று' என்றும் பாடம்.

‡ 'நினைவார்பிறவியை' என்று பாடாந்தரம்.

நித்யா துஸந்தா நம்

பனோன்பு புரிந்துமிலேன் * அடிபோற்றிசெய்யும்
நுந்நேள்வி துவன்றுமிலேன் * செம்மைநூற்புலவர்க்கு
நங்கீர்த்தி இராமாநுச! இன்றுநீபுகுந்துஎன்
ரனும் நெஞ்சுள்ளும் * நின்றஇச்சாரணம் கட்டுரையே. 92

பொருளைமறைப்பொருளென்று * கயவர்கொல்லும்
டக்கெடுக்கும் பிரானல்லனே? * என்பெருவினையைக்
ழங்கொடு தன்னருளென் னும்ஒள்வாளுநுவி
களைந்த * இராமாநுசனென்னும் மெய்ததவனே. 93

நம்செல்வம் தகவும்கரும் * ஃ சலியாப்பிறைப்
நம் தீவினைபாற்றிச்சுரும் * பரந்தாமமென் னும்
நம் தீதிராமாநுசன் தன்னைச்சார்ந்தவர்கட்கு
நந்தேன் * அவன்சீரன்றி யானென்றுமஉள்மகிழ்ந்தே. 94

ன்றுஉயிர்சொகு உற்றனவேசெய்து * அவர்க்குஉயவே
ம்பரனும் பரிவிலனும்படி * பல்லுயிர்க்கும்
ன்னைகொன்று வீடளிப்பான் எம்இராமாநுசன்
ன்தலத்துஉதித்து * மறைநாலும் வளர்த்தனனே. 95

பிணிகொண்ட வல்வினையால் * மிக்கநல்வினையில்
துணிவு கிடைத்தறியாது * முடைத்தலையுன்
ளவும் தரித்தும்விழுந்தும் தனிதிரிவேற்கு
஁இறைவர் * இராமாநுசன் தன்னை உற்றவரே. 96

புற்றாட்செய்யும் தன்மையிலோர் * மன்னுதாமரைத்தாள்
புற்றாட்செய்ய என்னையுற்றான்இன்று * தனதகவால்
புற்றான் றித்தன் மையுற்றாரில்லைவன்றறிந்து
புற்றாரை * இராமாநுசன் குணம்சாற்றிடுமே. 97

மே இனியசுவர்க்கத்தில் * இன்னும்நாகிலிட்டுச்
அவற்றைத்தொடர்கருதொல்லை * சுழல்பிறப்பில்
இனிநம்இராமாநுசன் நம்மைநம்வசத்தே
சாணமென்றால் * மனமே! நையல் மேவுதற்கே. 98

மனனும் சாக்கியப்பேய்களும் * தாழ்சடையோன்
ற்றமேசொம்பரும் சூனியவாதரும் * நான்மறையும்
துழம்புசெய் நீசரும்மாண்டனர் நீணிலத்தே
ற்பகம் * எம்இராமாநுசமுனி போந்தபின்னே. 99

துஎன்னெஞ்சென் னும் பொன்வண்டு * உனதடிப்போதில்ல
ளிதேனுண்டு அமர்ந்திடவேண்டி * நிற்பாலதுவே [ண்சி
வேண்டும்இராமாநுசா! இதுவன்றிஒன்றும்
ல்லாது * இனிமற்றெருநுகாட்டி மயக்கிடலே. 100

மயக்கும்இருவினை ஓ வல்லியில்பூண்டு * மதிமயங்கித்
துயக்கும்பிறவியில் தோன்றியஎன்னை * துயரகற்றி
உயக்கொண்டநல்கும்இராமாநுச ! என்மதுஉண்ணையுன்னி
நயக்குமவர்க்கு இதழுக்கென்பர் * நல்லவரென்றும்நைந்தே. 101

நையும்மனம் உன்குணங்களைஉன்னி * என்னாஇருந்துளம்
ஐயன்இராமாநுசனென்றழைக்கும் * அருவினையேன்
கையும்தொழும் கண்கருதிடும் காணக்கடல்புடைசூழ்
வையமிதனில் * உன்வண்மை என்பால்என்வளர்ந்ததுவே? 102

வளர்ந்தவெங்கோப மடங்கலொன்றாய் * அன்றுவளவுண்ண
கிளர்ந்த பொன்னாகம் கிழித்தவன் * கீர்த்திப் பவிரெழுந்து
வினாந்திடும்சிந்தைஇராமாநுசன் எந்தன்மெய்வினைநோய்
களைந்து நன்னூனம்அளித்தனன் * கைபில்நனிபென்னவே. 103

கையில்கனியென்னக் கண்ணனைக்காட்டித்தரினும் * உந்தன்
மெய்யில்பிறங்கியசீரன்றி வேண்டிலன்யான் * நியயத்
|| தொய்யில்கிடக்கிலும் சோதிவிண்ணேரிலும் இவ்வருள் நீ
செய்யில்தரிப்பன் * இராமாநுசா ! என்செழுங்கொண்டலே ! 104

ஓ செழுந்திரைப்பாற்கடல் கண்ணுயில்மாயன் * திருவடிக்கீழ்
விழுந்திருப்பார்நெஞ்சில் மேவுநன்னூனி * நல்வேதியர்கள்
தொழும்திருப்பாதன்இராமாநுசனைத் தொழும்பெரியோர்
எழுந்திரைத்தாடும்இடம் * அடியெனுக்கு இருப்பிடமே. 105

ஓ இருப்பிடம் வைகுந்தம்வேங்கடம் * மாலிருஞ்சோலையென்னும்
பொருப்பிடம் மாயனுக்குஎன்பார்நல்லோர் * அவைதன்னெடுமவந்
திருப்பிடம்மாயன்இராமாநுசன்மனத்துஇன்று அவன்வந்
திருப்பிடம் * எந்தனிதயத்துள்ளே நனக்குஇன்புமவே. 106

ஓ இன்புற்றசிலத்து இராமாநுசா ! * என்றும்எவ்விடத்தும்
என்புற்றநோயுடல்தோறும் பிறந்திறந்து * எண்ணரிய
துன்புற்றுவிடும்சொல்லுவது ஒன்றுஉண்டுஉன்தொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும்படி * என்னையாக்கி அங்காட்படுத்தே. 108

ஓ அங்கயல்பாய்வயல் தென்னாங்கன் * அணியாகமன்னும்
பங்கயமாமலர்ப்பாவையைப் போற்றுதும் * பத்தியெல்லாம்
தங்கியதென்னத்தழைத்துநெஞ்சே ! நம்கலைமிகையே
பொங்கியகீர்த்தி *இராமாநுச னடிப்பூமன்னவே. 107

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்.

இராமாநுசநூற்றந்தாதி ஸம்பூர்ணம்.

§ 'வல்லியைப்பூண்டும்' என்றும் பாடம்.

|| 'தொய்யில்கிடக்கிலென் சோதிவிண்ணேரிலென்' என்றும் பாடம்.

நாலாயிரத் தனியன்கள்

ஸ்ரீஸைலேசுதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிசுணர்ணவம்-
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்பாஜாமாதரம்முரிம்.
லக்ஷ்மீநாதஸுமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்-
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தேகுருபரம்பராம்.

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜக்ம்ருத்ம்
வ்வாமோஹஸ்ததிதராணி த்ருணய மேநே-
அஸ்மத்குரோர்பகவதேகாஸ்ய தயைகஸிந்தேதாஃ
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே.

மாதா பிதா புவதயஸ் தநயா விபூதிஸ்
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதர்வயாநாம்
ஆத்யஸ்ய நஃ குலபதேர் வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரீபுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா.

பூதம்ஸரஸ்யமஹதாஹ்வயபட்டநாத
ஸ்ரீபக்திஸாரகுலஸேகரயோகிவாஹர்-
பக்தாக்ரீரேணுபரகாலயதீர்மயிஸ்ராத்
ஸ்ரீமத்பராங்குஸமுரிம் ப்ரணதோஉஸ்மி நித்யம்.

குருமுகநதீத்ய ப்ராஹுவேதாநஸேஷாந்
நரபதிபரிக்லுப்தம் ஸுல்கமாதாதுகாமஃ-
ஸ்வஸுரமமாவந்த்யம்ரங்கநாதஸ்யஸாக்ஷாத்
த்விஜகுலதிலகம்தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி.
மின்னர்தடமதிள்குழ்விஸ்ஸிபுத்தாரென்று, ஒருகால் *
சொன்னார்கழற்கமலஞ்சூழினும் *—முன்னாள்
கிழியறுத்தாரென்றுரைத்தோம் * கீழ்மையினிற்சேரும்
வழியறுத்தோம் நெஞ்சமே! வந்து.
பாண்டியன்கொண்டாடப் பட்டர்பிரான்வந்தாரென்று *
ஈண்டியசங்கம்எடுத்தாத *—வேண்டிய
வேதங்களோதிவிரைந்துகிழியறுத்தான் *
பாதங்கள் யாமுடையபற்று.

நீளாதுங்கஸ்தநகிரிதடஸுப்தமுத்போத்ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம் ஸ்வம் ஸ்ருதிஸதஸிரஸ்ஸித்தமத்யாபயந்தி-
ஸ்வேசாச்சிஷ்டாயாம் ஸ்ரஜிநிகளிகம் யாபலாத்க்ருத்யபுங்க்தே
கோதா தஸ்யை நமஇதமிதம் பூயஏவாஸ்து பூயஃ
அன்னவயல்புதுவையாண்டாள் * அரங்கற்குப்
பன்னுதிருப்பாவைப்பல்திகம் *—இன்னிசையால்
பாடிக்கொடுத்தாள் நற்பாமாலை, பூமாலை *
சூடிக்கொடுத்தானைச்சொல்லு.
சூடிக்கொடுத்தசுடர்க்கொடியே! * தொல்பாவை
பாடியருளவல்லவளையாய்! *—நாடீ

வேங்கடவற்கென்னைவிதியென்றவிம்மாற்றம் *
நாம்கடவாவண் ணமேநல்கு.

அல்லினாள் தாமரைமேலாணங்கினின் துணைவி *
மல்லிநாடாண்டமடமயில் *—மெல்லியலாள்
ஆயர்குலவேந்தனுக்கத்தாள் * தென்புதுவை
வேயர்பயந்தனளக்கு.

இன்னமுதமுட்டுகே நிற்கேவா பைங்கினியே! *
தென்னரங்கம்பாட வல்லசீர்ப்பெருமாள் *—பொன்னஞ்
சிலைசேர் துதலியர்வேள் சேரலர்கோன் * எங்கள்
குலசேகரனென்றேகூறு.

ஆரம்கெடப்பரனன்பர்கொள்ளாரென்று, ஆவர்களுக்கே
வாரங்கொடுகுடப்பாம்பில் கையிட்டவன் * மாற்றலரை
வீரங்கெடுத்தசெங்கோல்கொல்லிக் கவலன்வில்லவர்கோன் *
சேரன் குலசேகரன் முடிவேந்தர்சிகாமணியே.

தருச்சந்தப்பொழிந்தமுவுதாரணியில்துயர்தீர *
திருச்சந்தவிருத்தம்செய்திருமழிசைப்பான்வருமூர் *
கருச்சந்தம் தாரகிலும் கமழ்க்கொங்குமணநாறும் *
திருச்சந்தத்துடன் மருவுதிருமழிசைவளம்பதியே,
உலகுமழிசையுமுள்ளுணர்ந்து, கம்மில்
புலவர் புகழ்க்கோலால் தூக்க *—உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்தபக்கத்தும், மாநீர்மழிவசைய
வைத்தெடுத்தபக்கம்வலிது.

மற்றொன்றும்வேண்டாமனமே! மஹாரங்கர் *
கற்றினம்மேய்த்தகழலிணைக்கிழ் *—உற்ற
திருமாலையாடுமசீர்த்தொண்டாடிப்பொடியெய்
பெருமானை * எப்பொழுதும்பேசு.

ஈ தமேவ மத்வா பரவாஸுதேவம்
ரங்கேஸயம் ராஜவதர்ஹணியம்-
ப்ராபோதகிம் யோக்ருத ஸூக்திமாலாம்
பக்தாங்க்ரிரோஹும் பகவந்தமீடே.

மண்டங்குடியென்பர்மாமறையோர்மன்னியசீர் *
தொண்டாடிப்பொடிதொன்னகரம் *—வண்டு
திணர்த்தவயல்தென்னரங்கத்தம்மானை * பள்ளி
யுணர்த்தும்பிராணுதித்தவூர்.

ஈ 'த்வாமேவமத்வா' என்ற பாடம் இவ்விருத்தத்துக்குச் சேருமென்பர்.

ஆபாதகுடாதுபூய ஹும் ஸயநம்
மத்யேகலேரதுஹி தூர்முசேகர்தாபா-
அத்ருஷ்டதாம் நயநயோர் விஷயாததாணம்
யோநிஸ்சிகாய மநவை முநிவாஹநம்,தம்.
காட்டவேகண்டபாதகமலம்நல்லாடையுந்தி *
தேட்டருமுதரபந்தம் திருமார்புகண்டம்செவ்வாய்
வாட்டமில்லகண்கள்மேணி முனியேறித்தனியுருந்து
பாட்டினுல்கண்டுவாமும் பாணர்தாளபரணி னோமே.

கலயாமி கவிந்லம்ஸம் கவிம் லோகதிவாகரம்-
யஸ்ய கோபி ப்ரகாஸாபி ராவித்யம் நிஹந்தமதமே
வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி *
வாழிகுறையலூர்வாழ்வேந்தன் *—வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன் *
தூயோன்சுடர்மானவேல்.
நெஞ்சுக்கருள்கடிதீபம் அடங்காநெடும்பிறவி
நஞ்சுக்குநல்லவமுதம் தமிழ்நன் னூல் னைகன்
அஞ்சுக்கிலக்கியம் ஆரணசாரம் * பாசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி பரகாலன்பனுவல்களே.
எங்கன்கதியே! இராமாதுசமுனியே! *
சங்கைகெடுத்தாண்டதவராசா! —*பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோனீந்த மறையாபிரமணத்தும்
தங்குமனம்மீயெனக்குத்தா.

கைதசேர்பூம்பொழில்குழ்ச்சிநகர்வந்துதித்த
பொய்கைப்பிரான் கவிஞர்போரேறு *—வையத்
தடியவர்கள்வாழுவருந் தீ தமிழ்நூற்றந்தாதி *
படிவிளங்கச்செய்தான்பரிந்து.

என்பிறவிதீரவிதைஞ்சினே னின்னமுதா *
அன்பேதகளியளித்தாணை *—நன்புகழ்சேர்
சீதத்தார்முத்துக்கள்சேரும் * கடல்மல்லைப்
பூதத்தார்பொன்னங்கழல்.

சீராரும்மாடத்திருக்கோவலூரதனுள்
காரார்கருமுகிலைக்காணப்புகு *—ஓராத்
திருக்கண்டேனென்றுரைத்தசீரான்கழலே *
உரைக்கண்டாய் நெஞ்சே! உகந்து.

நாராயணன் டவடத் தான் நான் முகனை * நான் முகனுக்கு
ஏரார்சிவன் பிறந்தான் நான் நும்சொல் *—சீரார்
மொழிசெப்பிவாழலாம் நெஞ்சமே ! * மொய்ப்பூ
மழிசைப்பரனடியேவாழ்த்து.

கருவிருத்தக்குழிநீ த்குபின் காமக்கடுங்குழிவீழ்ந்து *
ஒருவிருத்தம்புக்குமுலுமுவீ ருயிரின்பொருள்கட்கு *
ஒருவிருத்தம்பு குகாமல் குருகையர்கோனுரைத்த *
திருவிருத்தத்தோடிகுற்றிரீர் கிருநாட்டகத்தே.

காசினியோர்தாம்வாழக் கலியுகத்தேவந்துதித்து *
ஆசிரியப்பாவதனாலருமறை நூல்விரித்தானே *
தேசிகனைப் பராங்குசனைத் திகழ்வருளத்தாரானே *
மாசடையாமனத்துவைத்து மறவாமல்வாழ்த்துதுமே.

முந்துற்றநெஞ்சே ! முயற்றிதரித்துரைத்து *
வந்தித்துவாயாவாழ்த்தி *—சந்த
முருகமும்சோலைசூழ்மொய்ப்பூம்பொருநல் *
குருகூரன் மாறன்பேர் கூறு.
வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி *
வாழிகுறையலூர் வாழ்வேந்தன் *—வாழியிரோ
மாயோனைவாள்வலியால் மந்திரகந்தைள் மங்கையர்கோன் *
தூயோன்சுடர்மானவேல்.

முள்ளிச்செழுமலரோதாரான்முனைமதியம் *
கொள்ளிக்கெனுள்ளம் கொடியாமே *—வள்ளல்
திருவாளன் சீர்க்கலியன் கார்க்கலியைவெட்டி *
மருவாளன் தந்தான்மடல்.
பொன்னுலகில்வானவரும் பூமகனும்பொற்றிசெய்யும் *
நன்னுதலீர் ! நம்பிநிறையூர் *—மன்னுலகில்
என்னிலைமைகண்டு மிரங்காரேயாமாகில் *
மன்னுமடலூர்வன்வந்து.
அவிதிதவிஷயாந்தர ஃ ஸடாரே
ருபநிஷதாமுபகாரமாத்ரபோக ஃ
அபிசகுணவஸாத்தேககேஸஷி
மதுரகவிர்ஹ்ருதயே மமாவிரஸ்து
வேறென்றுமநானறியென் வேதம்தமிழ்செய்த *
மாறன் சடகோபன் வண்குருக—ஃரறுஎங்கள்
வாழ்வாடுமன்றேத்தும்மதுரகவியா ரெம்மை
ஆள்வார், அவரே யரண்.

பக்தாம்புதும் சிஞ்ஞஜநாதுமோதநம்
 ஸர்வார்சம்நூர் ஸுட்கோவாக்மயம்
 ஸஹஸ்ரஸு... பாதிஷ்ட... ஸமாநமம்
 நமாம்யஹம் த்... விடவேதஸாகரம்
 திருவழுதிநாடு என்றும் தென்குருகூரென்றும் *
 மருவினியவண் பொருநிலென்றும் *—அருமறைக
 ளந்தாதிசெய்கா னடியிணையே யெப்பொழுதும் *
 சிந்தியாய் நெஞ்சே! தெளிந்து.
 மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணும் *
 இனத்தாரையல்லா திறைஞ்சேன் *—தனத்தாலும்
 ஏதுங்குறைவி லென் * எந்தைசடகோபன்
 பாதங்கள் யாமுடையபற்று.
 ஏயந்தபெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன் *
 வாயந்தமலர்ப்பாடம் வணங்குகின்றேன்—ஆயந்தபெரு
 சீரார்சடகோபன் செங்கமிழ்வேதம், தரிக்கும்
 பேராதவுள்ளம்மேற.
 ஞானதிடமும் சீசாலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல் *
 ஆன்மதமிழ்மறைகளாயிரமும் *—ஈன்ற
 முகத்தாயசடகோபன் மொயம்பால்வளர்த்த *
 இத்தத்தாயிராமாநுசன்.
 மிக்கவிதைநிலையும் மெய்யாமுயிரில்லையும் *
 தக்கெறியும் தடையாகித்—தொக்கியலும் *
 ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதும் குருகையர்கோன் *
 யாழினிசை வேதத்தியல்.
 முன்னேவினையகலமுங்கிற்குடியமுதன்
 பொன்னங்கழற்கமலப்போகிரண்டும் *—என்னுடைய
 சென்னிக்கணியாகச் சேர்த்தினேன், தென்புலத்தார்க்கு *
 என்னுக்கடவுடையேன் யான்.
 நயந்தருப்பிரின்பமெல்லாம் பழுதென்றுநண்ணின்பால் *
 சயந்தருகீர்த்தியிராமாநுசமுனி, தாளிணைமேல் *
 உயர்த்துணைத்துத் திருவாங்குத்தமுதுவக்கும் * அன்பால்
 இயம்பும்கவித்துறையந்தா தியோதவிசைநெஞ்சமே!
 சொல்லின் தொகைகொண்டுனதடிப்போதுக்குத்தொண்டுசெய்யும் *
 நல்லன்பேர்த்துமுன்நாமமெல்லாம் என் தன்னாவினுள்ளே *
 அல்லும்பகலுமமரும்படிநல்கு * அறுசமயம்
 வெல்லும்பரம! இராமாநுச! இதுஎன்னிண்ணப்பமே.
 நாலாயிரத் தனியன்கள் ஸம்பூர்ணம்
 ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
 எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்
 சீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமத் வேங்காதேசிகள் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தத்தில்

அடைக்கலப்பத்து

தனிபன்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கட முடையான் *
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியுள்—ஒரொன்று *
தானே யமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு *
வாறேனப் போமளவும் வாழ்வு.

கவி விருத்தம்

- ஶுபத்திமுதலாமவற்றில் பதியெனக்குக்கடாமல் *
எத்திசையுமுதன் ஶ்ருடி இளைத்துவிழுங்காகம்போல் *
முத்திருநகரோழில் முக்கியமாகச்சிதனில் *
அத்திகிரியருளாளர்க்கு அடைக்கலம்நான்புகுந்தேனை. 1
- சடைமுடியன்சதுஸ்ரீனென்று இயர் முதலாந்தரமெல்லாம் *
அடையவினைப்பயனுசி அழிந்துவிடும்படி கண்டு *
கடிமலராளபிரியாத அகச்சிந்திரத்திகிரி *
இடமுடையஅருளாளர் இணையடி கடைந்தேனை. 2
- தந்திரங்கள்வேறின்றிக் கமதுவழியழியாது *
மந்திரங்க்குமமா லும் மந்துமுன்வருநாயாலும் *
அந்தரங்கண்டடிபணிவா நெல்லார்க்குமருள்புரியும் *
சிந்தரவெற்பிறையவனார் சீலமல்லதறியேனை. 3
- காகமிராக்கதன்மன்னர்காதலி சுத்திரபந்து *
நாகமரனயன்முதலா நாகநகரார்தமக்கும் *
பொகமுயர்விடுபெறப் பொன்னருள்செய்தமைகண்டு *
நாகமலைநாயகனார் நல்லடிப் போதலாந்தேனை. 4
- உகக்குமவையுகந்துவாது அனைத்துமொழிந்து * உறவுகுண
மிகத்துணிவுபெறவுணர்ந்து விபங்காவெனவிரிந்து *
சுகத்திலொருபுகளில்லாத தவமறியேன் * மதிடகச்சி
நகர்கருணைநாதனை நல்லண்டக்கமாயடைந்தேனை. 5
- அளவுடையாரடைந்தார்க்கும் அந்நுரையேகொண்டவர்க்கும் *
வளவுரைதந்தவனருளே மன்னியமாதவத்தோர்க்கும் *
களவொழிவாரொமரென்ன இசைந்தவர்க்குங்காவலராம் *
துளவுமுடியருள்வரதர் துவக்கிலேனைவைத்தேனை. 6
- உமதடிகளடைகின்றேன் என்றொருகாலுரைத்தவரை *
அமையுமினியென்பவர்போல் அஞ்சலெனக்கரம்பவைத்து *
தமதனைத்துமவர்தமக்கு வழங்கியுந்காம்கிணங்கும் *
அமையுடையவருளாளர் அடியிணையையடைந்தேனை. 7

திண்மைகுறையாமக்கும் நிறைகைக்குந்தீர்நீயினால் *
உண்மைமறவாமெக்கும் உளமதிபிலுக்கக்கைக்கும் *
தண்மைகுறையாமக்கும் நிறைகைக்குந்தணிகைக்கும் *
வண்மையுடையருளாளர் வச்சங்கள்மறவேனே. 8

சுருதிநினைவிமையறியுந் துணியுடையார் தூய்மொழிகள் *
பரிதிமதியாசிரியர்பாகரஞ் சேர்த்தருக்கணங்கள் *
சுருதியொருநிலையாளர் கலக்கமறுத்ததிதிரி *
பரிதிமதியனமுடைப்பரமனடிபணிந்தேனே. 9

ஓ திருமகனார் திருவடிவுந்திருவருந் தள்ளறிவும் *
அருமையிலாமையுமுறவுமளப்பரியவடியரசும் *
கருமமழிப்பளிப்பும்புங்கலக்கமிலா வாகைநின்ற *
அருள்வரதாரிலைபிலக்கிலம்பெனநானமிழ்தீரேனே. 10

ஓ ஆறுபயன்விறில்லா வாய்வர்கள்னைவர்க்கும் *
ஆறுமதன்பயனுமிவை வொருநகாலுமபலகாலும் *
ஆறுபயனைவர்க்கண்டருளாளரடியினைமேல் *
கூறியநற்குணவுபரக விலைபத்துங்கோதிலவே. 11

அடிவரவு:—பத்தி சடை தந்திரம் காகம் உகக்கும் அளவுடை
யார் உமகடிகள் திண்மை சுருதி திருமகள் ஆறு அமலன்.

தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

மு ம் ம ணி க் கே கா வை

நிலமண்டில வாசிரியப்பா

ஓ அருள் தருமடியவர்பான்மெய்யைவைத்து *
தெருள் தரின்மதெய்வநாயக! * நின்
அருளே னுஞ்சீரோரரிவையானதென *
இருள் செகவெமக்கோரின்தொளிவிளக்காய் *
மணிவரையன்ன நின் திருவுருவில் *
அணியமராகவலங்கலாயிலங்கி *
நின்படிக்கெல்லாந்தன்படியேற்க *
அன்புடனுன்னோடவதரித்தருளி *
வெண்டுரைகேட்டுமீண்டவைகேட்பித்து *
ஈண்டியவினைகள்மாண்டிடமுயன்று *
தன்னடிசேர்த்ததருணையனுக *
நின் னுடன்சேர்த்துநிற்கும்நின் திருவே.

நேரிசை வெண்பா
திருமாலடியவர்க்குமெய்யனார் * செய்ய
திருமாமகனென்றுஞ்சேரும் *—திருமார்பில்
இம்மணிக்கோவையுடனேற்கின்றார் * என் தன்னும்
மும்மணிக்கோவைமொழி.

2

சுட்டளைக் கலித்துறை
மொழிவார்மொழிவன் † மும்மறையா துமபிந்தையில்வந்து *
இழிவாரிழிகடுவன்றின்னமுடிக்கடலாகிவன்ற *
விழிவாரருண்மெய்யர்மெல்லடிவேண்டியமெல்லியர்மெல் *
பொருவாரனங்கர்தம்பூங்கருப்புந்தியபூமழையே.

3

நிலமண்டி லவாசிரியப்பா
மழையி லெழுந்தமொக்குள்பொல்வையம் *
§ அழியவன் மழியாவடியவர்க்கெய்ய; *
அருமறையின் பொருளாய்நெடுநதிக்குங்கால் *
திருவுடனமர்ந்ததெய்வநாயகி *
நின்றிருதனக்குநீ திருவாகி *
இந்துதன்னிலவுடனிலங்குதன்மையினை *
நந்துதலில்லாநல்லினக்காகி *
அந்தமில்முகவாழியாய்நின்றி *
பாற்றடல்நன்னிற்பன்மணியன்ன *
சேர்க்கணஞ்சேர்ந்தசீலமெல்லையிலை *
அடியவர்பிழைகள்நின்கருததடையாது *
அடையலாண்டருளுமாசனூரீயே *
உயர்ந்தநீயுண்ணெயம்முடன் கலந்தனை *
அயிர்த்தைமாநகரிலமர்ந்தனெயமக்காய் *
சித்திரமணியெனத்திகழுமன் னுருவில் *
அத்திரமணியெனவனை தனூரீயனுதி *
விண்ணினுளமர்ந்தவிய னுருவநனூல் *
எண்ணியவிரண்டுருக்கருமடைதி *
பன்னிருநாமம்பலபலவுருவாய் *
என்னுருவெங்குமெய்திரீநிற்றி
மீனோடாமைக்கடல்கோளரியாய் *
வானார்குறளாய்மழுப்படைமுனியாய் *
பின் னுமிராமரிருவராய்ப்பாரில் *
துன்னியபரந்தீர் துவரைமன்ன னுமாய் *
கலிதவித்தளக்குங்கற்கியாய்மற்றும *
மதிவதற்கென்றுமவல்லினைமற்ற *
நானுவுருவங்கொண்டுகல்லடியோர் *
வானுநின்பமிக்குறவருதி *

† 'மும்முறையாக' என்றும் பாடம்.

§ 'அழியாவொன்று' என்றும் பாடாந்தரம்.

ஒருயிருலகுக்கென் னுநீ திருவோடு *
 ஒருயிரெல்லாமேந்தியின்புறுதி *
 யாவருமறியாடு, அங்குநீகாந்து *
 மேவுருச்சூழ்ந்துவியப்பினன் மிகுதி *
 கொண்டிடவெம்மையடைக்கலமுலகில் *
 கண்டி லங்கதியுணையன் நிமற்றென்றும் *
 பல்வகைநின் றநின்படி § யனைத்தும் *
 தொல்வகை || காட்டத்துணிந்தது உமறையே.

4

நேரிசை வெண்பா

துமறையி னுள்ளந் துளங்காத் துணிவுதரும் *
 ஆமறிவா லார்த்தடிமை யாகின்றோம் *—பூமறையேன்
 பாராயணத்திற் பணிபு மயிந்தைநகர் *
 நாராயணனார்க்கே நாம்.

5

கட்டளைக் கலித்துறை

ஆர்க்குங் கருணை பொழிவா நையிந்நகரில் வந்தமர்ந்த
 கார்க்கொண்டலைக் கண்ட காத்த புனமயில கண்பனியா *
 வேர்க்கும் முகிழ்க்கும் விடாவிதிர்க்கும் வெள்கி வெவ்வுயிர்க்கும் *
 பார்க்கின்றவார்க் கிது நாடுமென்றோ லென்று பயிலுவமே.

6

நிலமண்டில வாசிரியப்பா

பயின்மதி நீயே பயின்மதி தருதலின் *
 வெளியும் நீயே வெளியுற நிறறலின் *
 தாயும் நீயே சாயைதந் துகத்தலின் *
 தந்தையும் நீயே முந்தினின் றளித்தலின் *
 உறவும் நீயே துறவா தொழிதலின் *
 உற்றதும் நீயே சிற்றின்ப மின்மையின் *
 ஆறும் நீயே யாற்றுக் கருடலின் *
 அறமும் நீயே மறநிலை மாயுத்தலின் *
 துணைவனும் நீயே பணையிலை யாத்தலின் *
 துய்யனும் நீயே செய்யா ஞ்நுதலின் *
 காரணம் நீயே நாரண னுதலின் *
 கற்பகம் நீயே நற்பதந் தருதலின் *
 இறைவனும் நீயே குறையென் றிலாமையின் *
 இன்பமும் நீயே துன்பந் துடைத்தலின் *
 யானும் நீயே யென்னு ஞ்நுதலின் *
 எனதும் நீயே யுனதன்றி யின்மையின் *
 நல்லாய் நீயே பொல்லாக் கிலாமையின் *
 வல்லாய் நீயே வையமுண் டுமிழ்தலின் *
 எங்கணு மாகு மெய்ய! நின் வியப்பே *
 அங்குனெ டொக்க வறிவ தாரணமே.

7

§ 'அனைததில்' என்றும் பாடம்.

|| 'காட்டுந்துணிந்து துமறையே' என்றும் பாடம்.

நேரிசை வெண்பா

ஆரணங்கள் தேட வந்தநகரர் வந்துதித்த *
காரணராய் சிற்ற கடல்வண்ணர்—காரணார் *
இப்படிக்கு மிக்கன் நெடுத்த பாதங்கழுவ *
மெய்ப்படிக்க மானதுபொன் வெற்பு.

8

கட்டளைக் கவித்துறை

வெற்புடனென்றி யயிந்தையில் வெவ்வினைதீர் மருந்தொன்று *
அற்புதமாக வமர்ந்தமை கேட்டருள் வேண்டுகிற *
பற்பின்மறந்த செய்யாள்படி காட்டிய பண்புடையெம் *
விற்புருவக் கொடிக்கோர் விலங்காமயல் பெற்றனமே.

9

சிலமண்டில வாசிரியப்பா

ஶீ பெற்றனை நீயே மற்றுள தெல்லாம் *
பெறுவது நினை யுறுவது கொள்வார் *
நின்ன லன்றி மன்னு ரின்பம் *
நின்பொருட்டு நீ யென்பொருட் டில்லை
நின்னுரு நின்று மின்னுருத் தோன்றும் *
நிந்தனக்கு நிகர் நின்னடி யடைவார் *
நின்பா லன்றி யன்பா லுய்யார் *
வாரண மழைக்க வந்த காரணமே.

10

தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

நவரத்தினமாலே

பதினாறுசீர் ஆசிரியச் சந்தவிருத்தம்

ஶீ ஒருமதி யன்ப ருளங் கவர்த்தன
வுலக மடங்க வளர்ந் தளர்த்தன
ஒருசடை யொன்றிய கங்கை தந்தன
உரக படங்க ளரங்கு கொண்டன *
தரும முயர்ந்த திதென்ன நின்றன
தரும னிரந்த திசைந்து சென்றன
சகட முடைந்து கலங்க லென்றன
தமர்க ளாருந்து மருந்தி தென்பன *
திருமகள் செய்ய கரங்க ளொன்றின
திசுத்துள வுந்து மணங் கமழ்த்தன
செழுமணி கொண்ட சிலம்பி லங்கின
சிலைதனி லன்றோ ரணங் குமிழ்த்தன *
அருமறை யந்த மமர்ந்த பண்பின
அயன்முடி தன்னி லமர்ந் துயர்ந்தன
அருள்தர வெண்ணி யயிந்தை வந்தன
அடியவர் மெய்யர் மலர்ப்ப தங்களே.

1

ஶீ 'பற்பிலமர்ந்த' என்றும் பாடம்.

இருபத்துநான்குசீர் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்
 மகரம்வளரு மளவில்பெளவ மடையவுற் றலைத்தனை
 வடிவுகமட மெனவமர்ந்து கிரித்தனைத் தரித்தனை
 மலியுசுர னுரமிடந்து வசுதைபேர்த் தெடுத்தனை
 வலிகொளவுண் னுடல்பிளந்து மதலைமெய்க் குதித்தனை *
 பகருமுலக மடியளந் தமரர்கட் களித்தனை
 பரசமுனிவன் வடிவுகொண்டு பலவரைத் துணித்தனை
 பணியவிசைவில் தசமுகன்தன் முடிகள்பத் தறுத்தனை
 படியுமுருவில் வருபிலம்ப வசுரனைத் தகர்த்தனை *
 நகரத்துவரையென வுகந்து வரைகரத் தெடுத்தனை
 நடமொடியலும் பரியில்வந்து நலிவறுக்க வுற்றனை
 நலியும்வினைகள் செகுமருந்தி னலமுறைந்த வெற்பினை
 நணுகுகருடநதி கிளர்ந்த புனலுகப்பு வைத்தனை *
 அகரமுதல வுரைகொண்மங்கை கணவனுக் களித்தனை
 அடையும்வினைதை சிறுவனுய் வருள்கொடுத் துயர்த்தனை
 அடியுமனையு மெனுமனந்த னடிதொழக் களித்தனை
 அவனிமருவு திருவயிற்றை யடியவர்க்கு மெய்யனே! 2
 கலிச்சந்தவிருத்தம்

புரமுயர்த்த வசுரர்சட்டொர் புறமுரைத்த பொய்யினுன் *
 வரையெடுத்து மழைதடுத்த மழையொடொத்த மெய்யினுன் *
 திரைநிரைத்த கடலெரித்த சிலைவளைத்த கையினுன் *
 அருள்கொடுத்து வினைதவிர்க்கு மடியவர்க்கு மெய்யனே. 3
 கலி விருத்தம்

ஐ தேசத்தா ரில்லையெனுந் தெய்வ நாயகர் *
 வாசக் குழல் மாமலரான் மணவாளனார் *
 வாசித்தொழு மன்மதனார் மணற் றோப்பில்
 மாசிக் கடலாடி மகிழ்ந்து வருவரே. 4

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்
 உருளுஞ் சகடமொன் றுதைத்தா யுலகேழுமுண் டிமிழ்ந்தளந்தாய் *
 பொருளு மழனு மிறையாகப் பூண்டே னடிமையினி மீண்டேன் *
 இருளு மருளுந் தருமநா டெழிலா ராழி சங்கேந்தி *
 அருளுந் தெருளுந்தர வென்பா லடியோர் மெய்யா! வந்தருளே. 5
 எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வஞ்சனைசெய் பூதனையை மலியுஞ் சாட்டை
 மல்லரையோர் மதகளிற்றை வானோ ரஞ்சம் *
 கஞ்சனைமுன் கடிந்தவனி பாரந் தீர்த்த
 காவலனே! கோவலனுய் நின்ற கோவே! *
 அஞ்சனமும் காயாவு மனைய மேனி
 அடியவர்க்கு மெய்யனே! அயிற்றை வாழும் *
 அஞ்சலென வருள்பொழியும் வள்ளலே! நின்
 வடிவமுகு மறவாதார் பிறவாதாரே.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
மையுமாகடலுமயிலுமாமழையுமணிகளுந்ருவனையுங்கொண்ட *
மெய்யனே! அடியார்மெய்யனே! விண்ணோசனே! நீசனெனடைந்தேன் *
கையுமாழியுமாய்க்களிறுகாத்தவனே! காலனாந்தமரணைக்கவராது *
ஐயனே! வந்தன் மஞ்சலென் மருளென்னையிந்தைமாதகரமார்தானே. 7

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
மஞ்சலாவசோலைமுழியிந்தைமன்னுமன்னுசீர்
வரையெடுத்துநிரையளித்தமாயில்வாசுதேவனே! *
செஞ்சொலன்பர்சிந்தைகொண்டுதினத்தினுய்து
தேருமூர்த்துதெசுயர்த்தசெல்வதெய்வநாயகா! *
வெஞ்சொலாள்காலதூதர்வீசுபாசம்வந்தென்மேல்
விழுந்தழந்தியானயர்த்துவிழ்வதற்குமுன்னம் நீ *
அஞ்சலஞ்சலஞ்சலென் மளிக்கவேண்டுமச்சுகதா!

அடியவர்க்குமருளியக்குமடியவர்க்குமெய்யனே! 8
கட்டளைக் கவித்துறை
பொருத்தம்பொருந்தலும் போகின் மவற்றுடன் பொய்ம்மதிமேல் *
விருத்தங்கவித்துறைமேவு மழன்மதம்பேறினியென் *
திருத்தமனத்தினிற்சேரா வெமைத்தெய்வநாயக! நின் *
வருத்தம்பொறுவருளான் மன்னடைக்கலங்கொண்டருளே. 9

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்
ஐ அந்தமில்சீரயிந்தைநகரமார்த்தநாத
னடியினைமேலடியுரையாலைப்பதேத்தி *
சிந்தைகவர்பிராகிருதநூறுகூறிச்
செந்தமிழ்மும்மணிக்கோவைசெறியச்சீர்த்து *
பந்துகழலம்மானையுசலேசல்
பரவுநவமணிமாலையிவையுஞ்சொன்னென் *
முந்தைமறைமொய்யவழிமொழிநீயென்று
முருந்தனருள் கந்தபயன்பெற்றேன்நானே. 10
அடிவரவு:—ஒருமதி மகரம் புரமுயர்த்த தேச உருளும் வஞ்
சனை மையும் மஞ்சலாவு பொருத்தம் அந்தமில்சீர் பொய்கை.
தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ப்ரபந்தஸாரம்

தனியன்

ஆசிரிய விருத்தம்

ஆரணநான்கின்பொருளை யாழ்வார்களாய்ந்தடைவே
யன்புடனெயம்புனியோ ரனைவருமீடெறவென்று
நாரணனார்களிலே நாலாயிரந்தமிழால்
நண்ணியுரைசெய்தவற்றை நாடிவகைதொகைசெய்தாய் *

பூரணமாஞானியர்சேர் பொங்குபுகழ்த்தாப்புல்வரும்
 புனிதனென்றும்பிள்ளையென்றும்புனியோர் புகழ்வேங்கடவா! *
 தாரணியோரிங்குக்கச் சாற்றியநற்ப்பரந்தசாரர்
 தனையுரைத்துவாழ்மனந் தந்தருளாயென்தனக்கே. 1

ஆதிமறையோதிமகி முயக்கிரீவர்தம்மருளால்
 அன்புடனே தூப்புலநக ரவதரித்திங்குவந்து *
 வாகியரைவென்றுவந்து வண்புவிமேலெதிராசர்
 வாழ்வுறுநற்றரிசனத்தை வண்மைபுடனேவளர்த்து *
 நீதிநெறிதவறாமல் நிறுத்தியிடும்வேங்கடவா!
 நேசமுடனாழ்வார்கள் நிலைகளெல்லாமுணர்ந்து *
 சாதுசனம்வாழ்வென்று சாற்றியநற்ப்பரந்தசாரர்
 தனையுரைத்துவாழ் மனந்ந்தந்தருளாயென்தனக்கே. 2

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

ஶ ஆழ்வார்களவதரித்த நானூர்திங்க *
 ளடைவுதிருநாமங்க ளவர்தாஞ்செய்த *
 வாழ்வானதிருமொழிக ளவற்றுட்பாட்டின் *
 வகையானதொகையிலக்க மற்றுமெல்லாம் *
 விழ்வாகமேதினிமேல் விளங்காராளும் *
 விரித்துரைக்கும்பருத்துடனே மிக்கோர்தங்கள்
 நன்பாதிரந்தரமுந் தொழுதுவாழ்த்தும்
 நேசமுடனடியேன்தன் நெஞ்சுதானே. 1

அருள்மிகுத்தொருவடி வாயச் சுச்சிதன்னில்
 ஐப்பசிமாதத் திருவேணத்துநாளில் *
 பொருண்மிகுத்தமறைவிளங்கப் புனியோருய்யப்
 பொய்கைதனில்வந்துதித்த புனிநா! முன்னாள் *
 இருளதனில்தண்கோவ விடைகழிச்சென்று
 இருவருடன்றிற்கவும் மாலிடைநெருக்க *
 திருவிளக்காமென வையந்தகளினூறஞ்
 செழும்பொருளை யெனக்கருள்செய்திருந்தநீயே. 2

கடன்மல்லைக்காவலனே! பூதவேந்தே!
 காசினிமேலைப்பசியி லவிட்டநாள்வந்து *
 இடர்கடியுந்தண்கோவ விடைகழிச்சென்று
 இணையில்லாமுலருமா மிசைந்தேநிற்க *
 நடுவிலுமிலொருவரு மன்றியாவண்ணம்
 நள்ளிருளில்மாலநெருக்க * நந்தாருளானச்
 சுடர்விளக்கேற்றிய அன்பேதகளியான
 கொடைநூறுமெனக்கருள்செய்துலங்கநீயே. 3

மாமயிலைப்பதியதனில் துலாமாதத்தில்
 வருஞ்சதயத் தவதரித்துக்கோவலூரில் *
 தூமுனிவரிருவருடன் துலங்கின்று
 துன்னியேபேரிருள் நீங்கச்சோதிதோன்ற *
 சேமமுடனெடுமாலைக் காணப்புக்குத்
 திருக்கண்டேனெனவுரைத்த தேவே ! உன்தன் *
 பாமருவுதமிழ்மாலை தூறுபாட்டும்
 பழவடிப்யனுக் கருள்செய்பரம ! நீயே.

4

தைம்மகத்திலவரும் மழிசைப்பரனே ! மற்றைச்
 சமயங்ளபலதெரிந்து * மாயோனல்லால்
 தெய்வம்மற்றில்லையென வுரைத்தவேதச்
 செழும்பொருநான்முகன் தொண்ணூற்றாறுபாட்டும் *
 மெய்ம்மிகுத்த திருச்சந்தவிருத்தப்பாடல்
 விளங்கியதூற்றிருபதுந் தப்பாமல்மெய்யே *
 வையகத்திலமறவாம லுரைத்துவாழும்
 வகையடியேனுக் கருள்செய்மகிழ்ந்துநீயே.

5

ஐ முன்னுரைத்ததிருவிருத்தம் தூறுபாட்டும்
 முறையின்வருமாசிரிய மேழுபாட்டும் *
 மன்னியநற்பொருள் பெரியதிருவந்தாதி
 மறவாதபடி யெண்பத்தேழுபாட்டும் *
 பின்னுரைத்தோர்திருவாய்மொழியெப்போதும்
 பிழையறவாயிரத்தொருநூற்றிரண்டுபாட்டும் *
 இந்நிலத்தில்வைகாசி விசாகங்கண்ணி
 லெழிற்குருகைவரு மாறு ! இங்குநீயே.

6

தேறியஞானமுடன் திருக்கோனூரில்
 சித்திரையிற்சித்திரைநாள் வந்துதோன்றி *
 ஆறியநல்லன்புடனே குருகூர்நம்பிக்கு
 அனவரதம்அந்தரங்கவடிமைசெய்து *
 மாறணையல்லாலென்று மறந்துநீயே
 மற்றறியேனேனு மதுரகவிப்ய ! நீமுன் *
 கூறியகண்ணி நுண்கிறுத்தாம்பதனிற் பாட்டுக்
 குலவுபதினென்று மெனக்குதவுநீயே.
 பொன்புரையும் வேற்குலசைகரனே ! மாசிப்
 புனர்பூசத்தேழில் வஞ்சிக்களத்தில்தோன்றி *
 அன்புடனேநம்பெருமாள் செம்பொற்கோயி
 லனைத்துலகின் பெருவாழ்வுமடியார்தங்கள் *
 இன்பமிகுபெருங்குழுஉங் காணமண்மேல்
 இருளிரியவென்றெடுத்த விசையிற்சொன்ன *
 நன்பொருள்சீர்திருமொழி நூற்றைந்துபாட்டும்
 நன்றாகவெனக்கருள்செய் நல்கிநீயே.

7

8

பேரணிந்த வில்லிபுத்தூரானிதன்னிற்
 பெருஞ்சோதிதனில் தோன்றும் பெருமானே ! முன் *
 சீரணிந்த பாண்டியன் தன்னெஞ்சுதன்னில்
 துயக்கற மால்பரத்துவந்தைத் திரமாச்செப்பி *
 வாரணமேல் மதுரைவலம் வரவே வானில்
 மால்கருடவாகனனாய்த் தோன்ற வாழ்த்தும் *
 ஏரணிபல்லாண்டுமுகம் பாட்டு நானூற்
 நெழுபத்தொன்றிரண்டு மெனக்குதவு நீயே.

9

§ வேயர்புகழ் வில்லிபுத்தூரடிப்பூரம்
 மேன்மேலும் மிகவிளங்க விட்டுசித்தன் *
 தூயதிருமகளாய் வந்தாங்கனாக்குத்
 துழாய்மலை முடிசூடிச் சொடுத்த மாதே ! *
 நேயமுடன் திருப்பாவைபாட் டாறைந்தும்
 நீயுரைத்த கையொருதிங்கட் பாமலை *
 ஆயபுகழ் நூற்றுநாற்பத்து மூன்றும்
 அன்புடனே யடியேனுக் கருள்செய்நீயே.

10

மன்னுமதிள் திருமண்டங்குடிதான் வாழ
 மார்கழிமாதக் கேட்டை நாளில்வந்து *
 துன்னுபுகழ்த் தொண்டாடிப்பொடியே ! நீமுன்
 துழாய்மலைப் பணியடிமை செய்துநாளும் *
 தென்னரங்க மணவாளர்க் கன்பு மிக்குச்
 செப்பிய நற்றிருமலை நாற்பத்தைந்தும் *
 பன்னிய நற்றிருப்பள்ளியெழுசசிப் பத்தும்
 பழவடியேனுக் கருள்செய் பரிந்துநீயே.

11

உலகறிய மலிபுகழ்க் கார்த்திகைமாதத்தில்
 உரோகிணிநா ஞறந்தைவளம் பதியில் தோன்றி *
 தலமளந்த தென்னரங்கர்பா லுலோக
 சாரங்க மாமுனி தோள்கணிலே வந்து *
 பலமறையின் பொருளாற் பாண்பெருமானே ! நீ
 பாதாதி கேசமதாய்ப் பாடித்தந்த *
 சொல்லமலனாகிபிரான் பத்துப்பாட்டுஞ்
 சோராம லெனக்கருள்செய் துலங்கநீயே.

12

§ அறிவுதரும் பெரியதிருமொழி தப்பாமல்
 ஆயிரத்தோ டெண்பத்துநாலு பாட்டும் *
 குறியதொரு தாண்டகம் நாலீந் தாறைந்தும்
 குலாநெடுந்தாண்டக மெழுகுநற்றிருக்கை யொன்றும் *
 சிறியமடபாட்டு முப்பத்தெட்டிரண்டும்
 சீர்பெரிய மடல்தனிற்பாட் டெழுபத்தெட்டும் *
 இறையவனே ! கார்த்திகையிற் கார்த்திகைநா
 ளெழில்குறையல் வருங்கவியா ! இரங்குநீயே.

13

§ தேசமெலா முகந்திடவே பெரும்பூதூரில்
சித்திரையி லாதிசைநான் வந்து தோன்றி *
காசினிமேல் வாதியரை வென் தாங்கர்
கதியாக வாழ்ந்தருளு மெதிராசா! முன் *
பூசாரிகோன் திருவாங்கத் தழுதரு நுன்
பொன்னடிமே லந்தாதி யாகப் பேர்ற்றி
பேசியநற் கவித்துறை நூற்றெட்டுப் பாட்டும்
பிழையறவே பெனக்கருள்செய் பேணி நீயே.

14

எண்ணில்முத லாழ்வார்கள் மூன்று நூறும்
எழின்மழிசைப் பிரானிருநூற் றெருபத் தாறும் *
உண்மைமிகு மாறன்மறை யாயிரத் தோடு
உற்ற விருநூற்றுந்கொண்ணுறு மாறும் *
வண்மையுடை மதுகவி பத்துமொன்றும்
வஞ்சியர்க்கோ னூற்றைந்தும் பட்டநாதன் *
பண்ணிய நானூற்றேழு பத்துமூன்றும்
பார்க்கோதை நூற்றேழுபத்து மூன்றே.

15

§ பத்தரடிப்பொடிபாட கைப்பத்தைத்தும்
பாணர்புகழ் பத்துடனே பாகாலன்சொல் *
அத்தனுயர் வேங்கடமாற் காயிரத்தோ
டானவிருநூற்றேரரைம் பத்துமூன்றும் *
முத்திதரு மெதிராசர் பொன்னடிக்கே
மொழிந்தவமுதார்பாடல் நூறுமெட்டும் *
எத்திசையும் வாழுவைவ பாடிவைத்த
வென்பவை நாலாயிரமு மெங்கள்வாழ்வே.

16

§ வையகமெண் பொய்கை பூதன் டேயாழ்வார்
மழிசையர்கோன் மகிழ்மான் மதுகவி *
பொய்யில்புகழ்க் கோழியர்கோன் விட்டுசித்தன்
பூங்கோதை தொண்டரடிப்பொடி பாணழ்வார் *
ஐயனருட் கலியனெதிராசர் தம்மோடு
ஆறிருவ ரோரோருவரவர்தாஞ்செய்த
துய்யதமி ழிருபத்து நான்கிற்பாட்டின்
தொகை நாலாயிரமு மடியோங்கள் வாழ்வே.

17

§ அந்தமிலா வாரணங்கள் நாலாய்சின்ற
அதன்கருத்தை யாழ்வார்க ளாய்ந்தெடுத்து *
செந்தமிழா லருள்செய்த ிவகை தொகையுஞ்
சிந்தாம லுலகங்கள் வாழ்வென்று *
சந்தமிகு தமிழ்மறையோன் தூப்புல்தோன்றும்
வேதார்த குருமொழிந்த ப்ரபந்தஸாரம் *

சிந்தையினு லனுதினமும் சிந்திப்போர்க்குச்

சேமம்தார் திருமால்தன் கருணையாலே.

18

அடிவரவு:—ஆழ்வார்கள் அருள் கடல் மாமயிலை தை முன்
தேறிய பொன் பேரணி வேயர் மன்னு உலகறிய அறிவுதரும் தேச
மெல்லாம் எண்ணில் பத்தரடிப்பொடி வையகம் அந்தமிலா ஆகாரம்.

தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

நயினராசாரியர் அருளிச்செய்த

பி ள் னை ய ந் தா தி

தனியன்

சேரர் தூப்புற் பிள்ளையந் தாதியென்று செழுந்தமிழால் *
நேராக ஸ்தூதாந்த தேசிகர் தாளிணைக்கீழ் மொழிந்தான் *
ஏரார் மறைப்பொரு ளெல்லா மெடுத்திவ் வுலகுய்யவே *
சோகிய வரதாரிபன் பாதந் துணை நமக்கே.

கட்டளைக் கவித்துறை

1. டி மாமலர் மன்னிய மங்கை மகிழ்ந்துறை மார்பினுன்தாள் *
தூமலர் சூடிய தொல்லருள்மாறன் துணையடிக்கீழ் *
வாழ்வை யுகக்கு மிராமாதுசமுனி வண்மைபோற்றும் *
சீர்மைய னெங்கள் தூப்புற்பிள்ளை பாதமென் சென்னியதே.
 2. சென்னி வணங்கச் சிறுபனி சோரவென் கண்ணிணைகள் *
வெந்நர கங்களுந் ளிய ளிபன்கதி யின்பமேவ *
தன்னு புகழுடைத் தூப்புல் தூரந்தரன் தூமலர்த்தாள் *
மன்னிய நாள்சுந் மாகுங்கொல் மாநிலத்தீர்! நமக்கே.
 3. மாநிலத் தோதியமா மறை மன்னிய நற்கலைகள் *
ஆனவை செய்யு மரும்பொரு ளத்தனையே யருளும் *
தூநெறி காட்டு மிராமாதுசமுனி நேரத்திரஞ்செய் *
ஊனமில் தூப்புலயயன்றோர் புகழன்றி யுய்வில்லையே.
 4. உய்யும் வகையிலலை யுத்தரவேதியுள் வந்துதித்த *
செய்யவள் மேவிய சீருளாளரைச் சிந்தைசெய்யும் *
மெய்யவ னெந்தை மிராமாதுச னருள் மேவிவாமும் *
அய்யனிலக்கு தூப்புற்பிள்ளை யாய்ந்த பொருளன்றியே.
 5. அன்றிவ்வுலகினை யாக்கி யரும்பொருள் ஞாலவிரித்து *
நின்றுதன்னீள்புகழ் வேங்கடமாமலை மேவிப்பின்னும் *
வென்றிப்புகழ்த் திருவேங்கடநாத னெனுங் குருவாய் *
நின்று நிகழ்த்து மண்ணெனின்ற நோய்கள் தவிர்த்தனனே.
- வித்தகன் வேதியன் வேதாந்ததேசிக னெங்கள் தூப்புல் *
மெய்த்தவ னுத்தமன் வெங்கடநாதன் வியன்கலைகள் *

மொய்த்திடு நாவின் முழக்கொடு வாதியர் மூலமற *
கற்றவ னென்று கரத்தேன் கண்டிலே நென்கதெனின * 6

வினைகா னுமகக்கி லேவீரோ ரிடக் தேடவேண்டு நெனை *
சினமேவி முன்போற் சிதைக்கும் வகை யிங்கரி துலாநமர்
எனிலிராமா நுசமுனி யின்னுரை சேர்த்த தூப்புல் *
புனித ரென்புந்தி புழுந்து திகழ்ந்து பொருந்தினரே. 7

பொருந்திப் புவிதனிற் பொய்வாழ்க்கை பூண்சென்ற பூரியர்காள் *
இருந்து நாகி னிடர்கெடு மாற்ற மறிகின்றிலீர் *
பொருந்தும் பொருளொன்று கேளீர் பொங்குமில் விடர்க்கடற்கு *
வருந்தாது தூப்புல் மாபூரு டன்பாதம் வணங்குமினேன். 8

வணக்க மொடுக்கம் வழக்க மொழுக்க மிராக்கஞ் சேரும் *
இணக்க முறக்க மிழுக்கு மழுக்கு மிசுந்துநிற்கும் *
குணக்குல மோங்கு மிராமா நுசன்குணங் கூறுந் தூப்புல் *
அணுக்கனைப் பிள்ளைதனை யாணாக வடைபவர்க்கே. 9

அடைபவர் தினை மாற்றி யருள்தருந் தூப்புலையர்! *
இடர்தரு மிப்பிறவிக்கடல்தன்னி லமர்ந்த வென்னை *
கடையறப்பாசங் கழற்றி நின் தாளினை காணும்வண்ணம் *
உடையவனே! அருளாய் உணர்ந்தார்தங்கள் கற்பகமே! 10

கற்பகமேயென்று காசினியொரைக் கதிக்கமாட்டேன் *
வெற்பிடையெரின்று வெந்தவத்தியிலு மேவமாட்டேன் *
பற்பல் கலைவல்ல பாவலனே! பத்த மரத்துந் தூப்புல் *
அற்புதனே! அருளா யடியேனுக் கரும்பொருளே. 11

பொருளான தொன்று மென்னிற் பொருந்தா ததுவன்றி யந்தோ *
மருளே மிகுத்து மறையவர் நல்வழி மாற்றிநின்றேன் *
தெருளார் மறைமுடித் தேசிகனே! எங்கள் தூப்புல்தேவே!
அருளா யினியெனக்குன்னருளேயன்றி யாறில்லையே. 12

ஆறாக வெண்ணு மருங்கருமருளங் காதல்கொண்டு *
வேறாக நிற்கும் விரகெனக்கில்லை விரத்தியில்லை *
தேறாது தின்மதி சீரார் கதியிலுஞ் செம்பொன்மேனி *
மாறாத தூப்புல் மாலை! மறவே னினி நிற்பதமே. 13

நிற்பதந் தன்னிலும் நேரே யெனக்கில்லை யன்பு கண்டாய் *
நிற்பத மொன்றிய வன்பரிலு நேசமில்லை யந்தோ *
என்படிகண் டினியென்பய னேதமில் தூப்புலெந்தாய்! *
உன்படியே யருளா லுதவா யெனக் குன்னருளே. 14

உன்னரு ளன்றி யெனக்கொரு நற்றுனை யின்மையினால் *
என்னிரு வல்வினை நீயே விலக்கி யிதங்கருதி *
மன்னிய நற்றிருமந்திர மோதும் பொருளிடிலையே *
பொன்னருளா லருளாய் புகழ்த் தூப்புற் குலவினக்கே. 15

- விளக்காகி லேங்கட லெற்றினில் வாழும் வினாமலரான் *
 வளக்காதல்சொல்லுமற மாப்பன்திறன் முன்கடியார் *
 துளக்காத வில்லவர்தங்கள் திறத்திலுந் தாய்மையெண்ணி *
 களக்காதல் செய்யு நிலை கடயாய் தூப்புற் காவலனே. 16
- * காவல நெங்கள் கிடாம்பிக் குலபதி யப்புளார்தம் *
 தேமலர்ச் சேவடி சேர்த்து பணிந்தவர்தம் மருளால் *
 நாவலருந் தென் வடமொழி நற்பொருள் பெற்ற நம்பி *
 காவல! தூப்புற் குலந்தரசே! எம்மைக் காத்தருளே. 17
- * அருள்தரு மாரணதேசிகனே! எங்கள் தூப்புல்தேவே! *
 வருகவிதார்க்கு சிங்கமே! வாதியர் வாழ்வறுத்தாய்! *
 இருகையுங் கூப்பி யுநாக்கு மிவ்விண்ணப்ப மொன்றுகேளாய் *
 உருவ வெனக்கருளா யெண்ணு முள்ள முன்தொண்டரையே. 18
- தொண்ட ருகச் சீர் துணையடி வாழி நின் தாழுறுவல் *
 கொண்ட முகம்வாழி வாழி வியாக்கியாழுத்திரைக்கை *
 வண்திரு னாமமும் வாழி மணிவட முப்புரிநூல் *
 கொண்டசீர்த் தூப்புற் குறமணியே! வாழி நின்வடிவே. 19
- * வடிவ முகார்த வண்தூப்புல் வள்ளல் மென்மலரடிமேல்
 அடியவ ரோத வந்தாகி யிருபது மாய்ந்துரைத்தேன் *
 திடமுட னீதைத் தினந்தொறு மாவரித் தோதுமன்பர் *
 முடியிடை நேர்டுந் தூப்புலம்மான் பதமாமலரே. 20

நயினாரசிரியர் திருவடிகளை சரணம்.

சா த் து ம நை ரு

ஸர்வதேசாதாராகாலை வ்வவ்யாஹுதபராக்ரமாம் -
 ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்.
 ராமாநுஜார்யதிவ்யாஜ்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்ஜவலா -
 திகந்தவ்யாபிநீபூயத் ஸாஹிலோவஹிதைஷினீ.
 ஸ்ரீமத்! ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபத்ரவாமநுதிரம்ஸம்வர்த்தய -
 ஸ்ரீமத்! ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபத்ரவாமநுதிரம்ஸம்வர்த்தய.
 நமோராமாநுஜார்யாய வேதாந்தார்த்தப்ரதாயிநே -
 ஆத்ரேயபத்மநாபார்யஸுதாயகுணஸாஸிநே.
 ராமாநுஜதயாபாத்ரம் ஜ்ஞாநவராக்யபூஷணம் -
 ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யம் வந்தேவேதாந்ததேஸிகம்.

வாழி திருநாமம்

நேரிசை வெண்பா

வாழி யிராமாநுசப்பிள்ளன் மாதகவால் *
 வாழு மணிநிகமாந்தகுரு—வாழியவன் *
 மாறன் மறைக்கு மிராமாநுசன் பாடியமும்
 தேறும்படி யுரைக்குஞ் சீர். . .

எண்ணிக்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

வஞ்சப்பல சமயம்மாற்ற வந்தான் வாழியே *
 மன்னுபுகழ்ப் பூதாரான் மனமுகப்போன் வாழியே *
 தஞ்சத்திருமங்கலக யுட்க வந்தோன் வாழியே *
 கலியனுரை குடி கொண்ட கருத்துடையோன் வாழியே *
 செஞ்சொல் தமிழ்மறைகள் தெரிந்துரைப்போன் வாழியே *
 திருமலைமால் திருமணியாய்ச் சிறக்கவந்தோன் வாழியே *
 கஞ்சப் பாகதியைத் தந்தருள்வோன் வாழியே *
 செந்தமிழ்த் தூப்புல் திருவேங்கடான் வாழியே.

2

நேரிசை வெண்பா

நானிலமும் தான்வாழ நான்மறைகள் தாம்வாழ *
 மாநகரின் மாறன் மறைவாழ *—ஞானியர்கள்
 சென்னியணி சேர் தூப்புல்வெதாந்த தேசிகரே! *
 இன்னமொரு தூற்றான் டிரும்.

3

திருவோலக்கப்பாட்டு

நேரிசைவெண்பா

வாழியணி தூப்புல் வரும் நிகமந்தாசிரியன் *
 வாழியவன் பாதாவிந்தமலர் *—வாழியவன்
 கோதிலாத் தாண்மலரைக் கொண்டாடிக் கீகாண்டிருக்கும் *
 தீதிலா நல்லோர் திரள்.

1

திருநாள்பாட்டு

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

வாதாசனவர நிவரண வருமா பாடியும் வகைபெறுநாள்
 வகுளாபரணப் பெருமாள் தமிழின் வாசியறிந்திடுநாள் *
 பேதாபேதம் பிரமமெனுவகை பிரமந் தெளிவித்திடுநாள்
 பேச்சொன்றுக்குச் சகதூஷணியைப் பேசிய தேசிகநாள் *
 தீதாகியபல மாயக்களைகளைச் சிக்கென வென்றிடுநாள்
 திக்கெட்டும்புகழ் சீர்பாடியத்தைத் தெளிய வுரைத்திடுநாள் *
 ஓதாதோதும் வேதாந்தாரிய னுதயஞ் செய்திடுநாள்
 உத்தமமான புரட்டாசித் திருவோண மெனுநாளே.

1.

செங்கமலத்தய நன்னவரென்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்திடுநாள்
 சீர்கொ விராமாறுசெவனு மந்திரம பதிகளில் வாழ்ந்திடுநாள் *
 செங்கயல்வானைகள் சேர்வயல் சூழ்த்தவரங்கர் சிறந்திடுநாள் *
 சிந்தூரவெற்பிடைச் சென்று திகழ்ந்து சிரீபதிவாழ்ந்திடுநாள்

தென்கொடு மாங்கனி தேன்கனை வேங்கடத் தீசர் பிறந்திருநாள்
 சீர்தி யாகம வேலாவிந் தேசிகன் பிறந்து வளர்த்திருநாள் *
 பங்கய மாமலர் மங்கை முனங்களை மெளரிய வேளியிடு நாள்
 பார்திகழ் பார்த்திரபதக் திருவேண ரெனுந் திருநன்னுளே.
 தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆண்டாள் வாழி திருநாமம்

வேதப்பிரான்பட்டர் அருளிச்செய்தவை

நேரிசைவெண்பா

கோதை பிறத்தலூர் கோவீந்தன் வாழமுமார் *
 சோதி மணிமாடந் தோன்றுமார் *—நீதியால்
 நல்லபத்தர் வாழமுமார் நான்மறைக ளோதுமார் *
 வில்லிபுத்தூர் வேதக்கோ னூர்.

1

பாதகங்கள் தீர்க்கும் பாம னைகாட்டும் *
 வேத மனைத்துக்கும் வித்தாகும் *—கோதைதமிழ்
 ஐயைந்து மைந்தும் அறியாத மானிடரை *
 வைபவம் சுமப்பதும் வம்பு.

2

என்சீர்க்கழி நெய் லாசிரியவிருத்தம்

திருவாடிப் பூர்த்துச் செத்ததுதித்தாள் வாழியே *
 திருப்பாவை முப்பதும் செப்பினாள் வாழியே *
 பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே *
 பெரும்பூதார் மாமுனிக்குப் பிள்ளானாள் வாழியே *
 ஒருநூற்று நூற்பத்து மூன்றுரைத்தாள் வாழியே *
 உயராகக்கீகை கண்ணி யுத்தனித்தாள் வாழியே *
 மருவாரும் திருமல்லி வளநாடி வாழியே *
 வண்புதுவை நகர்க்கோதை மலர்ப்பதங்கள் வாழியே.

3

தேசிகன் திருநகர்த்திரம்

கநூ|| கநூ||சூவணலுண்டிதம் வய்வாஸ்வெங்குடேஸிதம்||
 பூரீவெங்குடே நாயாரூ|| வநெடுவெடிகுடேஸிகு||
 து|| து||வாயாஸூவெணஜாதம் காஸூ||காஸூவநவாரிஜாஸுவா
 வரொவாஸூவநூ||ஸூவலொரொபொயிநூ||ஸூவெ||
 கநயாஸ்வணஸம்பூதம்கண்டாம்ஸம் வேங்குடேஸிதம்||
 பூரீமத்வேங்குடேநாதாரயம் வந்தேவேதார்த்ததேஸிகம்.
 துலா-துலாயாம்சிரவணேஜாதம்காஞ்சியாம்காஞ்சநவாரிஜாத்துவா
 பரேபாஞ்சஜன்னியாம்சம ஸரேயோகிணமாஸ்யே.
 நித்யா நுஸந்தாநம் ஸம்பூர்ணம்.

